

688.

N 44.
O. W.

Jesus Christus.

Domascha Kempenskeho

šchtwore Knihy

wot

Rhodzenja sa Khrystuŝom.

Knihy

f Ratwarenju, f Powuczenju a f Poŝylnenju.

Wodzer na puezju Žiwjenja sa wschittlich, kiz šodni a laezni
ŝu po Prawdoszi.

WK 8° 257

W jenym Swjaŝku f Prämiju:
„Wobras božeho Wotkasanja“.

W Dreždjanach,

Gziŝcežane a ŝaložene wot Juliuŝa Blochmanna mlódŝeho
(Rodowŝka Gaŝa 23.)

Compendium R. adhibendum

1711

1711

Compendium R. adhibendum

1711

Přehledstaw.

Wot wošebneje Wužitnoszje tutych Knihow.

1.

Wele je Knihow na Sswjeczje, kiž naš jara na šo czanu, w kotrychž teho dla tež husto a rady lasujemy.

S Radoszju wošmemy je do Rukow, dyž je wodnišcha Gzeža s Ramenja aby wschjedne Džjelo dokonjane, šo bychmy Khwilku šo s duchomnej Pastrwu wošchewili, aby na sawešelaze Waschenje šo rospróšchili.

Pšchi wele Knihach traje to pač jenož wjesty Gžaš, a tu tón Gžaš je niz porjedko jara krótki, dokelž šu te Knihy najhušzišcho jenož sawešelaze a niz pódla wužitne, dokelž šo jenož swercha pschešunu, Lubokosz nascheje Wu-troby pač nemutu wostaja.

Duž je jim krótki Gžaš pschimjereny, a bóršy je druhe saczišcheza, kiž šo sašo psches druhe saczišchežecz dadža.

Niž pschezo, ale jara husto dawa šo Wjernosz lubowaze Rosšudzenje na tajke Waschnje šlyšhecž, a móžemy teho šdla s teho štoro pschezo Šódnosz aby Wužitnosz tych aby tamnych Knihow špóšnacž.

Dy by šwjate Pišmo człowski Škutt bylo, da by to najwetschi a najwošebnišchi byl, pschetož tawšynty Ejet je we człowskich Rukach pschewywalo, a tawšynty Ejet je człowski Duch s neho Šstowa wječneho Žiwenja čerpač, kaž tež wjeszje hišcheže Ejettawšynty po nim šo žedžicž a s neho čerpacž budže.

Alle přwjate Pišmo je Boži Skutt, duž budže do
Wjecnoszje, schtož dženŕa nam je.

2.

Kak wele Ujet, k temu přluscha, so by šo Knihow
Šódnosž spósnata, šo praschesch?

Džeŕacz Ujet je wele. A we nich je štajne Napra-
schowanje sa nimi dopokasacz móhlo, hacž šo psches Wschjed-
nosž posbjehuja a njeschto Ujepsche posticzuja, aby niz.

Sto Ujet je hišcže wjaz. S nimi šo dospolnje do-
pokaze, so je Spišowar Wutrobi tajke Wjernoszje blisko šta-
jit, kiž wjecznje płacza a wjecznje wofschewjuja.

Schtyri šta Ujet je hižom jara dolhi Gžaš — a ne-
móžemy šo molicz, dyž Knih, kotrez bjechu w tak dolhim
Gžašu spochi jenaš požadane, sa tak twerdže šaložene
džeržimy, so šo wjazy postorežicz nehodža.

To płaczi wot „Rhodženja sa Rhrystušom“, kiž je
Domasch Kempenski spišal.

Schto chzyl rachnowacz te Lawšynty wschje, kiž we
Spišowarjowym Gžašu tu te Knih požadliwje šapschijachu,
a šo psches ne wutwarichu!

Schto chzyl jich rachnowacz wschitkich, kiž posdžischo to
„Rhodženje sa Rhrystušom“ s Nutyrnoszju lasowachu, a po-
tom šo wušnachu: D, te Knih šu rjane!

Schto nóchzyl šobu jim dawacz tu Rhwalbu, kotruž
pobóžni a mudri Mužojó wschitkich Gžašow hacž na dženš-
nišči Džen jim dawachu a dawaja!

Schto nóchzyl je pschezo hišcže rady psched Wecžo-
maj mjecz a jeho s duchom přwjateho Pišma pschendzene
Powuczowanja, Napominanja a Roženja k Wutrobi bracz.

v

Tudy je masch, Bšheczeło! Wsmi je a lasuj a pytaj
we nich; ty nepytasch podarmo to, schtož Wutrobny społojatym,
kiz po nebeskej Bawti šo pytaju.

3.

Alle swonfomnje nedostanesch je zylje tajke, kajkež je je
Domasch Kempenski w šwojim Gzašu napisał.

Won napisa je we łaczanskej Ryczi, tudy pak šo czi
we šerbiskej poskiczuja.

S zylm Brawom šo njek prashesch: Ze da tola
jich Wopschijecze te šamšne?

Wjesze ton šamšny Duch, niz pak ton samšny Biš-
mik, pschetož pschi Bšchetožowanju bu tamna šwjata Wjer-
nosz wobkledzbowana, kiz je w 2. Kor. 3, 6. wuprajena:
Niz po Bišmiku, ale po Duchu; pschetož Bišmik mori, Duch
pak žiwych czi.

4.

Da dzieze da won do Sswjeta a bes Głowekow,
wy Knih wot „Rhodzenja sa Khrystušom.“

Wschaf sze hizom bohate zohnowanje rosšywate s Bo-
mozu teho, kotrehož Kralestwo pschisporecz dyrbicze na Semi,
— a Troscht hizom pschinešte do njekotreje Rhjeze, Pošyl-
nenje do njekotreje Dusche a šwjate Brjódwsacza do wschjedch
Wutrobow, we kotrychž sze šwój Nutskhod dzeržate.

Duž wustupeze s nowa tež bes Sserbami Głowekow
šbudzowacz a pošylneč k Rhodzenju sa tym, kiz je nam Wo-
pišmo dał, šo bychmy šljedžili sa jeho Stopami.

Ton Knes, kotrehož Skutk wy twaricz pomhacze, wsmi
waš do šwojeho Bšchikrycza, a jeho Nada a jeho Zohno-
wanje pschewodzej waš stajnje a pschezo.

Prjenje Knih.

Napominanja k Bohu spodobnemu a sbožnemu Žiwjenju.

Prjeni Staw.

Bot Rhodzenja sa Khrystušom a Szapenje šwjeteje
Sachódnoszje.

1.

Schtóž sa mnu dže, tón nebudže rhodžicz we
Gzjemnoszi, ale budže mjecz Sswjetlo teho
Žiwjenja, (Jan. 8, 12.) praji tón Knes.

Tón Knes je Jesuž Khrystuš a te Słowa šu jeho
a swoprjedka Pharisejskim prajene.

Alle wón je težame tež nam wschittim pschwołat, a
we nich se šwjatej Wótroszju to Napominanje wuprajit,
so dyrbinny sa jeho woprawdžje bójskim Žiwjenjom a sa
jeho czistej psche wschje człowske Słaboszje wusbjenej
Bobóznoszju šljedžicz.

Sswjeru poť dyrbinny sa nim šljedžicz, jeli so chzemy,
jako sa šwoje duchomne Sbožje štarobliwi Człoweško, so
bychu te Bruhi bójskeho Sswjetka, kotrež wón s Rebes
pschineše, woprawdžje nasche Duschje roššwjettile, a tu
duchomnu Szlepotu, s kotrež je czjelny Człoweš hušto
bity, we nami sahoyite.

Schto bychmy teho dla sa wyschi a waznišchi Skuff
mjecz móhli, hacž runje prawje hušto a rady s Myšlemi
pschi Žiwjenju Jesom Khrysta, nascheho Sbožnika, pschebywacz?

Duž wobroczj so k nemu nascha zyla Wutroba, so
by j duchomnym Wotom we jeho semskim Žiwjenju a
Skutkowanju jeho bójske Žiwjenje wobkedźbowata, a ros-
pomnita jeho nebesku Wuczbu.

Na Tebe, Jesu, horje sadacz,
A bycz, kaž Ty bje smyšleny;
Pšches Tebe šebi Šbóžnosz jadacz.
A Bratram pomhacz we Rusy:
Ssy Ty tym Sswojim, kiž Gze suaju,
A wutrobnje Gze lubo maju,
Dla Luboszje šam pschikasal.
D, bychmyli Gzi žiwi byli,
Sso Tebi we wschjem runacz chzylu,
By Paradis na Semi stal.

Po Tvojim Snamenju khodziej,
Bydž da mi šwjata Pšchisłuschnosz,
A Tvojom' Duchej dacž so wodziej
Mi wutrobna tež Wešelosz!
Kaž šylny k Dobremu so czuju,
Dyž potom wjem, so dopelnjuju
Tu šwjatu Wolu wótzowsku,
So Bože šwjate Spodobanje
A jeho nadne Žohnowanje
Ja psches to šebi dobydu.

2.

Ahrystužowa Wuczba je najwošebnišcha bes wschit-
kimi Wuczbami. Pšchetož žadyn tych šwjatych Mužow,
kiž šu dy žiwi byli, neje Sswjetej taf dokonjanu Wuczbu
pschpowedal, kaž Jesuž Ahrystuž, Boži Ssyn.

We nej je to potajene, šchtož Ssmertnym Žiwnosz
sa Rebeža dawa, a šchtož teho dla nebeski Ahljeb rjeka.

Schtóž je teho Ducha, kiž so we nej smahuje, we še-

bi horje wšal, tón namaka tež to Mana, pschetož wono je Wótza a Ssyna Duch.

Alle Shonenje wuczi, Bohu žel, so jich wele jenož na Sdaczje s Horliwoszju khwata na te Mjesta, džež šo Khrystušowe Evangelion pschpoweda. Malo pak jich, a to hishcze porjedko, a tedom jenož šlabje, šaczuje tu Sšlódkosz teho nebeskeho Khljeba. Teho dla tež pytnu jenož tak šlabe Božadanje po nim we šebi.

Wina teho leži na tym, so wot Khrystušoweho Ducha nicžo neshonja, a tež jeho nimaja.

Schtóž pak šo nuczeny čzuje, Khrystušowu Wuczbu prawje šapschijecz, a wuziwacz jeho nebeske Dary a Dobrotu, ša teho neje žana druha Pomoz, hacž so se šylnej a wobštajnej Wolu ša tym šteji, šo by jeho žyle šwonkomne a šnutskomne Žiwenje na Žiwenje Jesom Khrysta podobne bylo.

Sso žadnu Wuczer neruna
 Čzi Jesu, Šwjetlo wot Boha;
 Kaž ty, nam Nichtón nekwjedši,
 Se Sšlowom niz, niz s Škutfami.
 We Wjeri duž šo wešelu
 Na tebi, Jesu, s Wutrobu.

Ssy pschišchol, Pošol nebeski,
 Nam pokasacz Pucz k Šbóžnoszi.
 A šubicz Radu wótzowšku
 Tym, šiz šo Rjedham, wotrefnu.
 Mjej Džak a wječžne Khwalenje
 So twoje weš'le Poweszje.

3.

Kajki da by Dobydł mjel, dy by tež so šubokej
 čžlowškej Mudroszju wot Botajnoszjow šwjateje Trojizy
 ryczecz šamóhl, pschi čžimž pak by, dla šwojeje Wędži-

wosjze naduty, wschitku Boniznosj s Wutroby spuscežit a
saprjet, a tak šo šwjatej Trojizy nespodobneho sczinit!

Horde a nadute Słowa wopravdzje niczo nesamóža,
nanajmene pak móža Człoweka k šwjatemu pschewobro-
cziez a jeho Bohu spodobneho sczinicz, sctož šo jenož
wot pobóžneho Žiwjenja doczakač hodzi.

Pschetož tak praji šwjaty Pawoł 1. Kor. 13, 1.
„Dy bych ja s człowstimi a s jandzelskimi Zasyka-
mi ryczał, a nemjel Luboszje, da bych ja był
synczazy Mořas, aby klinežazy Swónežk.“

Duž chzu šebi wele bóle žadacz, šo bych wopravne
Koskaczje w šwojej Wutrobi saczul, hacž šo bych šo rjanymi
a jašnymi Słowami wuložowacz móhl, scto Koskaczje je.

Dy by žyle šwjate Pišmo do Pomjatka saschežje-
pene mjel, a šo khwalicz móhl, šo wschitkich šwjatnych
Mudrych wošebne Wuprajenja šnajesch: scto móhlo czi
to wschitko pomhacz, jeli šo by twoja Wutroba na Luboszi
próřna byla, a ty to Pschešwedsenje we šebi nemjel, šo
czi Boža Nada nepobrachuje.

Repraji da runje tak šwjaty Pawoł 1. Kor. 13, 2.
„Dy bych ja wjeschežiez móhl, a wedžil wschitke
Botajnstwa a mjel wschitko Bósnaczje; a dy bych
mjel wschitku Wjernu, tak, šo bych Hory pscheštajil;
a nemjel Luboszje, da bych niczo nebyl.“

D Aniczomnosz na Aniczomnosz! Haj wschitko je
kniczomne (Prjed. Sal. 1, 2.), jenož, Boha lubowacz a
jeho Słuzbi šamoj šo šweczicz.

To je a woštane pschezo najwetšcha Mudrosz, šo wot
Sswjeta a jeho Waschnja, tak wele hacž móžno, wottor-

nyč, niczemu Semstemu swoju Butrobu nepodac, ale so
ja nebeske Kralestwo fmaneho a hódneho cžinic.

Wschitka Mudrosz we Polnoszi
Je we Tebi Jesušo!
Daj so ja njett we Zadoszi
Tebe pytam wysche wscho.
Rech Sprawnosz a Poniznosz stajnje me wodzi,
A nebesku Mudrosz do Butroby plodzi,
Da pósnaju prawje tu Jesuša sam,
A we Duschi nebesku Mudrosz tež mam.

Duž, mój Jesu, Ty sam lutki
Ssy mi Zene d tež Wscho,
Bobhon, spytaj moje Skutki,
Butup wschitke Hejchlerstwo.
Dyž njedje ja khodzu po neprawym Buczu,
Da wedz me, so smolom so k prawemu wrócju.
Rech wschitko to Sswjetne ja Nerjad ja mam,
To Zene je nufne, to Jesuš je sam.

4.

Prósna Blanosz je duž, semste Kubla s jeniczkej Sta-
roszju pytač a romadžic, kiz su wschaf Sachódnoszi s
Wjestoszju podezignene. Nisheže blasnischo pat je, s nimi
swoje Sbozje samolutzy salozic chzyc.

Prósna je Blanosz, sa wystokoczežnymi Mjestami
spochi so honic, a jenož knezic a druhich s Rosu na-
pelneč chzyc.

Prósna je Blanosz, czielnym Zadoszjam zylje so-
poddac, a jim we šebi knezic dac, kaž szyla swoje
Bozadanje bes Myšlow a psches Mjeru na to slozic,
schtož posdzischo cžeschtu Schtrasu sa šobu cžene.

Prósna Blanosz je, swoju Nadziju na došhe Žiwenje
twaric; — pschetož ton Knes je husto tež Najšylnischemu
jeho Dny krótko pschimjerit — a šebi zadac, Žiwjenja

Dothosz chzyla so hacz do najposdzischich Ujet wupschje-
strjecz; pschetož to, schtož je sa naš najljepsche, dyrbi so
tola jeniczy do Božeje Mudroszje poruczic.

Haj blasni bychmy byli, bychmyli tajke Božadanja
we šebi helczili, jeli so by s nimi Starosz wo sprawne,
Bohu spodobne Žiwenje sjenoczena nebyla.

Prósnu Blasnosz wobendzemy, dyž zyli šwoju Redz-
bliwosz Naležnoszjam njetsischeho Žiwjenja sposchczimy, a
niz s mudrej Starobliwoszju do Brjedka neladamy, a wo
Pschichod nerodzimy.

Prósna Blasnosz je, na tym se šwjetnej Wešeloszju
a s zylej šwojej Wutrobu wišacz, schtož nimo dze a husto
nenadzujzy na spjeschnych Ršhidlach saleczi; niz pak sa
tym so prashecž a niz na to wutrobne Žadanje slozicž, dzež
ma štajne a wjeczne Wešelje šwoje Bydlo, do kotrehož tež
dyrbimy po derje dokonjanym Žiwenu horjewšaczi bycz.

D Božo, nedaj so
Mi Bohastwu tak lubicž,
So bylo Pšhiboh mój;
Daj mi jo radšo šhubicž.
Ach husto neje tam,
Dzež maja wscheho dosz,
Wšak Rublo najljepsche,
Tych Duschow Spokojnosz.

Neč so mi Pobóžnosz
A Mudrosz psche wscho lubi,
Ta, ta mi wostane,
Dyž Druhe wscho so šhubi;
Tu wosnu po Ššmerczi
Tež šobu do Nebja,
Dzež do wschej Wjecznoszje
Me šbóžnje wofšewja.

* *

4.
 Dopomni so husto na Słowa mudreho Salomona:
 „Woko so dosz nenalada a Bucho so dosz nenapo-
 słucha.“ (Prjed. Sal. 1, 8.)

Snyli swoju Wutrobu do widomnych Wjezow sa-
 pletk a je lubo dobył, da pytaj ju sašo s nich rutornycž
 a ju s tuteje Lubosžje wumóz.

Wysche teho Widomneho steji to Newidomne a te
 najwosřebnišce a najwážnišce Kubla su te, k kotrymž
 našce czjelne Woko nedošaha.

Na te stoz swoje Myšlje a k temu Newidomnemu
 posbjem swoju Wutrobu. „Pšchetoz šchtož widomne je, to
 je cžasne, a šchtož newidomne je, to je wjecžne.“ (2.
 Kor. 4, 8.)

Šchto da dobydžesch, dyž so swojim czjelnym Za-
 dosžjam podczěžnesch? Šchto da su te Włody, kotrež
 žnijesch, dyž swólniwje cziniš, šchtož twoje niske Woschty
 chzedža?

Ach žane Sbožje cze pschi tym nepschewodža! Ty
 dyrbišc cžeschke Wopory pschinesž, a te wojidne Wefelje
 we službi džiwich Žadosžjow s Pokojom swojeho Sswje-
 domnja saplacžicž.

Abj wjesch ty te spokojicž a smjerowacz?

Možesch sa Własnosž mjecz, so wot Tyschnosžje
 swojeje Wutropy czwilowacz dacž.

A dy by tež samóhł, ton Kóš teho Sswara me
 šebi polusčicž, móžesch tež Wjeru do Boha sanicžicž a
 so jeho Radži wotrez?

Pšchezo lubšcho budžesch sapadowacz pschi czjelnym

Žiwenu a swoje Sbozje pschezo bóle woteberacž widžicž,
najibóle pak psches to, so Božu Radu shubisch.

D! sčto by so wscheho sminył,
Sčtož Sswjet sebi lubuje,
A so na tu Drohu winyl,
Kiz psches Czernje k Nebju dze.

D! dy bychmy wschaf my móhli,
Boha we naš namafočž,
A so zylje jeho Woli
S Czjelom, i Duschu woprowacž.

D ty Lubosz, be wschej Mjery
Czen me psches Kschiz sa sobu,
So ja twój, móž mojej Wjery,
Do Wjecnoszje wostanu.

Druhi Staw.

So smjemy jenož ponizuje do so dzerjecž.

1.

Kóždy Czlowek je hizom wot Natury s tym Božadanjom wobdaty, swoju Wjedomnosž do wschjeh Stronow powetschicž. Ale dyž tež je so jemu radžilo, spodziwnje luboko do Wedziwosžjow so sacžiscežecž, sčto jemu to wscho pomha, dyž pódla nawuknył neje, teho so bojecž, kiz je sam wschitke Wjezy jeho Wedziwosžje stworil?

Ponizny Bur, kotryž Bohu se wschej Pokornosžju služil, steji woprawdžje wele wysche a je ljepschi, hacž hordy na swoju Mudrosž sdaty Czlowek, kiz je so se swojimi Myšlemi luboko podnurił do Nebja a do Bucžow jeho beskóncžnych hwjesdow, pschi tym pak to Najblišche

pschewidzi a šamo to, sčtož we nim je, Sbožje šwojeje
Duschje, sakomdži.

Sčtož je s wótrym Wotom šam do šo ladał, so
by šo pschezo ljepe spósnal, tón budže pschi wschitkej
šwojej Wudokonjanoszi šebi tola hiščeže pschidacž dyr-
becž, so hiščeže wele Sslaboszje na šebi nošy, kiž jeho
krucžje napomina, šo ponižowacž.

Haj sčtož je šo prawje sesnal, tón budže šo k temu
Wusnacžju nucženy czucž, so žaneje Winy nima, teje
Khwaly, kotruž jemu drusy Ludžo dawaja, šo wešelicž.

Neč šy wschitko pschepytal a wupytal, sčtož na
Sswjecžje je.

Neč cži pschezo žiwje psched duchomnym Wotam
šteji Wšcho, sčtož móže šyła Wjež człowskeje Wudroszje
bycž.

Nejšyli ty wot Ducha Luboszje pschendženy, o la-
daschli se šymnej Gordosžju na tych, kiž šnadž mene
šamóža hacž ty: Sčto da budže cži njedy to wschitko
pomhacž, Dyž dyrbiš psched Boži Trón šupicž? Pschetož
Bóh nebudže, dyž budže cže junu šudžicž, šo praschecž:
kał daloko šy we Wedžiwosžjach pschišchol; ale kajke
Škutki Luboszje šy dokonjał.

Wucž me, o mój Božo, pósnacž,
Sčto ta wjerna Wudrosž je;
So bych móhl ju prawje spósnacž,
A temu twój Duch pošylu me.
Sčtož Sswjet djerži ša Wudrosž,
Je psched tobu Nemudrosž,
Nepschisporja našche Sbožje,
Lubicž cži šo nesamóže.

Mudrosz je, dyž nascha Duscha
 Tvoja Słowo lubo ma,
 Jeno we nim, kaž šo šluscha,
 Pyta Sswjetlo Žiwjenja.
 Wschitzy, kiž šu wobstajnje
 Tvojemu Słowu pošluschni,
 Dowjerenje na njo staju,
 Mjer a Sbožnosz namakaju.

2.

Wostaj šo, mój Kšcheszjano, šwojeho pschehnateho
 Božadanja po Wedžiwošzjach.

Jenož wele wedzicz chyzcz, tu to Božadanje wotwedže
 cže wot teho wottykaneho Kónza, sa kotrymž stacz, tebi
 wošebje poručene je.

Tež nebudžesch pschi wschittim Šonenju sa tym ženje
 špokojeny, a na Bošledku budžesch šo tola jenož šjebaneho
 widzicz, a nebudžesch nidy tu Wjernosz namakacz, sa
 kotrejž šo pytasche.

Čzi, kiž šu na šwoje Wedžiwošzje hordzi, chzedža
 tež rady šo widzicz dacž, a nesteja sa ničim Druhim,
 hacž sa tym, so bychy jich Drušy sa jara mudrych džerželi.

Hacž runiž bychmy wopał čžinili, bychmyli tu to
 Napominanje na wscho, šchtož do Kaja čžlowskich Wedži-
 wošzjow šluscha, roščžanyčž chžyli; da pał je tola jara
 wele Tajkeho, šchtož drje može nam tam a tu pomhacž,
 dyž jo wjemy, ale sa to, šchtož Sbožnosz nascheje Duschyje
 nastupa, wele aby šnadž žyle žaneho Wuzitka nima.

Teho dla je tón sa jara wulkeho Błasnika k
 džerženju, kiž wschittu šwoju Bróžu radšcho na wscho
 Druhje nałozuje, hacž na to, šchtož jeho Ducha wudofo-
 njuje a wječžnemu Sbožu napschecžimo wedže.

Bele Słowow nebudža Duschu ženje naŕyćiež a
spokojeć samóž.

To samóže jenož pobóžne, Bohu spodobne Žiwjenje,
i kotrehož sa Wutrobu bohate Wofschewenje wufhadža, a
cziste Sswjedomnje, kiz nam niz jenož psched Czlowekow
kóždy Czaj stroschtne stupiež da, ale tež wulke a nenute
Domjerenje k Bohu do naš płodži.

Naš krašny Schaz mam ja na Sswjeczje
Dyž dobre Sswjedomnje tu mam!
Schtož bluscha k Sbožu czlowskich Djeczi,
To sawjeszje ja wuziwam.
Pschi Wefelu a Srudobi
Mam Wjer a Pokoj we Duschi.

Kaž Słóžnizy, tak nešym w Rosy,
So šwjaty Bóh a prawy je;
Ja czuju Wefelje na Bosy,
Mam pschi šebi to Sswjedjenje,
So dzječ po Wuczbi Jesuša
Tón Pucz, kiz wedže do Nebja.

Ja šmjem šo Bohu pschiblizowacž,
Kaž Djeczo k Wótzej we Wjeri,
A i Króbfoszju šo k nemu wołacž,
So by, schtož trebam, sposchczik mi.
Wón žohnuje a wobšboža
Teho, kiz jeho lubo ma.

Chze Sswjet a wschelli Kschiz me rudzicž,
Ja mam Móz, sežerpliwje to šnesz;
So Sswjedomnje me nemje šudzicž,
Je lubšcho mi, hacž šwjatna Czesz.
Tón ma Troscht jara bohaty,
Kiz w Czerypenju je bes Winy.

Da prózuj na to šo, o Duscha,
So skhowasch cziste Sswjedomnje;
Modl šo a wachuj, kaž šo bluscha,
So Sswjet a Kječy cje nesjebe.

Ty pak mój Božo pomhaj sam,
So dobre Sswjedomnje ja mam.

3.

Riz podarmo nejšy šwoju Bedziwosz dostał.

Čim bóle šo twoja Wjedomnosz pschisporja, a čim jašnišo wschitto pschewidziš, čim wetsche šnjejesch tež Samolwenje.

Čim šwjatlišo we tebi je, a čim wjazy tych Buntow, kotryž šo wešelisch, čim fruczišo tež budžesch junu šudženy, jeli šo we runej mjerje twoje šnutskomne Žiwenje na Sswjatoszi a božej Wodomnoszi nepschisporja.

Duž šo nedaj ženje šawesž, teho dla šo s Šordoszju naduwacz, dokelž šnadž wjazy dokonesch a wjazy wjesch hacž drušy.

Staraj šo wele wjazy ša to, šo by šo ezi tamna wyscha Wustojnosz a Amanosž, kotruž je ezi Bóh šposchczik, k Žorlu wječneho Skazjenja nesežinila.

Ssyli pak teje Wjery, šo wele Wjezow niz jenož s Pomjatkom šapschijał nejšy, ale tešame tež s wotrym Duchom pschewidziš; da wedž tola tež, šo hiščeje je wele, wele Wjezow, wot kotrychž ani, žylje nicžo šhonił nejšy.

Duž newaž šebi šwoju Bedziwosž psche wyšoko. (Rom. 12, 16.) A pschi wschittim, šchtož šy šebi psches pschinarodžene Mozy, aby psches wobštajne Bróžowanje nadobyl, nehanbuj šo Wusnacža wulkeje Newjedomnosžje.

Čim fruczišo šo šwojej Bedziwosžju tež wjerna Mudrosž šjenoczuje, čim bóle pschindžesch wschjednje k temu Wóšnacžu, šo šo Romada tych Wjezow, kotrež šnajesch, pschecziwo Romaczi tych nesnatych žylje ezi šhubi.

Schto da tež by ezi Prawo dalo, sa mudrlicheho, hacz drusy su, so dzerzec, a teho dla wjazn, hacz woni, placicz chzycz?

Resetkuje eze wschjedne wele Czlowekow, i kotrychz Wuczenoszu so mjericz, so na zane Waschnje skröblich nemözesch, a kotrychz Rashonenje we böjskich a czlowskich Sakonjach twoje wo wele pschetrechi?

Chzeschli njeschto Tajke wedzicz a wufnycz, schtoz ezi woprawdzje k Wuzittu a k Sbozu tyje; da pytaj so k temu posbjemycz, so rady widzisch, duz wot Drubich inaty a sa niczo dzerzany nejso.

Schtöz Wschitto wje, a tola zusu
 Ssam sebi, hischeje wostał je,
 Ssam menje inaje so, hacz Drusy:
 Ton poljepschecz so nemöze.
 Duž Božo daj, so posnaju
 Najprjódzy swoju Wutrobu.

Ach junu dyrbu tola shonicz,
 Schto tudy byl a czinil sym.
 Duž nedaj mi hacz tam jo stronicz,
 Dzej Kacze malo pomha Skym.
 Czini mudreho me k Nebešam,
 A daj, so sam so neshebam.

4.

Sa najwyschej Wedziwoszu a sa najplödnischim czlow-
 skim Prjödwsaczom so praschesch?

Njeschto Waznische a böle Wobsbozaze sebi Nichton
 prjödwsacz nemöze, hacz to, so prawje hušto sam so psche-
 pytuje, so by k wjernemo Bösnaczu sameho so pschischot.

Tu to Bösnacze je Zorlo wulkeho Sboza pschetož i
 neho wuliwa so te wazne Pscheswjedjenje, so so pschi
 wschitkej Wulkoszi tola slabe a frötkowidzaze Byczje.

Bydź teho dla pschezo ponizny a dzerz ƚo ƚam je-
nož so maleho.

Druhym pak nesapowedź zenje winojtu Gzeß, a la-
daj, so by ƚebi pschezo tajke Smyßlenje wobkhowat, pschi
kotrymž by pokhileny byl, Druhich wysche a bole cześciz,
dyžli ƚameho ƚo.

Tak by ƚo s wjernei Mudroszju spšheczelit a fruty
Sslub s nej sežinit.

Tak by cžim wysche stał, cžim niže by ƚebi myßlit,
a sa cžim nedokonjanischeho by ƚo mjeł, cžim dokonjanischi
by woprawdźje byl.

Ty widziš ƚnadź, kał Njechtón sšawnje rjeschi, a
kał cześcke Bšhendzenja ƚu wot neho na Sšwjetko pschisšte.

Da ƚnadź ƚy Njekoho namakał, kotrehož na cžiz-
šchim a ljebschim Žiwenu pschetrechischi.

Bóh to nedaj! Ty zenje nešmjesch prajicž: Ja ƚym
ljepšchi, dyžli tón.

Tón ƚamšny Nječ ƚnadź nejši wobejšchoł, s tym
ƚamšnym Bšhestupenjom ƚnadź ƚwoje Sšwjedomnje newob-
czežit; ale wjesch da, kał dolho budžesch we Dobrym samostacž?

Móžesch da s Bjestoszju na to twaricž, so ƚnadź
jutsje, haj dženša hischeže podomny Bad newobendžesch?

My wschał ƚmy ƚłabi a Smółkow połni Gžlowekojo
a žadyn nemóžemy prajicž: Ja ƚym beš Njecha.

Ač Prócho s Prócha, sčto tak hordźje ladašch?

Sčto s kórblym Duchom, s Ruku šłóšniwej

Tón ƚwjaty Šhlewer sejmacež ƚebi žadacež,

Riž Bóh na ƚwoje Džiwny pschilry ƚej?

Sa Mudreho ƚo kšwalischi, Ducho sdaty?

Haj wešel tajkej Sšamolhwalby ƚo.

Ty wbohi šlepá Ğordacžko!
 Łaj psched Bohom ša Błasneho šky snaty,
 Šsy ſ Błudom wobdaty a w Rječach jaty.

Dži do šo, šlaby Ğłowecze,
 Ššo wotref Myšlje hordeje!
 Pan ponižnje psched Bohom delje,
 Riž Mozow ma a Nady wele,
 A ref: „Nendž so mnu do Šsuda,
 A nekhostaj me Rječnyka.

Ğfeczi Štaw.

Wot Wucžby Mudroszje.

1.

Š zylym Prawom ma šo tón ša šbožomneho, korte-
 hoz Wjernosz wuczi, niz psches nimoleczite Wobrašy aby
 Šstowa ale psches šo šama, to rjeka psches Šjemenje, łaj-
 kež woprawdžje je.

Ğłoweka šamšne Mjenenja šu hušto jara jebate a ſ
 najmenschemu newjeste.

Jeho Woczi štaj pschezo w Straschi, Wosjemenja we
 wopacžnym Šswjetli šapschijeć, a jeho taš do Błuda a
 Bšcheladanja pschinesž.

Šaj cžlowške Mjenenja a Bšsnajadla došahaju hušto
 jenož do najblišcheje Bliškoszje a pschewidža hušto, šchtož
 psched Wocžomaj leži.

Alle pschi napjatym Břozowanju radži šo jemu tola,
 to a tamne pschepytačž.

Alle šchto pomha nam, se wschej Mozu ša tym šo
 pytačž, šchtož potajene je? Šchto pomha špřozniwe Łowu-
 łamanje na to, šchož je ſ tajkei Ğziemnoszju wobdate, kiž ſ
 pscheczišchczenju neje?

A sčto móže nam škodzicž, dyž zylje potajne a czejmne Wjezy sa naš tež tajke wořtanu?

Zich dla nebudzemy na řudnym Dnju ř Samolwenju czeneni, a bychmyli tež potom wulku Newjedomnosž wopořkasali, da řo tola žaneje Šchrašy bojecž netrebali.

Wulka Błasnosž pschezo wořtane, dyž to Wobřbožaze řakomdžimy a wo to, sčtož nusne je, řzyla řo nestaramy.

Ta Błasnosž pschibera, dyž se wschej Prózu řwoju ředžbliwosž na to řložimy, sčtož Gžipnosž wubudžuje, podla pař jenož Škazenje pschineře.

Potom mamy Wocži, a newidžimy.

Jene nusne je; to jeno

Wucž me, Kneže, pōřnacž řam!

Wřhitko Druhe, řaj ma Weno,

Jenož ř Spschawej pschirunaw,

We kotrymž ta Duscha bes Trōřhta tu řhodži,

Dyž wřhitko to Šwjetne naš ř Žalosži wodži.

Dyž mam pař to Jene we Wutrobi řam,

Da Wřhitko, řaj Wřhitko ř tym Jenym ja mam.

Duscha, chzeř to Jene dořtacž,

Řepytaj jo na Šwjeczje;

Wřhitko cžjelne dyrbi wořtacž,

Šbjen řo horje ř Wjecžnosži:

Džež Jeřus, našy Šbōžnil we Krařnosži ředži,

Řiž Bōh je a Gžlowel a móžnje njetř kneži.

Tōn, tōn je to Jene, tōn nusniřchi Džjel,

Pschi Jeřusu Koždy je pschezo jōn mjel.

2.

Sčto da mamy řa wulki Dobydl, dyž móžemy Wopřhjeczja wřchelako řadowacž a ř řubokim Řosomom řhabřate Wjernosžje dopořasowacž.

Sčtož řo ř Křystuřej, temu wjecžnemu Šřlowu, wo-

broczi, tón je wošwobodženy wot wele schulskich Wjerno-
szjow a wje šo psches ne posbjenyč.

Psches te Zene Słowo šu wschitke Wjezy sezinene,
a wschite Wjezy prjeduja wótsje tu teho Zeneho a šwjedzja
wot neho.

A tu to Zene Słowo je tón Sapoczatk, kiž tež k
nam ryeži.

Beš tu teho Słowa pobrachuje čłowškemu Duchej
nisne Sšwjjetko, tak šo šo jemu wele na Sšwjeczi bluke
šda, a šo pschi Niczim prawe Dorosemenje nima.

Beš tu teho Słowa sawoštane čłowski Duch beš
wyscheho Rosšwjjetlenja, tak šo wschelake semske Swišo-
wanja a Pschemjenenja wopak šapschimuja a roššudza.

Schtož we tu tym Zenyum wschitke Potrjebnoszje šwo-
jeje Wutroby namaka; schtož wschitke Pschemjenenja a
Stworjowanja na to Zene čzene; a schtož widzi, Wschitko
we tu tym Zenyum widzi: tón netreba šo, kaž Szina
khablač a Panenja šo bojecž, ale móže pschezo wobstajneje
Wutroby byč.

Tajki netreba tež, dyž šo jemu Njeschto nesapschijonme
aby Stracha polne šda, psche mjernym Staroszjam šo po-
dacž a styskuje šo tyschicž; ale budže šebi wele wjazy
pschezo Duschje Pokoj šdžerjecž a we šwojim Bosy šbóžny
sawoštacž.

O Wjernosz, Božo! Čziñ me Zene s Tobu a woczen
me tak, šo šo čzi runam we nepschemjenitej Luboszi.

Wele lasowacž a Wele štyschecž, je mi husto woštudne.

We Tebi šamym namačam wschač Wschitko, schtož šebi
žadam a we čzimž šo moja Duscha wešeli.

We Tebi samym namakam wschał Wschitko, schtož me
i wjernei Mudroszju napelnja a i wjeczenemu Sbožu me
wedže.

We Tvojim Wobleczu dyrbja melčecz wschitzy sem-
szy Mudri.

Psched Tvojim Woblecžom dyrbi wonjemicz Wschitko,
schtož je stworene.

Ty sam rycz ke mni!

Schtó i Nebežam naš wodži,
Džesch mamy wóžny Dom?
Schtó Rosu do naš plodži
Psched wjecžnym Skazenjom?
Schtó šweczi našu Bolu,
Dyž na Sle myšli šej?
Schtó šwjedzi, Dyž šo molu
Mi i Radu nebeskej?

Schtó i Bluda czjemnej Rozu
Mi pomha i Mudroszi?
Schtó wošlabnene Rozu
Mi wschjednje pošylui?
Schtó, Dyž me Šrudnosž twšchi,
Me renje troschtuje?
Schtó moju Proštwu šlyšchi,
Dyž Kjechi czisheža me?

To šy ty, Jesu šwjaty,
Bot Wótza lubeho
Sa Šbóžnika nam daty.
We Tebi mamy Wšcho:
Róz, Troscht a Šwjetlo jašne,
Tež wešlu Radžiju,
Na Kubla pschewšcho krašne
We tamnym Živenju.

3.

Ty dyrbiš šo husto se šwjetneho Rosproščenja wu-
tornycz a czishe šo we šwojim Duchu šromadžicz.

Ty dyrbisch swoju Wutrobu k swojernei, czistei, czichei a khwalobnej Smyšlenoszi pschuwuczič.

Pschetoz, čim bóle je šo Njechtón we swojim Duchu fromadžil a čim sprawniščeje je Myšlje; čim Wjazy a čim wysche Wjezy budže tež pšosnacž a srosemieč, a to bes wulkeje Prózy.

Swjetko k Srosemenju pschindže tajkemu wot horekach šem, a Moz k temu dostane s Wyšokosžje.

Čizty, ma Sprawnosž satoženy a Bohu spodobny Duch nerošpšochi šo psches Žiwjenja wschelake Starosžje a nesamoli šo jich dla we tamnym wyschim Powołanju, kiž jeho pokasuje na Starosž wo swoju Duschu a na Pschihotowanje k wječnemu Žiwjenju.

Wschak šo štanu wschitke jeho Skutki k wetschei Čjeszi Božej, o wschitke te šame khwala štajnje teho Werschneho.

Kaž je we šebi čizty wot nekničomnych Božadanjow a štych Pschuwuczenjom, tak wje tež wschitku Šsamopaschnosž we šebi móznje pojimacž, šo šo ženje wot neje wobknežicž a wodžicž neda.

Pschetoz šhto steji čzi pschi twojej sprawnej Woli najbóle na Buežu?

Šhto da čzini čzi twoje Bohu spodobne Sadžerženje husto tak čzeschke?

To je te šle Pokhilenje twojeje Wutroby, kiž we žanym Bjedženju žylje pschewinene neje.

To šu te, runiž husto morene, da tola snowa pschezo sašo wožiwene Žadosžje twojeho Čžjela.

Teho dla srijaduje dobry a Bohu poddany Čžlowek

najpredy snutskomnje wschitke Stutki, kiz chze swonkomnje wuwesz a pschihotuje so s Modlitwu a s Pshemyšljenjom na ne.

We swojim Sadzerzenju neposka won na wabjaze Božadania swojich rjeschnych Bohilenjom, ale won skoznie te same pschezo na Wuprajenja swojeho stroweho Kosoma.

Bjedzenjom je sa Czlowekow wele na Semi, a nje-kotre Dobyczje so stane.

Schtó pak ma šylnische Bjedzenje psched šobu, hacz ton, kiz chze šam so pschewinycz.

Na to dyrbeli teho dla najwjazy Brózy skozicz, to dyrbjalo nasche najlubsche Džjelo bycz: menujzy dobywajo šam se šobu so bjedzicz; so bychmy Džen wote Deja šylnischi byli, hacz ton Nepscheczal we nami, tak so bychmy we Dobrym pschezo wešelje dale froczili.

So bych so runal, Bóže, Tebi,
To žadam s Wutrobu drje šebi;
Ach, alse czjelne Žadoszje
Me czanu pschezo wot Tebe.

So dyrbu ljepe wobledžbowacz;
Niž Pshišluschnoszje sakomdžowacz;
Tež tam, džesch nichton podlanej,
Móz stamacž Woli sawednej!

Ja dyrbu Czjelo pojimowacz,
Wot Gordoszje so czisty sšhowacz,
A wumóz swoju Wutrobu
Wot Pschihilenja k Semskemu.

Pucz Pobóžnoszje dyrbu khodzicz,
Wo czasne Kubla malo rodzicz,
Gaj Žiwenje dacž k Woporej,
Kaž Jesus, dyž Bóh žada šej.

To hym tež hižom husto lubik,
A tola pschezo saš so shubik
Do Rjehow a do Sslaboszjom,
Kiz hym tu wschjednje wobejschol.

Mój Duch, wot Gzjela pschewinenn,
Sso bjedzi s nim wschón sahanbenn;
Ach Wóye, smil so na de minu,
A pomhaj wschaf mi Sslabennu.

Dny potom fuezi, saž so sluscha,
Na Gzjeli moja sbóžna Duscha,
Ssym Krystušowe Snamjo tu,
A sluzju Bohu s Radoszju.

2.

We tu tym niskim semskim Žiwenuj poprawym nicžo
Dokonzane neje.

Wschitko, schtož so nam dokonzane bycz sda, ma nech
tež je tač despolne hacž chze, tola njekajku Redokonzanosz
na šebi, kotraž so wotstronicž nehodži.

Kožde Pschepytowanje, kotrež šebi człowski Duch prjod
wosme, wedže dre pschezo k njekajjemu Sswjetlu, ale
wschitku Gzjemnosz rosjašnicž, so jemu nidy nebudže radžicž.

Woprawne a wjerne do so hiečje a ponizne Bósnacžje
šameho so je najwjeszishči Bucz k Bohu.

Haj tu tón Bucz je wele wjeszishči, hacž lubofe a
wuczene Pytanje w Wjedomnoszjach.

Ssmjemy pač teho dla Wjedomnoszje jako newuzitne,
haj strasčne a wscho wobskoržowacz?

Je kožde wošebite Bósnacžje, kiz šebi Gzlowek wot
teje aby tanneje Wjezy dobydže, Boruka hódne?

Na žane Waschnje.

Zeli jenož tajke Bósnacžje aby tajka Wędziwosz šame

na sebi dobre, a jelt jenož Bóh we swojim Sarjado-
wanju wschitkich Mjezow Czloweka sam na nju pokasať.

Alle ljepsche hacž to, a wele wošebnišche je pschezo
dobre Sěwjedomnje, kiž so na sprawne a pobožne Žiwenje
saložuje.

Alle wele je jich, kiž, Bohu žel, swoje newustawaze
Bróžowanja na Wjedomnoszje słoža a sa nimi s wele
wetschej Horliwoszju steja, hacž sa čistowutrobnym pobož-
nym Žiwenjom.

Sěmjemy so teho dla džiwacž, so so husto bludža
a mola?

Móže so hinať stacž, hacž so skoro žane aby tola jara
malo Plodow pschinešu?

A kóždy Sčtom, kež dobre Plody nepschineše, budže
porubany, a do Bohinja čistnemy. (Math. 7, 10.)

D derje nam, dyž s Pobóžnoszju
Sso swjeczi našcha Wutroba,
Dyž hižom raje s Wešeloszju,
Tam džež so na nju spomina!
Haj Pobóžnosz, ta Pycha swjata,
Ma Sbožnosz sama we sebi.
Je na Semju nam delje data,
So bychmy psches nju k Nebju schli.

Tu, džež naš Blud a Lešnosz moli,
Sčto sdžerzi naš pschi Rosomi,
So činimy po Bozej Woli,
A so smy Słemu pshecziwni?
Sčto našche spjesčne Myšlje wodzi?
Sčto dawa Duchej Wešelosz?
Sčto sprawnu Lubosz do naš plodži?
To wschitko čini Pobóžnosz.

Haj wona s milym Bofom lada
Ssej Džjeczi a je sakita;

A Włodzencow ſej wodzicź žada
 We króblym Czaju Žiwjenja.
 Na Towarſchach ſo kraſnje ſwjeczi;
 A Schjedziwzam je Podpera.
 Da Jaſnoſz Trónej, Pychu Hjeczi,
 Tež cziemny Rów ſam roſjaſnja.

Sčyto beſ neje ſu Kubla czaſne,
 Riž zenje k Sbožu newedu;
 Riž Niczo beſ neje nej' kraſne,
 Najbohatschi ma Khudobu.
 Haj Pobóžnoſz ta haſle cžini
 Nam druhe Kubla k Dobrotam;
 Ma Troſcht ſa Srudnych w ſwojim Kłini;
 Da Moz tež ſlabym Butrobam.

5.

D bychuli tola Njekotſižkuliz ſ runje tajkej Starobli-
 woſzju na to ſchli, ſwoje Smólki a Njechi hačž na Dno
 wutupicž a ſ Korenemi wutornycž, kaž ſo na to ſkoža,
 newužitne Praſchenja poſtajowacž a pſchepytowacž.

Bychuli tola Njekotſižkuliz ſebi runje tajku Prózu
 dawali, Ssymjo dobreho do ſo wuſhwacž a Ducha Bo-
 bóžnoſzje we ſebi ſapſchijecž, kaž huſto žaneje Prózy nelu-
 tuja, wučene a nedopokaſane Wjezy dopokaſowacž!

Da neby ſo tejko taſ wulkeho duchomneho Neſboža
 na Sſwjeczje pokaſowalo.

Potom neby taſ wele Bohórſchenja beſ tymi k wi-
 dženju bylo, kiž ſwjjetnym Stawam pſchiſtuſcheja; niž tež
 taſ wele wulkeje Neporadzenoſzje a Nekaſanſtwa beſ tymi,
 kiž dyrbeli po ſwojim Stawi duchomni byčž.

Dyž budže njedy tón wulki ſudny Džen pſchincž, ne-
 budže ſo nam wot teho wjecžneho Ssudnika wjeſzje niž
 te Praſchenje priždpoſtožicž, ſčyto ſmy laſowali a pſchepy-

towali, ale kajke te Skutki su, kiz smy w Czasu nascheho
Pšhebywanja na Semi dokoneli.

Tež nebudze so ton wječny Sudnik we swojim
Nofudzenju nascheho Sadzerzenja pšhes to moliež daež,
so móžemy rjane a wuberne Nyežje dzeržeež, ale budze na
to ladaež, hacž smy swoje Žiwenje po Pšchikasnjach na-
scheje swjateje Wjery wedli, aby niz.

Praj schak mi, dže su wostali wschitzy tamni Wu-
ežerjo a Mischtyrjo, kotrychž wyšoka Khwalbo móžnje hacž
k tebi so eziščežesche, tak dolho hacž bjechu žiwi a se swo-
jiwi wobšhejrnymi Bedžiwosžemi so swjeezachu. Žich
Sastojnstwa a Dokhody su Drusy nastupili, a spokojom
s tymi samymi sabydu snadno zylje, tamnym hiščeže
Myslicžku Dopomneeža sposčežiež.

Tak dolho, hacž žiwi bjechu a pšhes swoje Skutki
so swieezachu, wužiwachu woni Čzesž a bjechu widženi pola
wschittich, kiz w jich Čzasu žiwi bjechu, njett pak, dyž je.
Smerež jich Rt a jich Woeži sanknyła, je wschitko smje-
rom a meleži wot nich, dokelž su sabyeži.

Pšched Bohom hižom wješty je
Ton Džen, na kotrymž wschitzy
Sdu dostanu po Sašlužbje
Čzi semšzy Pucžomnižy.
Haj junu pšhindže w Mrócželach,
Kiz kneži na wschjeh Nebesach,
Ssyn Boži, Semju sudžiež.

Laj tu na Prosy Wječnosžje
Te Miliowny steja,
Kiz hacž wot Schtundy prjeneje
Tu Semju wobydleja.
Žich je kaž Pjeska pšchi Morju;

Ssu snaczi Bohu samemu,
A pschischi njetto k' Ssudn.

Tu dyrbi Myšl wopacina
Njett Bjernoszi so poddacz
Tu prawy Ssudnik rošbudza,
Kiz nešnje Niczo wodacz.
Tu nimo je Gzaš k' Pokuczi,
A sjebacz so tu nehodzi;
Sswjedl' jadnu neje trjebny.

Ta Truba kinczi, wešelje!
A Ludy posluhaja!
Ton Ssudnik ryczej sapocine:
„Pój, pój do Bozoh' Raja,
Ty Ssyła Bohu poslušna!
Ty pał, o Ssyła besbóžna,
Dzi, dzi na swoje Mjesto!

D potom budze sjewicz so
Ta Gódnosz Bobóžnosze,
Dyz Bóh do Nebja swojeho,
Do wjecznej' Wešelosze
Zich k' Gjeszju budze horje wsacz,
A jim te krasne Myto dacz,
Kiz jeho Ssynu nam lubi.

Tam k' Zandzelemi swjatymi
Sso budza towarschowacz,
Tam k' nimi w runej Sbožnoszi
Sso dale wutwarjowacz.
Tam smjeje Kónz wscho Rezyte,
A žane Horjo nebudze
Zich Wešelje tam kasycz.

Duz daj, o luby Sbožniko,
Twój Ssud mi Myšlach nošycz;
A na swój Mjech so dopomajo,
Bo Wodaczje cze prošycz.
Daj so twój Ssud me wotraschi
Wot Steho, a me pošylni,
So móht czi swjeru služicz.

O tak sachódna a fniczomna je tola wschitka Gzesz, kiz nam Gzlowekow lóchko dobyta Gzróda wopokasuje.

Kak ruezje mine so ta Khwalba, kiz smy sebi na Swjeczje saskuzili, a kiz jenož psched Gzlowekami płaczi.

Dy bychy tola tamni, kiz su so se wschej Gorliwoszju a samolutzy jenej Wedziwoszi poddali, tež we swojim Ziwenjju wopokasali, so je fon dobry Duch teje Wedziwoszje Móz nad uimi dobył a tak jich Ziwenje s nej do Pschesjenoszje pschischo.

Potom by jich Pschepytowanje a Schtudowanje wjerny Wuzitk nešo.

Potom nebychu te Pisma, na kotrychž jich Duscha jeniczzy wisasche, bes Zohnowanja lasowali.

Alle njekotremuzkuliz je runje jeho prófna Wjedomnosz, na kotruz tak wele dzerzi, a wot kotrejež so wscheho Sboza nadzije, jeniczzy winje, so swojemu Skazenjju s Wjestoszju napscheczimo khwata, a so Schkodu wosme na swojej nesmertnej Duschi!

Pschetož nesabydza woni pschi tym nimalje cziszje, tež Sluzbi Bozej so sweczicz?

Nelezi jim pschemało na Wutrobi, tež temu Werschnemu jeho Gzesz pschinesz?

Woni pak dzerza sa Rusnische, radicho psched Gzlowekami wulke Mleno mjecz, hacž ponizneje wołoło khodzicz a nesnaczi sawostacz.

Zeho dla su hordzi, a du we swojich, kaž wjenja, wysofich Myšlach gruntu.

Wjerna Wulkosz neje na tajkej howej Wysokoszi k namakanju.

Sawjernje wulke je jenož tón, kiž ma wulku Dubosz k Bohu a k swojim Sobucelowekam.

Sawjernje wulki je jenož tón, kiž pschi swojej Wjedomnoszi ponizny wostane a so sam sa Mateho dzerži.

Sawjernje wulki je jenož tón, kiž je spósnak, so najwyschi Skhodzenk próšnjeje Čzeszje sa nicžo k dzerzenju neje.

Sawjernje mudry je jenož tón, kiž ma wschitko Sswjetne sa Nerjad a Bróch, so by Krysťuša dobl. (Phil. 3, 8.)

Sawjernje wučeny skónežnje je tón, kiž je k temu Bósnaczu pschischoł, so dyrbi so Čzlowek swojej Woli wotreež, čzeli Božu Wolu wuwesz.

Moj Božo, dai so twoje Kasnje,
 Psched kotrymicž so pokorjam,
 Ja zenje nepschestupju blasnje;
 Me dopomn, dyž so neladam!

Kak słaby nejšy porno temu,
 Kiž hač do Smerežje na Kschizu,
 Je stajnje swólniwy byl k Wschentu,
 Šchož mjet sa Božu Pschikasnju.

To wsni sa dobre Snamjo sebi,
 A šljedž sa jeho Stopami!
 A budželi dy čzesško tebi,
 Da spomn, šcho Jesus pscheczerpi.

Neč Sswjet cze dzerži sa blasneho.
 Psched Prošerjom, kaž psched Kralom,
 Čzesž swojoh' Boha wysche Wšcheho,
 A dži sa swojim Jesušom.

Kaj jara tež so sama khwali,
 Tu swjetna Mudrosz naduta:
 Tu Wjernosz tola nejšu snali,
 Kiz Boze Sslowo wosjewja.

To Meno Kscheszijan czi praji:
 „Bydz ponizny, kaz Khrystus bje!“
 To Meno Kscheszijan czi praji:
 Dzerz Boze Kasnje, dzerz je wschje!“

Schwórtly Staw.

Wot Wobladliwoszje pschi naschich Skutkach.

1.

Newjer nydom kózdemu Sslowu, fotrez so czi wot
 Druhich a na Druhich pschineše.

Nestiez Wucho kózdemu Nuczenju a kózdemu Duchej,
 kiz cze k lóhkej Wjeri namoja.

Alle bydz wobladliwy a nepschewwataj so.

Wobho so we kózdej Wjezy, predy hacz so sa nju
 wuprajisch, k pobóznym Wopomnjenjom, a tak, jako by
 psched Bohom stat.

To pak so Bohu zel, pschezo nestawa!

Gusto wele radscho slu Rycz, kiz so wot Rjekoho
 wupschjestruje wjerja, hacz to, schtoz so Dobre wot neho
 poweda.

Gusto rosnoschuja so wele radscho tajke Wjezy, kiz
 Druhemu schkodza, hacz tajke, kiz bychy jeho Khwalbu a
 Gjesz pschisporeli.

Tak slabi smy!

Tola Gzlowekojo, kiz na wyschim Sthodzentku Wob-
 dzjelanoszje steja a su k samšnej Dokonjanoszi pschi-

jschli, nescicja taf swobnitwoje kóždemu Bledzatej swoje
Wucho, a sapraja bychuli tež na neho posłuchacž dyr-
beli, jemu swoju Wjeru.

Wschetož woni snaju cžlowsku Slabosz, a wedža, fajka
pšchinarodžena Bothilenosz k Slemu we nim bydli.

Woni wedža, fak lóhko so Cžlowek we Sšlowach
pšchendže, a fak husto runje pšches to Njechej do Ru-
fow pane.

Dyž Blischim Widženosz

A cžesne Meno ranisch,
Zich Brachi wotkrywawsch,
A dobre Skutki hanisch;
Dyž i hordej Radoszju
Ste wot nich rosčjeresch:
Da Ducha swjateho
Sso khwalicž nemóžesch.

Dyž wschittlich Cžlowekow

Sa malo sprawnnych šudžisch,
A i Ryczu pschisłodnej
Jim schłodžisch a jich rudžisch;
Dyž Sawisz, Njew a Žort
Ty na nich sčozujesch;
Da so sy Kšcheszjan,
Wschaf prajicž nemóžesch.

Dyž i Ganeremi so

A i Wušmjewzami heležisch,
Dyž i Rosu psched nimi,
A jich schłodnym Ryczami meležisch;
Dyž Druhimi k Luboszi
Ssam pschisłodžujesch so:
Da i Kšizom Khrystuša.
Sso nobyšch podarmo.

D, wopomn, Cžlowecže,

So Bóh na kóždym Mjeszje

Gzi pschezo blifto je,
 A wobkedźbuje wjeszje
 Tež twoje Ruczje wschje,
 Riz hanja Newinu,
 A hordzje sastorcza
 Najlepschu Butrobu.

Dyž s Bobóžnymi Ssmjech
 A lupe Žorty czjerisch;
 Dyž Dostojnemu Gzesz
 Wschu rubicz žebi swjerisch:
 Ach newidzi da Bóh,
 Rak šy to sašakty,
 S fak hordej Butrobu,
 Ssy jemu pscheczimny?

Te Ssyly rachnuje
 Ton Rnes, fiz Sprawni ronja,
 So tudy psches tebe,
 Tak wschellu Neczesz šhonja;
 A budze, nemol šo,
 Na wulkim šudnym Dnju
 Psched Sswjetom pschisudziej
 Tež tebi twoju Sdu.

A ty, ty hishcze chzyl,
 Gzesz Blischim saniczowacz?
 A šyli saniczil,
 Riz ruczje narunowacz?
 Ach nje, ta šama bydz
 Gzi šwjata pschichódnje.
 Raz šwoju šamšnu Gzesz,
 Zu pytaj wobstajnje.

*

2.

Temu je s Prawom wulka Mudrosz k Pschipišanju,
 fiz šo pschi žanej Wjezy nepschekhwata, a žebi, predy hač
 šchto šapoežne, to šamo derje rošmyšli.

Nunje tak je tež pola teho wulka Mudrosz k nama-

3*

fanju, kiž na Radu rosemnych Mužow poštucha a niž
pščežo na šwojim šamšnym Napoaladži a Mjenenju ne-
wobsteji.

Niž- menje je tež pola teho Mudrosz domach, kiž šo
lóbkeje Wjery šdzerzuje, a newjeri kóždej Bowedzi, kiž jemu
Ludžo pšchinešu.

Napošledku dyrbinu tež teho mudreho menowacz, kiž
wšchitko, šchtož šlyšchi, runiž je jemu šamemu k Wjeri
podomne, Druhim nyhdom do Bucha neschopne, ale šam
pšchi šebi šthowacz samóže.

Ssyli tajteho mudreho a šwjedomniweho Muža šnacž
nawuknył, da dzerž šebi to ša Sbožje a nekondž šo, šebi
jeho Radu wuprošycz.

Bytaj šebi pobóžnišchich a na Nashonenju bohatschich
Mužow, šo by šo wot nich powuczowacz a wodzicz dał.

A cžin po jich Nawedowanju wele radšcho, hacž po
šwojich hušto blasnych Myšlach.

Chzešch šebi Mudrosz nadobycz, kaž to Bóh wot kóž
deho šebi žada?

Wedž pščežo šprawne, po Wšchišluschnosžjach šwjerne
Žiwenje, pšchetož tajte cžini Cžloweka mudreho pšched
Bohom.

Chzešch ša nashoneneho, a we wele Wjezach dospol-
neho Cžloweka płaczicz?

Bydž cžisty a dobry we šwojim šwonfomnym a
šnutšomnym Žiwenju, pšchetož tajte wedže cže k temu.

Šaj šebi pščežo poniznu Myšl we šwojej Wutrobi.
Podwol šo štajnje Božej Woli a bydž jej poddany
kóždy Cžas.

Wšchetoz čim bóle to činiš, čim mudriši budješ
we wšitkich Nastupanjach.

Čim podwólnišo k Bohu horje ladaš, čim bóle
budže šo smjerowacž twoja Duscha.

Mudrosž je, dŕž Čłowk dŕe na to,
So šo prawje sešnaje,
Gordy nej a nima ša to,
So hžom dokonjany je;
Ale šwoje Sslabosžje.
Swólne Bohu pšnaje,
Žich dla wutrobne šo rudži,
Wšchjednje k Pokucži šo šbudži.

Mudrosž je, šchtóž ma pšes Wjeru
Ahrystuša ša Šbóžnika,
Na j'ho Šnamjo lada šwjeru,
Na j'ho Łoš tak pošlucha,
So sluch Pucžow paše šo,
A šo próžuje na to,
So byk wšchjednje pobóžniši,
Žeho Šnamju podomniši.

Mudrosž je, šchtóž da šo wodžicž
Štajnje Duchu šwjatemu.
Wón naš wucži prawje šhodžicž,
Pošylni naš k Dobremu.
Wot Šleho naš wucžišzi,
W Lubosži naš šahori,
Troscht a Radosž do naš pšodži,
Pucž, kiž k Nebju dŕe, naš wodži.

Mudrosž je, šo ladačž Šłósžjom,
Kotrež Duschu wobčežja,
Paš šo rješnych Wěšelosžjom,
Kiž šu polne Škajenja,
Čješ, kiž bórny šahine,
Łošcht a Kubla šachodne|
Nedžeržecž ša wjerne Šbožje.
To wšcho Ššmercž nam rubicž móže.

Mudrosz je, dyž Radu Božu
 Ssebi horzyžadamy,
 A ju k swojej Duschje Sbožu
 We Khrystušu pytamy,
 Božu Wolu czinimy,
 Szerpliwi we Kschizu smy,
 Dowjerenje k Bohu mamy,
 Czischje wscho mu czinicz damy.

Mudrosz je, hdyž wopomnimy,
 So je tu Wscho sachódne,
 A hej Kubla hromadzimy.
 Kiž nam Ssmercz wsacz nemóže;
 Na Nebeša hladamy,
 Hdjecz je Pokoj sa Duschje;
 Zow so na to prózujemy,
 So tam Sbóžnosz herbujemy.

Tu ta Mudrosz je na Sswjeczi
 Bóžo, nasch Džjel naj lšepschi.
 Wona wodži człowske Džeczi.
 A Živenju a k Sbóžnoszi.
 Duž, mój Wóže nebeski,
 Tajku Mudrosz wobracz mi.
 Daj, so stajnje so mnu khodži
 A me k wjecznem Wjerej wodži.

Pjaty Staw.

Bot Lasowanja šwjatych Pišmow.

1.

A czemu da je czi šwjate Pišmo date? Dyrbišch we
 nim rjane Kyczje a Pšchiklady Kyczliwoszje pytacz?

Wjernosz dyrbišch we nim pytacz, niz pak blychezatu
 Kyczliwosz.

Zyle šwjate Pišmo dyrbišch rady a husto lasowacz, a
 tola niz s tym spokojom bycz.

Pšchetoz, dyrbi czi twoje Lasowanje sčto pomhacz a

Chzeschli šebi s tym Mjer sa šwoju Duschu dobyć: da dyrbi, dyž twoje Wofo we nim lasuje, twoje Wutroba tym šamšnym Duchom napelnena być, kotryž we Spišowarju knežesche.

Njekotrymžkuliz drje je k Postorkej, so lute rjane a šadke Sšłowa we šwjatym Pišmi nenamafaja.

Alle dyrbimy da tam sa tajkimi Wjezami ladacž, a niz wele wjazy Wuzitt sa Ducha s neho cžerpacž a Žohnowanje sa Wutrobu a Mjer sa Duschu?

Rnihu, kiž šu we jednorej a poniznej Ryczi nascheje Wutroby pišane, pschi tym pak tež s Duchom Bobóznosžje psheczenene, dyrbimy runje tač rady lasowacž a hušto radšcho, hacž te, kiž wot wulkeje Wuczenosžje šwjedza a wyšoku, cžłowski Mudrosž wobpschimuja.

Ssnadna Widženosž, we kotrejž Spišowar štejesche, neštuž cži ženje k Postorkej.

Nedaj šo psches to Braschenje, hacž je wele aby mačo Wuczenosžje wobšedžit, ženje molicž.

Lubosž k cžistej, bójskej Wjernosži cžer cže k Lasowanju, a Žadosž, we najwyschich a naj waznischich Naleznosžjach šo rošwucžicž, do šwjateho Pišma.

Nepraschej šo ženje štyšnje sa tym, wot koho je te aby tamne Wuprajenje šem pschišchto, šchto je najpredy to prajit.

Na to pak šedžbuj pschezo šwjeru, šchto je prajene a šchto je Wopschijecžje Prajeneho.

Tak budže Šorliwosž we tebi rošž, te Sšłowo na šo nałozicž, a wot neho šebi tón Pucž pokasacž dacž, na kotrymž dyrbišch šhodžicž.

Schto pytasch blasnje na Sswjeczje,
 Dyž tebe Starosz nadpane?
 Dyž so czi Nusa pschibliža,
 Schto spuszcjesch so na Czloweka?

Ach, czlowste Ssłowo nepłaczi,
 Schtož lubi, husto nedžerzi,
 Kaž renje kinczi pschi Sbožu,
 Tak bes Troshta je we horju.

Czi druhe Ssłowo menuju,
 Mjej stajnje je we Pomjatku!
 Nech zyly Sswjet so roswali:
 Te Ssłowo tebe nepuszczi.

To Wóža swjate Ssłowo je,
 Nam Wschitkim rady popschate;
 We Bibliji so sjewi czi.
 So mjet je wjecznje pschi sebi.

A pytasch we nim pobóznje,
 Da so czi bórny wotankne;
 Haj spodžiwnje cze sahorja,
 A twojej Woczi rosjašnja.

So so we czjemnym Pschichodži
 Czi wešle Ranje sašwjeczi,
 So widžisch Bože Džiwu tu,
 A so masch t nemu Dowjeru.

So Nesbožje cze nemori,
 A Nadžija cze nepuszczi,
 A so, dyž Ssmerež cze wobšaha
 'Schcže Wótza khwali Wutroba.

Schtóž tajki Troscht sež požada,
 Nech Bibliju we Czjeszi ma;
 Haj žane druhe Pišmo nej'
 Tak počne Rozu spodžiwnej'.

A jeli we nej lasujesch
 Ty predy, hač schto sapócnesch,

Da pŏndže dwŏjzy ſ božomnje
 Twŏj Skutk — to wjer mi ſawješzje.

2.

Čłowske Narody minu šo jako Woczen. Jedyn na-
 stane; drubi sandže. Tak je Čjettawšynty bylo.

Alle kiž psched Čjettawšyntami žiwi bjechu, tych je
 Wjernosž teho Anesa wofschewjawa, a kiž po Čjettawšyn-
 tach pschindu, maju pschi tej šamšnej Zyrobu sa Duchy a
 Wofschewenje sa Wutrobu pytacz; pschetož Wjernosž teho
 Anesa woštane do Wjecžnosžzje. Ps. 116, 2.

Psched Bohom nešnje šo žadyn Lud sa wošebnischi
 khwalicz; Bŏh wschitkich Čłowekow šjenajkej Lubosžju pyta.
 Rŏm. 2, 11. Wŏn nelada na nicžeju Barschonu.

Tak štožuje wŏn tež šwoje Sšlowo na naš Wschit-
 lich, nech tež na wschelake Waschnje: tu napominajo, tam
 rožo, jow slubosžiwkej Mitosžju, tam ſ wŏgowskej Wŏ-
 trosžju; tu šwjetlje a jašnje, džež bje tak derje, tam ſ
 czjemnym Sšlowom, džež dyrbesche naschemu frŏtkowidžazemu
 Wofu potajene woštacz.

Alle ſ tym jednorym, srosemliwym Sšlowom nešnje
 husto špokojom a dyž šwjate Pišmo lasujemy, štupa nam
 nascha Čžipnosž najšadžjelazišcho napscheczimo.

Niž porjedko menujzy chžemy to jašnje dorosemicž, a
 to šprŏzniwemu Pschepytowanju podčžišnječ, šchtož dyrbeli
 šžyła pschendž.

Dyrbi cži Pasowanje šwjateho Pišma šchto pomhacz,
 a chžeschli woprorny Wuzitk ſ teho czanyč; da dži stajnje
 šponižnej Wutrobu ua to, a nesabydž, šo Bože Sšlowo
 psched twojimaj Wocžomaj leži.

Botom wobarnuj šebi Lubošz k chwaložnej Boniž-
noszi a sazpij kóždy Čzaš, te aby tamne Słowa s
wele Kumschtom a šnadž tola s mało Wjernoszju wu-
ložowacž.

Wšchede wšchitkim pač lasuj s woprawdžje wjerjazej
Wutrobu, a neskróbl šo ženje, we šwojej Wutrobi Redo-
wjeru hajicž, džež twój cžlowski Rosom tu Botajenosž sa-
pšchijecž nesamóže.

Ženje nedaj šebi do Myšlow pšhincž, tak hordy bycž,
šo by tam jako Wucženy šo šwjeczicž chzyl, džež pobóžne
Smyšlenje do Wopšchijecža bójskeho Słowa wele lubje
nutšwidzi, hacž wšchitka Wucženosž.

Rehanbuj šo, šo šwojeje Newjedomnoszje wušnacž a
naprašchowajo šebi Pomucženje pytačž.

Meležo pšchipošluchuj na Wotmolwenja tych, kiž šu
s bójskej Mudroszju šnaczi a to s pobóžnym Žiwenjom
wobšwjedzja.

Daj šebi spodobacž Wšchisłowa Starych a wšmi je
derje k Wutrobje, pšchetož we nich šu niž porjedko wulke
a krašne Wjernoszje wuprajene.

S swjet mi nima Wažnosž žanu,
S smercž a Rów staj jeho Sda.
Ja mam Žiwnosž wobstaranu,
Kiž me wjecžnje našycza:
Bože šwjate Słowo je
Moje jencžke Wešelje.

Jako nóžny Šsón, wšcho hašne,
Šhtož naš tudy wobšboža.
Šorekacy šo šwjeczi krašnje
Wjecžna Šbóžnosž nebeska:

A Pucz do tej' Sbožnoszje
Bože swjate Słowo je.

Rech twój Duch me pschewodzuje,
Luby Wótze nebeski,
Na Puczju, liž pokasuje
Tvoje swjate Słowo mi;
So jón zenje nesmolu,
A tež k Padu nepschindu.

Shesty Staw.

Bot nesrjadowanych Pokhilenjow a žadoszjow.

1.

Na Rjech pschindze po Woli swjateho Boha s Wje-
stoszju Schtrafa.

Ujedom je Człowek neprawemu Božadanju we šebi
šo posbjenyč dał, a jemu s wulkej Sslaboszju na rjeschne
Waschnje pošluził: nydom je Pokoj jeho Wutroby precz,
a Nemjer žolmi šo we nej horje a delje.

Gordy a Česzjelakomny je tajke Człowek. Bes
Pšhestacza honi Božadanje po Česzji jeho Myšlje tam a
šem a neda jim nidy k Mjeru pschincz.

Tež Skupy a Narabny je nam warnowazy Serem-
pel; pschi wschittim Bohastwje na semskich Kublach nima
zenje dosz, a žadyn Pšchiroštk nesamóže jeho spokojicz.

Stóž khudy je skerje a ponizny we Duchu, newje
hušto niczo wo žanym Nemjerje a je žiwy we polnym wu-
trobnyym Pokojju.

Człowek, kotryž hiščeže neczištyym Žadoszjam na šebi
knezicž da, a tym šanym hiščeže zylje wotemrjet neje,
pane lóhko we kóždym Spytowanju.

Swoprjedka bñadz se flabymi Mozami wojuje, to pak dotho netraje, a jeli tež traje, je tola podarmo: psche- tož wón podleži bñamo pschi neważnych a bñadnych Wjezach.

Pschi Swuczowanju jenož a pschi wschelakim Mozownapinanju pošyljamy bñ na duchomnym Žiwenu.

Schtóž je na tym hiščeze flaby, a bñ we wjestej Mjerje Gzjełu aby bñwojej skoczazej Naturje podwoli, haj jenož k temu bñ nucženy čuje, schtož jeho Gzjełu bñ lubi; tón smjeje, tež pschi najljepšej Woli, pschezo wele Brózy, se bñwjetneje Wešeloszje bñ wutornyč a bñwojim na semske Wjezy složenym Žadoszjam bñ pschecziwecž.

Tu neje nižje žadyn Mjer; tu pytašy wschudžom podarmo społojnu Wutrobu.

Gzjelne Žadoszje społojicž, neje pschezo možno. Tcho dla widžimy tajleho Wotrocžka bñwojeho Gzjeła husto wot Mersanja sapschijateho a wot Srudoby nadpaneneho, dyž dyrbi šebi nješto saporwedžicž, schtož jeho po Gzjeli sawešeluje.

Haj husto pschewosme jeho Mjew a Skósz, dyž Mječ- tón jeho niskim Božadanjam napschecžo štupi a jemu bñadz s najljepšimi Myšlemi jeho Mjesboža pošne Žiwenje psched Wocži stajicž pyta.

Gžincze, čžincze, čžlowste Džjeczi,
So wy sbóžni budžecze,
Netwarčze, kaž drusy w Sswjeczi,
Na to, schtož je sachodne.
Sadajcze na Rebeša
Wojujcze tych šamych dla,
Bo Rebeske nech bñ jara
Stajnje wascha Duscha stara.

Meladajeje nidy na to,
 Shtoz to rjeschne Gzjelo chze
 Wschudjom nech wasch Schwijel sa to
 Boze swjate Sslowo je,
 Potym wy Wscho swytujeje,
 Gzincze, shtoz Boh pschifaje,
 Dy by tez to rjeschne Gzjelo
 Na tym luty Meloscht mjelo.

Sbozny je, shtoz s prawej Wjeru
 Wschjednje na Bjedjenje dze,
 Riz Rjedy delje klodzi swjeru
 A ton sly Sswjet sazpije!
 Dyž Rschiz nosny s Khrystusom
 Honimy so sa Mjerom;
 Jesu, wumremy my s tobu,
 Da tez s Nebju dzemy sobu.

Nebjedzimy my so swjeru,
 A smy ljeni we Bitwje,
 Da my nepschindzemy s Mjeru,
 Zylje smy bes Nadzije;
 Zenož, shtoz so prözuje,
 Nepscheczela pschewine;
 Shtoz chze krašnu Krönu dobycz,
 Dyrbi wötrej Bitwi pobycz.

Pscheczivne je swjerneje Duschi,
 Eso s tym Sswjetom weselicz,
 A rosnyu Rycjam wona Buschi
 Nidy nebdze pokhilicz.
 Wona pyta Khrysta Gjesz;
 Secher czinicz, Zorty wesz,
 Rjeka s Nožom do nej kałacj
 A jej Polon s Piczu dawacj.

Pschibijcze te rjeschne Stawy
 A shtoz wot Gadama je,
 Na ton Rschiz, dzež Khrystus frwawy
 Zylje nahi wišasche.

Kóždy Staw, dyž rjeschiež chze,
 Khrysteſt f Gjeſzi wotrubeže,
 Jeho Kſchiza neſapomneže,
 Na to Eſlówcžko: „Wojuj“ — ſpómnježe.

Pſched tym Rjedhom tſchepetaježe,
 Ladaježe teſ na Khrysta,
 Pomizuje, mój Jeſu praježe,
 Rekhodž ſ nami do Eſuda;
 Daj Móz, dyž ſo bjeđzimy
 A we Bitwi ſłabi ſmy.
 S twojej Mozu dobyđjemy,
 Neſſcheczelow pſchewinemy.

4.

Dyž paſ je na drugej Stronje Eſlówek ſwojim ežjel-
 nym Nuczenjam ſlužil, a woprawdžje namaſkaſ, ſa ežimž
 jeho Woſchty ſtejachu, ſchto da je ſ tym dobył?

Wele ſkjerne je ſhubil; pſchetož Eſchtrafa jemu na Pje-
 ezi ſtupa, a Wina ežiſcheži jeho Centnar ežežko na
 Eſwjedomnju.

Tež wón chze ſo wobſbožicž, ale wón pyta ſwoje
 Ebóžje woſebje we tym, ſchtož je ſahubja.

Eſwojim nahlym rjeſchnym Žadoſžjam robocži wón
 ſ woprawdžje poddanej wotrocžkowskej Myſlu, a te jemu
 tola na žane Waſchnje tón Boſoj dacž neſamoža, kotryž
 pyta, ale ſadžjelaju jemu jenož Doſtačje teho ſameho.

Miž pſches to, ſo ſwojim rjeſchnym Žadoſžjam ſlu-
 žimy a jich Pſchikaſnjam, kiž huſto knežerſzy na naſ ſlo-
 žuja, ſwjeru poſlučamy, nedozpimy ſebi wjerny Boſoj ſa
 naſchu Wutrobu.

Nunje nawopaſ jenož potom, dyž jim fručeže napsche-
 ežiwo ſtupamy, ſ nimi krobłje wojujemy a je na Poſledku

pschewinemy, jenož potom šmy na tym Puczu, kiz naš f
wjestemu Mjerej wedže.

We kotrej Wutrobi bydli da potajkim Mjer a Pokoj?
Czlowek, kiz spochi jenož temu, šchtož jemu Czjeło
nuts dawa, poslušne Wucho skiezuje, nemóže šo teho ša=
meho wešelicž.

Tež netreba šebi tón, kiz jón pschezo we swonkomnych
Wjezach pyta, a je poddany Sswjetej a jeho Roschtam,
žanu Nadžiju czinicž, šo budže jón bóršy we šwojej Wu=
trobi sacžuež.

Alle tón Czlowek ma Pokoj, kiz je we šwojej Wu=
trobi sahoreny ša Wschitko, šchtož je bójske a šchtož šebi
Bóh wot neho žada, a kiz žysemu šwojemu Žiwenuju wy=
šchu Ssweczisnu Ducha šwjateho da.

Nepytaj na Semi zenje

Sboža wjerne Sefrawenje;
Ladaj horje f Wystokosžiam,
Djež Bóh šwojim wjecžnym Gosžiam
Tudy nidy woladani
Sbóžnosž djerži šhotawanu.

Dži šwój Pucz ša Khrystušom,
Kaž šo Kšchesžijanej šluscha;
Potom widži f Wešelom
Božu Krašnosž twoja Duscha.

Ssedmy Staw.

Czjekaj psched próšnej Nadžiju a hordym Posbjehož
wanjom.

1.

Šchtož šwoju Nadžiju na Czlowekow staja a na štwož

rene Bycza twari, tón je blasny a runje tak hubeny, jako to Twarenje, kiz sesbjeha.

Dzenš steja czi Szlowekojo k Bofej se šwojej Pomozu a na štworenych Wjezach dzenša hischcze knezišch. Hacz budže to jutšje tež hischcze tak, šhto chyzl to rošbudžicz?

Dzenš hischcze maja Szlowekojo dobru Wolu, š tobu bycz, a šwoje Mozgy tebi šweczicz. Hacz pak jutšje jich Wutroba wot tebe wotwobroczena nebudže, šhto móhl to wedžicz?

Rehanbuj šo, we Boddanoszi pschecziwo Druhim stacz a šnadž jim nisku Szlužbu czinicž dyrbecž.

Maschli Jesom Khrysta lubo, da tež šo wot Lubošje k nemu wodžicz dasch; a šyli š jeho Duchom napelneny, da šy jemu tež we tu tym Swižowanju rady podomny a pošlušny.

Rehanbuj šo, khudy a niski na Semi šo šdacž; a nestaraj šo, hacž tež Drusy mačo wo tebe rodža.

Renosch šo zenje, š tej Myšlu, jako móhl se šamšnej Mozgy šwoje Sbožje šačozicz; ale wušwol šebi pschezo je-nož Boha, šo by na neho šwoju Radžiju šajtl.

Szin we šwojim Powołanju, na šwojim Mjeszje a wšchudžom, džež masch šhto czinicž, pschezo to Sšwoje a tak Bele, hacž we twojich Mozach je.

Wschitko Druhe porucz štroštnje Bohu a bydž teje wješteje Radžije, šo nebudže daločo wot tebe, a šo budže šo twojemu dobremu Samošej radžicz dacž.

Respuschczej šo psche jara na šwoje Wedžiwoszje a na tu Móz, kiz we šwojim Duchu nošyšch.

Kawaž šebi tež Mudrosž žaneho drugeho Sšmertneho

psche wyšoko, so by šo we tym aby tamnym Nastupanju
na nju spuschežecz chzyl.

Doczafaj wele skere wschitko wot Božeje Miłoszje.
Wón je pschezo pschi tych, kiž šu ponižneje Wutroby, a
šdzerži jich, chzedžali šo podnurič, se šwojej wschehomóz-
nej Kufu.

Wón wje pač tež Šordnych šponižnicž a tych, kiž šo
jenož na šo šamych spuschežeja, na jich Miškosž a Nemóz
dopomnicž.

Šso Bohu zylje dowjerju,
Wón me najljepe wodži,
Wón pschifrywa me š Lubošžu
A wobara wschej Šchłodži.

D, tajka pošna Dowjera
Tak Dušchu bosbjehuje,
So tež najhóršoh Bjedjenja
Šso nidy nestrachuje.

„Bóh wostane“ — mi wobkrucža —
„Šacž do Rowa pschi tebi;
Wón je twój Šchlit a Podpera,
Wón wukhowa cje šebi.“

Duž twarjach štajne na neho
A budu pschi tym wostacž.
Psches Mjeru nóchžu staracž šo,
Šchtož trebam, budu dostacž.

Wšchał jeho šwjate Šsłowo mi
Na wele Mjestach praji,
So wón, kiž Wacžki sežiwí,
Tež cžłowske Šbožje haji.

2.

Jeli šo cži to šemške Šbožje dostało, šo Bohastwo

wobšedzišch, da sđerzuj šo pschezo teje błasneje Myšlje, jako by we tym sa tebe wulka Gjesz ležala.

Tež, dyž mašch bes šwojimi Psheczelemi tajkich, kiž we wulkej Widzenoszi steja, a wele Mozy wobšedza, da nemyšl šebi, so by šo s nimi pshecziwo Druhimi khwalicž móhł.

Alle Boha a teho Džjela, kiž nad nim mašch, šmjesch a dyrbišch šo štajnje khwalicž; pschetož wschitko Dobre, cžehož šo na Semi wešelišch, je jeho wótzna Kufa s Euboszju czi darila, a wón by rady psche de wschitkim šo šameho czi šobu džjelit, so by wón a jeho Duch we twojej Wutrobi bydlit.

Reposbjehuj šo hordzje, kaž czi hubeni Błasnojo, dyž wošebna cžjelna Nadoba cze wusbjehuje; tež neczin- niž to Nanajmensche wot šo, jeli czi šwonkomna Rjanosz wot Boha, twojeho dobrocziweho Stworicžela, spožčena.

Tamnu Nadobu a Rjanosz czi škasycž, samóže hižom najšnadnišcha Rhorowatosz, a neje k temu cžesčkeje Rhoroszje treba.

Reladaj šamospodobnje wokolo šo, šyli šo we njekajkim Spocžinanju trochu wudokonjał, a dyž psches wošebne duhomne Dary Druhich pschewidzišch.

Ty móhł šo pschi tajkej Šsamospodobnoszi k Sdatoszi a k Gordoszi sawesz dačž a Božu Nespodobnosz na šo sezanyčž; wot kotrehož tola poprawym Wschilko pschindze, schtož wobšedzišch; a twoja džakomna Wutroba dyrbi Wschitko, s cžimž je cze Pschiroda dobrocziwje wuhotowala, sa jeho miły Dar špósnačž.

Schto hordzisch so, hdyz Riza twoje
 Se Strowoszju so czerwenja,
 Hdyz Sbozje wischelle Dary swoje
 Czi s polnej Ruku wudzjela?
 Je Bóh czi tejsko Sboza dał,
 So by so hordzje naduwał?

Hlaj, Rjanosz jako Rwjjetka shine,
 A Mudrosz pschindze k Hanibi,
 Tez Bohastwo so lóchzy mine,
 A swjetna Gjesz cze wopuschezi.
 Schtóž dzens so sbóznje weseli,
 Snadz jutnje frudnje žaloszi.

Sa Božim milym Spodobanjom
 Chzu jeniczy so staracz tu;
 Wjem pak so s hordym Raduwanjom,
 Sso wjeszje wo ne pschinešu.
 Duž s Wutrobu so ponižam
 Tak dolho, hacž tu pschewyam.

3.

Neczjer swoju Sdatosz tak daloko, so by mjenik, so
 masch Wošebnoszje na sebi psched wele Druhimi, a so by
 we swojim Poljepšowanju wele dale pschischoł, hacž woni.

Schtóž je na swoju Bobóznosz hordy, namyka na
 Bosy s Wjestoszju praweho Ssudnika, a tón Werschuy
 budže jeho junu wjeszje sa nedostojnischeho spósnacz, hacž
 tych, wysche kotrychž so posbjehowasche.

Bóh wschał wje, schto w Gzloweku je, a kiz Wutroby
 a Terchenje pschepytuje, pschewidzi wjazy, hacž krótko-
 widzazy Gzlowek pytne.

Nekhwal so hordzje, hdyž so czi sda, so by w swo-
 jim Žiwenju tón aby tamón dobry Skuff dokonjal.

Bóh hlada wošebje na Snutskomne a wazi te Pschi-

cžiny, s kotrychž twoje Skutki wukhadžeja, a duž tež zylje
hinaf budži, hacž Czlowekojo, kiž so wschaf pschezo jenož
na Sdacžje složowacž samóža.

Teho dla tež so stane, so Bože Nespodobanje na
tajki czlowski Skutt pane, kotryž Czlowekojo sa jara dobry
khwala a wyšozy posbjehuja.

Syli pak njekajku Wošebnosž na šebi pytnył, ko-
truž tež woprardžje wobšedžisch; dha jenož newjer, so šy
šamlutki tón, pola kotrehož je njeschto Khwalobne k na-
makanju, alje prózuj so wele skerje, so by k temu Psche-
šwjedzenju pschischol, so šu Drušy we wele Nastupanjach
hischeže ljepschi a so wele wjazy Khwalby sašluža, hacž ty.

Tak nebudžesch ženje tu rjanu Khwalbu, so šy po-
nižny Czlowek, šhubiež, ale budžesch ju stajnje wobkhowacž.

S teho, so Njekoho wysche wažisch, hacž šam so,
wjeszje žanu Schkodu nesmjeseš, najwetscha Schkoda pak
može hižom cži s teho nastacž, hdyž so jenož wysche je-
neho Jenicžkeho posbjenesch.

We Bonižneho Butrobi bydli stajny Mjer; ale Sa-
wisž a Nespokojnosž towarschitej so s Gordosžju stajnje
a spochi.

Ach, kak sbožomne šu tu te Džjeczi,
Dofelž žadyn Rosdžjel nesnaja;
W Grodži bydla te a tamne Šjeczi,
A hlaj, kak so renje towarscha.

Rechaj tajku Newinu jim rubiež,
Rechaj kashycž jim jich sbóžnu Gru;
Cžajša dosž wschaf budže so to šhubiež;
Bórsy budža pytnycž, schtó tu šu.

Jedyn bohaty a Druhi khudy,
Jedyn niski, Druhi wyšoki,

Stajnje wešly tón, tón struchly druhdy:
Tak smy bórny hrósno džjeleni.

Wschitko semske Sbozje sahubejo,
Pócynu knežicž nahle Žadoszje.
Prjenschich Ljetow Sejra sahhadzejo
Wosmu sobu Ssony džjeczaje.

Kiž so hnjedy lubje wokoschachu,
Posdžišcho so wjazy nesnaja;
Zeni so do Madutoszje dachu,
Druhich pak tu Niskosz satrascha.

Wysofo bu hižom posbjehnenny
Njechtónžkuliž be — wschej' Saslužby,
Ale pak tež husto sastorcženy
Njechtónžkuliž be — wschej' Pšhicžiny.

S wetschoh Wschitko, sčtož so jašnje šwjeczi,
Ze wschal lute, lute Zebanstwo;
Sswoje Brachi snaja cžlowske Džjeczi,
Duž s tak jašnej Pychu kryja so.

Ale spusčezmy Khwilku wschitku Pychu,
Spusčezmy Purpur, Drastu swonkomnu,
A cži, kiž Najljepschi rjekacž chychu,
Nech nam s Prawdu pokaza, sčto su!

Žadny Zencžki nemóže šej šwjericž,
Pšched Ssud Boži stupicž s Króblošzju.
Chyly jenož s Khrystušom so mjericž,
Wobstali wschal bychmy s Hanibu.

W šwjjetnych Žadoszjach tu jate leži
Šacž do Rowa zyle Cžlowestwo;
A kaž jara Sčto na Cžjeli kneži,
Sa dobreho Nichtón nemjei so.

Róždy, Róždy nošy Winu šwoju,
Bes neje wschal nihdže Nichtón nej.
Ach, najlubschi Jesu, sahub moju!
Božo, bydž mi hnadny, Šrjeschnikej.

* * *

Wosmy Staw.

Gladaj so psches Mjeru dowjerneho wobkhadzowanja
s Druhimi.

1.

Maschli Njeschto na Wutrobje, pschi czimz sebi sam
radzicz ani pomhacz newjesch, dha newobrocz so na prje-
neho Ujepscheho, kotrehoz nadendzesch.

Rošyschli so s njekajkej Wjezu, kotraž cze jara stara,
dha sank ju radšo hluboko do Wutroby, hacz so ju Róž-
demu wustoržisch, kotrehoz setkasch.

Ssyli pak tak sbožomny, so masch mudreho, dohla-
daneho Muža w swojej Bliskoszi, kotryž je swoju Mu-
drosz tež psches wopokasanu Bobožnosz dopokasał; na teho
so wobrocz, nešt jemu swoju Naleznosz prjodł a prosch
jeho wo jeho Radu.

Młodzenjam, kotsiž psches te husto krute Wuczby teho
Nashonenja hišcize k samelcžitym a k dostojnym Czlowe-
kam woczehneni nejšu, daj jenož porjedko do swojeje
Snuzkomnoszje pohladacz, a dzerž jich bóle wot so sdalenyh.

Zusych, kotrychž swonkomne Postupenje ma njeschto
Rubosne a Dobywaze na sebi, kotrychž pak hišcize szyla
nesnajesch, nedzerž hnydom sa tak hódnych twojeho po-
neho Dowjerenja, so by jim we swojej Duschi laso-
wacz dał.

Remetaj so tak precz, so by so k tym, kotsiž so psches
swoje Bohastwo swjeczaj, pschilischczowal a pschimkojal a
jim stajnje po Gubi ryczał, a to jenož k temu, so bychu
pscheczelnje na tebe pohladowali.

Repntaj we tym Czesz, so we Bliskoszi wyšofich

Ludži pschebywasch, a nehrabaj sa tym, so móht s nimi wofoło khodzicž.

Tež nemjeschej so rady do wošebnych Towarstwow, ale jenož tehdom, hdyž je nusne.

Alle s tymi dzerž Towarstwo, kiž su ponižneje Wutroby a kiž su swoje Smyšlenje psched Nesprawnoszju a jeje Kumschtami sakhowali.

Tych Wobkhód a Pscheczestwo pytaj kebi dobnež, kiž we Bobóžnoszi psched twojimaj Wocžomaj khodzachu, a psches Czistosz swojeho Waschnja twuju Wutrobu na so czahnu.

S tymi rošryczuj so wo Wjezy, kiž so jich Duschje stajnje jimaja, memujžy wo to, schtož cze psches wschjedne Waschnje šwjatnych Džjeczi posbjene, schtož czi Ducha na njeschto Wysche słožuje a šwjate Blómjo, kiž Bobóžnoszje Bucž czi roššwjjetla, we twojej Wutrobi sažehli.

Nespožčž žanej Žony swoje Dowjerenje a nestup se žanej do pschedowjerneho Wobkhóda; ale modl so wele skerje sa wschitke dobre a pobóžne Žony k Bohu a poručž jich Derjehicžje jeho wótzowskej Luboszi.

Bóh šam bydž, a jeho lubi Zandželjo, k kotrymž so s Dowjerenjom pschiblizowacž pytasch, a do kotrychž Towarstwa nech twoja požadliwa Wutroba cze honi. Wschitkeho netrebawscheho Snajomnstwa a Towarstwa s Czlowekami pač so smin, tak wele hacž so hodži.

Ja wjem, so Bóh me šastara,
 A Zandželjo me wachuja,
 Kiž wot neho su pošlani,
 So bychu pschi mni štejeli.

Haj wodnjo, jako w Mozy,
 Ssym zylje we jich Mozy.
 Raz Wešelje mi renscha,
 Tak Grudobu mi menscha.
 A symli spróznj wot Džjela,
 Me s nowej Mozu napelnja,
 Mi dadža cžiche Spanje
 A po nim wešle Ranje.

S cžim, luby Bóžo, samóžu
 Sso Tebi dodžakowacž
 Sa tajku Lubosž wobstajnu?
 Ach, daj mi wobkedžbowacž
 Wšchu Twoju bóžsku Radu;
 A pschinduli hdy k Padu,
 Dha chyzł me sašo posbjennycž,
 A me psched Sawednikom krycž,
 Hacž k nebeskemu Ludu
 Za pschepadženy budu.

2.

Wot twojeje Lubosžje nech neje Nichtón wufantnemy,
 ale wot twojeje Dowjernosžje nech šu to s wetscho Wšchitžy.
 Lubosž dyrbiš k wšchitkim Čłowekam bes Wumje-
 njenja we šwojej Wutrobi hajicž; ale niz na rune Wafch-
 nje wšchitkich do šwojeho dowjerneho Wobkřóda scžahnycž;
 pschetož to cži žaneho Wuzitka pschinesž nesamóže, ale wele
 skerje Škřodu.

Druhdy je naš wjesžje hižom podejšło, jo jena Wo-
 šoba (Warschona), kotruž bliže nesnajachmy, haj kiž šamo
 w naschej Blisfosži nebje, s Dalokosžje dobru Khwalbu k
 nam šzelesche a šo jako jasnošwjeczaza Šwjesda bes Čłow-
 westwom wosjewjowasche.

Posdžišcho štupi nam bliže; my widžichmy ju s Wo-
 cžomaj a wobkedžbowachmy jeje Wafchnje, Sadžerženje a
 Spocžinanje. Rač zylje hinajšchu nenamakachmy ju potom!

Jeje Gzesz pocza so shubjowacz, jeje Khwalba bu khjetro khablata a jeje nasdala tak blychezate Sswjetko bu s bliska s Wroczelu hrosnych Srjehow pokmurene, kotraz nasdala k widzenju nebje.

Druhdy damy so tez nablasnicz, sa to mjecz, so Druhym wele k Woli czinimy, hdyz s nimi wobkhadzujemy a jim Sabawu (Unterhaltung) a Rosproschenje wobstaramy.

Alle runje wot teho Gzasa sem, hdzez smy so bole k nim pschisanfnyli, maja tez Skladnosz, nas blize sesnacj.

Njetk pocznemy so jim Dzen wote Dnja menje spodobacz, dokelz nascha Meduschnosz pschezo jasnischo wustupuje, a dokelz nasche plabe Boki pytnu, kotrez prehdy, wot nas sdaleni, newidzachu.

S Kozdym wobendzuj so renje;
Tola swoju Wutrobu
Newotankaj Kozdemu:
Resnatemu newjer zenje.

Ssamgny Zasyf pojimuj,
Wobhladliwosz nech jon wodzi,
So by neryczal czi k Schkodzi.
Schtoz Sswjet ryczi, pschepytuj!

Dzewjaty Staw.

Wot Poskuschnoszje a Podwolnoszje.

1.

Kaz czeschko tez Njekotremuzkuliz pada, dha je jemu tola k wulkemu Wuzitkej, so w tajkich Wobstejnoszjach pschebyta, hdzez dyrbi posluchacz.

Saj sa jich Wele je to wulki Dobydf, hdyz pod mu-

drym Roškasowanjom Druheho steja a niz wot šo šamych
a wot šamšneje Bołnomozy newotwišuja.

Tež je wele wjeszišche a niz pól taš straschne, Bod-
dan byež a šwoje Žiwenje we Bodwólnošzi pschecžinicž
dyrbecž, hacž wyšoke Mjesto sastupowacž a nad Belemi
š Mozu knežicž móž.

Samolwitosž a Straschnosž tajkeho wyšokeho Bowo-
tanja pak jich Wele nespósnaje a nimaja žadyn Bomjerf
wot tych Gzežow a Wobežežnosžjow, kiž šu š nim šje-
nocžene.

Teho dla dre šo podwoluja, a wopokasuja winojtu
pošluschnosž, ale bóle, dokelž jim nicžo Druhe wysche ne-
wostane, hdyžli, šo bychy šo psches Lubosž š Bohu š temu
hnucženi šacžuli, kiž je jim po šwojej Mudrosžzi tež jich
nišche Mjesto pschipočasat.

Duž djerža ša Nesbožje a Rhoštanje, šo dyrbja Bod-
dani byež, a pytmu Gžwilu we tym, šo dyrbja šlužicž
na Semi.

Tak šu spochi polni Nespokojnosžje a wudyreja lóhzy
do morłotateje Škóržby, nech tež maja jenož po Sdacžu
Pschicžinu š temu.

Wjernu duchomnu Šswobodu tajzy Ludžo nesnaja,
dokelž šebi tu nišku, šemšku wysche Wšcheho waža.

Budža šebi tež šežežka tamnu duchomnu Šswobodu
dobyež, a jenož tehdom budže šo jim to radžicž, hdyž šo
š zytej Wutrobi wšchitkim tudy na Semi šawedženym Wu-
stawenjam podcžišnu, a šwojim šemškim Knežim tego dla
polnu Pošluschnosž wopokasuja, dokelž je Bóh jich š Roš-
kasowanjam na nich postajit.

2.

Spytaj wschaf wustupicz s Boddanstwa a s Roskaso-
wanja swojeje woprawneje Wyschnoszje. Gzehu jow aby
tam; wschudzom budzesch so podwoljowacz dyrbecz.

Sswobodu a Mjer, kiz pytasch, budzesch jenož potom
namakacz, hdyž by s poniznej Myšlu poddany a so swól-
nirwe tym wodzicz dasch, kiz wysche tebe šteja.

Ta Myšl, so je na tym aby tamnym Mjeszje ljepe,
je hižom so husto jako prošny šon wopokasata.

Pšchemjenenje Domisny dla Namakanja požadaneje
Sswobodnoszje je hižom wele Ludži šjebalo, a Mjekotry-
žkuliz je hižom so kaš, so je sa wetschej Sswobodu po
Sswjeczje wokoto czahaš, dokelž je psches to jenož do hór-
šcheho Boddanstwa šapanyš.

3.

Prjecz so neda, wjeste Šnuczenja k Sswobodzi hi-
baja so we kóždym Gzloweku a kóždy, bes Wumjenenja,
czini rady šam po šwojej Woli.

Wjerno je a wuczina Wjez, Nichton nespuschezi
rady šamšne Napohlady a Kóždy pschihiluje so teho dla
pschezo bóle k tym, pola kotrychž Pšchesjenosž šam se šobu
nadendže.

Žadamyli pak šebi, so by Bóh bes nami bydlit a
jeho Duch we nami dzjelat, dha dyrbi so wošebje Žene
štaez, menujzy, so nasche šamšne Napohlady a šamšnu
Wolu spušczimy; hewaš so netrebamy nadžecz, so budže
škoty Mjer bes nami bydliez.

Šhto je tež tak mudry, so by jemu na wschjech Stro-
nach dospolna Pšchewidžitosž k Sslužbi štaša?

Schtó je tež šo tak wudokonjał, so móže šam se šwojim Nosomom Wschitko šapschijecž a wušljedzicž?

Gladaj šo teho dla, na šwoje šamšne Napohlady psche wulke Dowjerenje stajecž, a kručže na tym wobstacž, schtož šo tehi šamemu wjerne a dobre bycž sda.

Redžbuj šwólniwje tež na Napohlady a Nosšudjenja druhich Ludži a nedžerž sa Necžesznosž, ljepschemu Pschewidženju šwoje šamšne podczisnyčž.

Jeli twój Napohlad dobry, tak so dyrbjal poprawym pschedewschjemi druhimi wobkedžbowany bycž, a ty jón tola špuschczisch, we Wotpohladanju na Boha, a so by šebi Mjer s Druhimi šdžeržal; da budžesch psches to wele wjazy na wjernei Dokonjanoszi pschiberacž, hacž hdy by kručže na šwojich Myšlach wobstacž chžyl.

4.

Ja šym šebi husto prajicž dał, so je tón na wele wjeszischim Bucžu k požadanemu Kónzej, kiž na druhich Radu pošlucha a po nej czini, hacž tón, kiž chze pschezo jenož Druhimi radzicž.

Pschetož husto je tak, so ma Kóždeho Napohlad šwoje šamšne wjerne a dobre Strony, cžehož dla tež na žane Waschnje nesašluži, zylje šacžisnemy bycž.

Potom jenož šo wo to prascha, cžej a kotry Napohlad ma najwjazi Wosšebnosžjow na šebi a potajkim najwjazy sa šo, a tón ma šo pschijecž.

Alle schtož šo pschi Napohladach druhich Ludži nihdy smjerowacž ani jim Prawo dacž nóchze, tež tehdom niz, hdyž tola strowy Nosom sa ne rycži, a Wjez šama na šebi to pokasuje, tón dawa šjawné Šwjedzenje wot šo,

so we jeho Duschi Gordosz kneži a so sařakla Smyšlenosz
we nej bydli.

Tón, kiž cji roskasowacz ma,
Ma tajke Prawo wot Boha;
Duž podwolej šo s Ponižnoszju,
A cžin, šchtož kaze, s Wešeloszju.

Slaj, kóždy Njad ma Gzeže dosz:
A jenož tam je Sbožomnosz,
Hdžež šdobna Prawda kneži w Kraju,
A Wšchitzu swólnje pošluchaju.

Djeřaty Staw.

Smin šo newužitneho Bledjenja.

1

Sdaluj šo tak wele hač móžno tajkich Mjestow, hdžež
šo Ludžo wschjednje šhadžuja, so bychu wot šnadnych
Wjezow wulke Rycžje cžinili.

Nenosch wschjedne Nowinki wočoło a nepodaj šo do
wulkeho Wopominanja tych šamych, pschetož to neje a ne-
wostane bes šchónych Szjehow, a cžinischli tež to zylje bes
škeho Samóša.

Gžinimyli to, dha budžemy bóršy šami šo rady ry-
cžecz šlyšhecž a do wjesteje Hórdoszje šapanycz, a we teje
Sslužbi budžemy šebi bóršy Sswjedomnje wumasacz, s
tym, so šo napošledku šdzeržecz a hanibowacz nebudžemy,
tež wschelke Błasnoszje a Grosnoszje rycžecz.

Ja bych chzył, so bych w šwojim Žiwenju huszišcho
melczat a šo menje s Ludžimi wobtorhowat.

Alle cžeho dla dha jenož khodžimy tak rady hromadu,

so bychmy hromadnje rycželi a i Khwilemi se sobu bachtali, hdyž tola tak porjedko Hubu k Melczenju sacžinimy, bes teho, so bychmy swoje Sswjedomnje newobežežili.

Haj teho dla namašamy na tajkich Rosryczowanjach wospet niz nemašo Wešela, dokelž so psches tajke Wopominanja a Dopowedowanja Jedyn Druheho troschtowacž pytamy.

A temu je tež našcha Duscha wot tak wschelafich Myšlow husto tak sprózna a i nimi tak wobežežena, so so nam sda, jako bychmy tajku Czežu šami dljehe nesž nemohli; duž mamy to Požadanje, našchu Wutrobu psched Njekim wušypacž.

Tež pschebywaja našche Myšlje tak rady pschi tym, k čemuž mamy wošebne Pschihilenje, aby na čož šu našche Požadanja složene, aby tež, sčtož naš štara a tyschi.

Tak leži šjawnje psched Bocžomaj, čeho dla tak rady bachtamy a so husto do holeho Bledženja šabludžimy; i Pošnosžje našcheje Wutroby wuliwa so, jenož husto newobhladliwje, Njeka našcheje Rycžje.

Sso hladaj prošnoh Bledženja
 Kiž so cži husto scžini k Šrjechej;
 Melcž radšcho! — Mudrosž pschirucža,
 A necžin i Rycžemi so k Ssmjechej.

Haj šamo Druhich Dobroty
 Ty nešmjesch klasnje wosjewjowacž
 A po wschjem Sswjecžje rošnoschowacž;
 S tym šrudžišch dobre Wutroby.

Spómn! Blasny ma na Zasyku
 Tu spochi šwoju Wutrobu;
 Mudra a kšchesžijanska Duscha
 Paš melcži, hdžež so melcžecž šluscha.

Alle ach, kak podarmo a neplódna je tola husto wschitka nascha Bróza, šebi psches tajke Polóženje Wutroby Troscht pschihotowacž!

Pschetož tu tón Troscht je tola jenož swonkomny, kiž šo naschich smutskomnych Tyschnoszjow mało dótka, a dyrbjal sferje Rospróšchenje rjekacž, kotrež je husto dosz niskeje a nedušchneje Naturity.

Tež dyrbi šo tu tón swonkomny Troscht niz porjedko jara droho saplaczicž; pschetož tón smutskomny a bójski Troscht, kotryž jenož naš woschewicž samóže, šhubi šo nam husto runje psches to, hdyž sa tym stejimy, šo bychmy tamny namakali.

Teho dla dyrbimy wachowacž w šwojim Duchu, šo by nam Gžap newužiwany necžeknyl.

Teho dla dyrbimy husto šwoju Wutrobu k Nutyrenoszi a k Modlitwi posbjehnyč, šo bychy te Godžiny, kiž šu nam k Žiwentju spožčene, sa naš neplódne newostale.

Duž wobhladaš šo kóždy Ras prehdy, hacž je czi rycžecž dowolene, a pschi tym tež, hacž móže šo s Dobydkom štacž.

Sšyli woboje po šwojej Woli namakal, dha móžesch rycžecž; dzerž pak jeno tajke Wjezy sa Rycžow hódne, kiž tebe šameho a Druhich do wyscheho Smyšlenja pschešadžuja a to posticžuja, šchtož Natwarenje menujemy. Wysche teho je pschezo nušne, šwóju Šubu pojimowacž, a kóžde Šsłowo, kiž dyrbi s neje wundž, wobkedžbowacž. Alle to nedušchne Nawučenje, kotrehož Knejstwu šo bes Myšlow podežignemy, a ta Nerodnosž a Nestaroblimosž, s

totrejž šebi sžyła na šwoje duchomne Budokonenje myš-
limy, je wele na tym Winje, so šwój Zasyk derje dosz na
Gusdži nedzeržimy.

Ghzemylj pať woprardzje we Dobrym potraczowacz,
a Žiwenje šwojeho Ducha posbjehnycz, dha nešmjemy saz-
picz, sčtož je nam k temu najbóle spomóžne, menujzy s
Gzašami wuwedzene pobóžne Wopominanja Naležnoszjom
nascheho nešmertneho Ducha.

Najbóle pať budzeja tajke pobóžne Wopominanja na-
schu Wolu na wscho Dobre slozicz, hdyž šmy šo s Taj-
timi šjenoczili, kiž šu s nami jeneje Myšlje a jenajkeho
Ducha.

Ja wot Tebe, mój Božo, mam
Tón Dar, so ryczecz móžu;
Duž daj, so prawje wužiwam
Mój Zasyk k šwojem' Sbožu.
Wón pokhlje a žohnuje,
Wón srudži a tež troschtuje,
Wón wobsoži a škodži.

O Kneže, daj mi Wutrobu,
Kiž boji šo psched Tobu:
Da s Atom hrjeschicž nebudu
A nimam Žorty s Tobu.
O derje, sčtož šo neroczi
A s Ludanjom Grjeh necžini,
A hrosnje nelestruje!

Žort króblj, Słowa nehorne
A hrosne Wušmjeschenje,
To pschindze se stej Wutroby;
A cžeschke Samolwenje
Psched Tobu cžaka na Błasna,
Kiž na tym Spodobanje ma.
Psched tym me, Kneže, šwarnuj!

Schtož cžesne je pótšwe
 A prawe frómnyim Ludžom,
 Schtož lubosne a wjerne je,
 To Khscheszjan ryczi wschudžom;
 Sso Hnjewa Ludži neboji;
 Wón pak tež Wschitko sameleczi,
 Schtož Lubosz šebi žada.

Zidnaty Staw.

Pytaj Pokoj a hon šo sa Wušwecženjom.

1.

My bychmy wele Pokoja mjeli, hdy bychmy šamo-
 lutzy jenož pomozne Wjezy naložowacž nóchzyli, kiž naš
 k nemu wedu, ale tež te Sadzjelki, wotštronicz chzyli, kiž
 nam pschi Dozpiczu teho šameho na Buczju steja.

Hdy bychmy menujzy jenož štajnje s tym cžinicž mjecz
 nóchzyli, schtož šu Drusy rycželi a cžinili, a šo s zyka wele
 wo to nestarali, schtož wschať naš poprawym nicžo ne-
 nastupa!

Kať je móžno, šo by tón dolho we Pokoju wostacž
 móhł, kiž šo se wschej Bróžu a be wscheho Požadanja
 do zušych Naležnoszjow mjescha?

Kať je móžno, šo bychy teho napokoj wostajicz móhli,
 kiž šo pschezo do Wjezow tyka, kotrež s wonkach jeho Bra-
 wa leža!

Kať móhł šo tón trajneho Mjera wešelicž, schtož šo
 mašo a porjedko šam we šebi šhromadžuje, šo by šwoju
 Starosz na to složowal, schtož jemu k Mjerej šluži!

Sbóžni šu cži, kiž šebi cžištu a neskaženu Wutrobu
 šdžeržecz pytaja, pschetož woni smjeja wele Mjera.

Sdyž Blischi k tebi Popomozy wola,
 Dha nekóndž so se swojej Pomozu;
 A dawali czi Swadnik dobre Słowa,
 Sso wobrocž k nemu s nowej Lubosžu!

Sdyž pak chze Njechtón sam swoj Aschizil nosyčž
 We křesčizijanskej Myšli sczerpliwěj,
 Sdyž necha sjewičž so a nóchze prosyčž:
 Dha pomhaj jemu s Radu potajnej!

Najbóle pak so pytaj wobněžowacž,
 Sdyž Gzipnosž cžehne cze na Swonkomne;
 Ty dyrbjak sawjernje so hanibowacž,
 Sdy by so Kóždy sdalil wot tebe.

Ssam sa so staraj so! a wscho schtož srudži,
 Ssam po šebi wschal derje wobkedžbuj;
 Dha smjeješch Pokoj wola wschitkich Ludži:
 Tón s mudrej Starosžu šej wobarnuj!

2.

Čžeho dla šu njekotři tych Šswjatych k tak wulkej
 duchomnej Dokonjanosži pschisšli?

Kak je so stało, so je so jim radžiko, k tak hlubo-
 femu, duchomnemu Bóšnacžu wot Boha a bóšskich Wje-
 zow so posbjehnyčž?

Wotmolwenje na to dostanemy, hdyž na jich Ži-
 wenje kedžbujemy, a na te Bjedženja, kotrež šu dobywschi
 pschjetrali.

Na to menujzy složowachu zyku swoju Próžu, so
 bychu wschitke psche cžjelně Šibanja a Šnucženja we šebi
 morili.

Zich najwóšebnišcha Starosž džjesche na to, Šnejstwo
 šwojich Bóšhilenjow a Šnucženjow šlamacž a wschitkim ni-
 škim šemškim Bóžadanjem so wotrez.

Teho dla samóžachu, swoju zylu Snutskomnosz Bohu
šweczič a na nim s najhlubschej Glubokoszju swojeje Wu-
troby wižacž.

Teho dla šo jim radži, nesadžjetnje na Sbožu swo-
jeje Dusche dzjelacž a wschitkón Gžaš a wschitku Móz k
Pšhibliženju k Božemu Snamenju naložecž.

My pak šo swojim šamšnym Požadanjem psches
Mjeru do Mogy damy a wone naš nimale pospochi ja-
tych djerža.

My mamy pschezo jara wulku Starosž wo to Re-
wobstajne a Pšchemjenjaze a damy šo husto wot psche-
mjerneje Tyschnoszje pschemóz, hdyž šo nam sachodne Kubla
tuteho Gžaša rubja aby šapowedža.

Tež chze šo nam porjedko šwoje duchomne Mogy tak
napinacž, šo bychmy Brachi aby Skószje dospolnje psche-
winyli, a s Korenemi wutupili.

A wschjednje we Dobrym dale kroczič, na to šo ne-
móžemy šmužicž, nanajmenje pak pschindžemy k temu, šo
bychmy šo wot šwjateje Horliwoszje šapschijecž dali, kotraž
by naš na roššwjetlenym Buczu k Dokonjanoszi wešelje
hnała.

Teho dla wostane našcha Wutroba ša to Najwysche
a Najnišnische, ša našche Wušweczenje, šymna, a hdyž wy-
šoko pschindže, je ljedom liwka, a šapane bóršy šašo do
predawscheje Šymnoty.

2.

S jenym Požadanjem dyrbeli wschitzy napelneni byčž,
šo bychmy menužy šebi šamym a wschitkim we nami by-
dlazym Šrječam dospolnje wotemreli.

Niz menje dyrbeli stajnje to Božadanje we šebi mjecz, šo s teho wulkeho a srudneho Sajecza, we kotrymž naš nasche hrjeschne Pokhilenja a Žadoszje dzerža, zylje wumóz.

Botom drje šo teje Mudroszje nebychmy wešelicž móhli, s kotrejž šo Džjeczi teho Sšwjeta hušto hordža; ale t tej Mudroszi bychmy šo posbjehnyli, kotraž to Nische psches to Wysche sabydže, a šebi wošebje jenož to Bójske wuswoli.

Botom nebychmy šo jenož Rashonenjow fhwalicž móhli, kaž je Čłlowek wobšedzi, kiž te wschelake Wobšejnoszje teho Žiwenja s wulkej Redžbliwoszju wobhladuje a nałožuje; ale my bychmy wele sferje na wyschim duchomnym Žiwenju dobyli a trochu nutšpohladowali to teho, schtož we Nebešach je.

Na tym pak šebi stajnje sadzjetacž damy, a najwetšchi a jenicžki Sadzjetk je tón, šo naš nahle Žadoszje wobknežuja a šo nejšmy bes Šnuczenja t Grjechej.

Botom tež, šo dosž na Žiwenje tych Sšwjatych nekedžbujemy, kotrež dyrbi nam we šwojej Dokonjanoszi t Snamenju šlužicž, a šnajemy li je, šo tola na tón šamšny Bucž podacž a po nim fhodžicž nočzemy, po kotrymž tamni fhodžachu.

Pschi wešetych Dnjach, a hdyž nam Sstóncžko na Bucžu nascheho Žiwenja jašnje šwjeczi, fhodžimy drje šhwilu po tutym šwjatym Bucžu; ale pschicžehneli nam njekajke šnadne Šorjo napschecžimo, dha hižom je došahaze, nam wschitku Wutrobitosž rubicž, tak šo s šhwatkom Bucž Bobóžnoszje wopuschježimy a šwojeho Boha šaprijejemy, s tym šo pola runje tak šłabych Čłlowekow, jako šami šmy, Troscht a Radu pytamy, aby šo na sachódne,

semste Wjezy pojschamy, jako to wot Ducha Božeho wopušczeni Czlowekojo czinja.

Sa Spokojušzju honi šo,
 Schtož Czjelu šluži, podarmo;
 Schtož Wocžomaj šo lubi,
 Šso psched Wocžomaj šhubi.

Schtóž dženša w šwjjetnym Wešelu
 Šso paše s wulkej Radoszju,
 Šsnadž jutšje šrudny šhodži,
 Wo Wešlje mało rodži.

Schtóž k Bohu horje nehlada
 A wysche Kubla nepyta,
 Ton wjerne Spókojenje
 Šsej nedobydže ženje.

Štwor we mni cžistu Wutrobu
 A šposchčž mi Wysł pošlušnu,
 Mój Božo, moja Tšchjecha,
 Šo bych šo šdžeržak Šrjecha.

Rech Šbožje, aby Nesbožje
 Tu na Semi me podendže,
 Ja wschón šo poddam Tebi,
 A wotrefnu šo šebi!

4.

Kšcheszjiana Žiwenje hodži šo derje k Bitwi pschirunaež.

D, šo bychmy pak tež šwoje Mozy napinali, kaž wutrobiczi Bjedzerjo, a we Bitwi kručžje stali, a Wšhitko nałożowali, tych Nepscheczelow pschewinyež, kiž šo našchemu Pytanju ša kšcheszjianskej Dokonjanoszju pscheczjujuja.

Botom by šawjernje Bóh šam se šwojej Pomozu nam k Bokej štaf, a my bychmy prawje šjawnje te wešele

Rashonenje dobyli, so nam tón Knes we tajkej Bitwi
swoju Pomoz s Rebeš szele.

Pschetož wón so zenje newopokasany newostaji. Kaž
nam sam tu Skladnosz pschihotuje, kiž naš do Bitwy s
Grjehom wola, tak tež naš s tej Mozu napelni, s kotrejž
jeniczzy dobycz samožemy.

My jenož dyrbimy tež to Swoje czinicz; nesmjemy
so na Božu Pomoz samu spusczecz, ale dyrbimy to Wo-
jowanie króblje nastupicz, mózni a nehnuczi we nim sa-
wostacz, s nadzijepolnym Wopominanjom Božeje Snady so
stajnje s nowa k nemu pošylneč.

Ale tež pschi tajkim Bjedzenju a Wojowanju mamy
Njeschtožkuliz wopomnicz.

Teje wopaczneje Myšlje dyrbimy so wuprósnicz, jako
by to došahaze bylo, swonkomnym Bočinkam starobliwje
so podežišnyč a so szyla jenož swonkomnje jako pobóžny
a křeshezijanski Bjedzer wopokasacz.

Schtóž šebi myšli, so so psches to hižom we nabóž-
nym Žiwenu wudokonja, teho Bobóžnosz a Bohabojasnosz
smjeje mało Wobstacza a budže bóršy Kónz wsacz.

A Korenjam dyrbimy Ssekeru pschitložicz; swoje Psche-
stupenja a Grjechi hacž na Dno wutupicz a Žórta, s ko-
trychž wundzechu, starobliwje pytač, -a potom wschitko czi-
nicz, so bychu so satyfae, a wscheho so sminyč, schtož
jim nowy Pschinoschł dawa; bes Braschenja sa tym, fajke
su s tym Sapowedzenja šjenoczene.

Tak budžemy so wošwobodžicz wot wschitkich nislích,
naš czwilowazyh Žadoszjow a swoju Duschu k dawno-
požadnemu Mjerej pschinesz.

Gzin swjeru swoju Porucznosz
 A mjej najwetschu Bešelosz
 Na Skutku Bohu lubym;
 Po jorkim, czezkim Bjedzenju
 A najkrajnischemu Dobydku
 Sawjeszje junu pschindzesch.

Slaj, kotsi wólni Mužojo
 Sso staraja wo Krawnischezo,
 Sdyž czešny Wjenz jim liwa?
 Ach ljevscha je ta Smužitosz,
 Kiž nepscheczelsku Pscheczivnosz
 We samšnej Duschi mori.

Kiž Gordosz, Sawisz wojidnu
 A samopaschnu Neprawdu
 We šebi saniczuje;
 Kiž skotoczistu Bobožnosz
 A nekhablazu Gorliwosz
 Sa Pschisłuschnosz šej haji.

Nej Wschitto to nam Smiloszju
 Nasch Sbožnik w swojim Snamenju
 Tak renje sawostajil? —
 Wón Sslepyj Woczi wotewri,
 Wón Khorych, Khromych saboji,
 A Morlych horje sbudzi.

Kaž wón, tak tež šo dyrbinny
 Sa Khudnych staracz nanowszy
 Bes samopaschnych Myšlow.
 Haj jeho Gžisto-wutrobnosz,
 A czicha Mikosz, Želniwosz
 Bydž stajnje nascha Žadosz.

5.

Vjeto wopschijuje hižom khjetro dolhi Džjel nascheho
 Žiwjenja. Ale hdy bychmy jenož šo k najmenschemu na-
 to smužili, we Tenym žylim dolhim Vjeczje Tenu jenicžku

hrjeschnu Žadosz wuforenicz, tak so na jeje snowa Wubiwanje žana Myšl wjazy była neby; dha bychmy šo bóršy tak dalofo pschinešli, šo bychy naš k tym Čzlowekam pschieliczowali (rachnowali), kotsiž Dokonjanoszi s Wjestoszju napschecziwo du.

Tak pak namakamy šo, Bohu zel, husto we napschecziwnych Wobstejnoszjach.

My čzinimy bóle aby menje to frudne Šhonenje, šo bječmy swoprjedka, jako čzychmy šwoje Žiwenje se wschej Mozu počecz poljepschowacz, wele ljepschi a čiszišchi, hacž posdžišcho, wele Ujet po tym Čzašu, hdžež šlubichmy, Boha lubowacz a jemu s žylej Wutrobu šlužicz.

Nascha Myšl sa wscho Dobre dyrbjata šo wschjednje se šwjatej Šorliwoszju sahorecz.

Wschjednje dyrbeli na Pobóžnoszi a Bohu Podomnoszi rosž a pschiberacz, a žadyn Džen nedyrbjal šo nam bes tajkeho swešelazeho Pokracženja minycz.

Alle najhušzišcho neje temu tak. Šizom to ma šo sa njeschto Wulke a Porjedke, hdyž Njechtón jenož druhdy k wjernemu Bósnaczu pschindže, kak s jeho Wutrobu steji, tak šo potom jeho predawscha Šorliwosž sa pobóžne Žiwenje jenož s Džjelom wotuczi.

Šdy bychmy šo smolom swoprjedka nebojeli, s Mozu a s Galtom šebi napschecziwo stupacz a šwojim klasnym Pokhilenjam kufu Wolu napschecziwo stajicz: dha by nam Škuff nascheho Poljepschowanja posdžišcho tak jara čžežki a próžypolny nebył, pschetož my bychmy potom Wschitko, schtož k temu šluscha, slóhkim, a schtož je wošebje Wobkędžbowanja hódne, s Wesełoszju čziniłi.

Kak by bylo hinał na Semi,
 Hdy by wschitko Sle ƚo pominyło,
 A tu jenož Dobre Knejsstwo mjelo!
 Budzeja tu hdy tak sbožomni?

Repraj Nichtón, so to Głowestwu,
 Na mórskich ƚo Žólmach khablazemu,
 Se Skalami straschnje wobdatemu,
 Neje nihdy zenje k Dozpiczu.

Prjenju Kroczel k Rónzej tajkemu
 Sczinja czi, kiž Móžnosz teho wjerja;
 Czi pak, kiž ƚo ƚwjeru sa nim cžjerja
 Hižom ƚu psches Pucza Polojzu.

Rhscheszijan duž kóždy naložuj
 Wschitke Mozy k Wutupenju Sleho;
 A Dobremu ƚo scžinicž spomóžneho,
 Žadyn žanej Prózy nelutuj!

Ljepshi Gjaš na Semi sakožicž,
 A temu ƚmy psches Khrysta roswucženi
 A psches ƚwjatoh' Ducha pošylneni.
 Sčto chyzł tajku Kasnju sakomdžicž?

„Pšhindž k nam Wótze, twoje Kralestwo!“
 Tak naš Jesuš Khrystuš wucži prošycž.
 Ach sčto nechal Žadosž po nim pošycž,
 S Wutrobu niz wo ne staracž ƚo?

Wušwlecžmy ƚo staroh' Głoweka;
 Rhscheszijanstwa neskažena Wucžba
 Nech je našim Wušam ƚwjata Gudžba,
 Džeržmy Wschitzy ju hacž do Rowa!

Wutrobicze stajnje wojujmy
 S Repscheczelom, kiž nam Wjeru mucži
 A Lud k njekajkemu Bludej hnucži —
 Nech ƚmy Knežo, aby Wotrocžzy.

Plejmny Repscheczela schłódnny Ssyn.
 Nedajmy ƚo Wóštam saselenicž,

Niz ƚo Czernjam nihdže sakorenicž:
So by Boži Wušyw czisty byl. * *

2.

Stajnje drje wostane to czežka Boručnosž, hluboko sakorenenym Pšchuwučenjam ƚo wotrez; ale wele czežsche hischeže je, a wele wjazy Mozownapinanja je treba, swo-
jej šamšnej Woli napscheczimo džjelacž a ju pschewinyčž
chzycž.

Sdyž Wutrobitosžje dosž nimašch, šnadne Czeže psche-
winyčž, a šebi Mozy dosž nepschiwjerisch, na hischeže šla-
bym Nepscheczelu dobyčž; kak móhlo ƚo czi potom radžicž,
šebi wetscheho a šyluischeho šbožomnje podežisnyčž?

Wobron ƚo bes Komudy f Wojowanju a newotstor-
kuj, šwojim šlym Poshilenjam napscheczimo štupacž.

Podaj ƚo prawje rucžje do Bjedzenja a nekondž ƚo,
šty Łošcht we šebi podežišchecž.

Nedaj šebi tak daloko pschinečž, so ƚo šte Pšchiwu-
čenje hluboko we tebi šahnjesdži, a wobhladaj ƚo wschje-
dnje, so by cze pschezo móžnišcho nesajimato.

Šewak wedže cze pomalu f pschezo wetschim Czežko-
tam, a cžini czi pschezo nemóžnišche, ƚo f jich Plutow
wutornyčž.

Šewak pschibera we tej Mjeri na Šsylnosži a Mozy,
we kotrejž twoja Wola wošlabnuje.

O, hdy by tola wopomnił, kak wulki Pokoj šebi
f tajkim Wojowanjom šam se šobu pschihotujesch!

Sdy by tola jenož f Wutrobi wsak, kak šamo wschit-
lich Gjepšich, kiž na twojim Derjehicžu wutrobny Džjel
beru, psches šwoje dobre Bjedzenje f najwetschej Wepetosžju
napelnisch!

Botom móht ja teje wešeleje Radzije bycz, so bu-
džesch pschestacz, bes Staroszje psches Žiwenje hicz, a so
budžesch šebi se wschej Brózu na to myšlicz, so by tola
tež pokračował na Buczu f wyschemu, nebestemu Rónzej,
a tak pschiberak we khscheszjianskej Dokonjanoszi, so by
jón sbožomnje dozpił.

Sso spusčeža Khscheszjan wjerny hač do Rowa
Na šwojoh' Boha a na jeho Słowa.
Ma stajnje Boži Mjer a Pokoj luty
We Duschi fruty.

Niz Wschitzy pał, kiž na Khrysta šu cheženi
A f jeho Stawam šobu pschilicženi,
Ssu woprawdžje tež Khscheszjienjo wjerni
A Bohu šwjerni.

Styknyschi Ruzy na Kolena padacz
A spobóžnojnym Wokom f Nebju hladacz,
To rjeka, šlužili šo pódla Šrjechej,
Mjecz Khrysta f Ssmjechej.

A Boži Mjer, kiž teho šwešeluje,
Šchtóž sawjernje šo Khrystej pošweczuje,
Tón, kotryž šwoje Gzjelo nepojima,
Tu ženje nima.

Duž wotref šo wschej hrjeschnej Wešeloszi,
Bydž žiwy w wjernej Bohabojanoszi,
A witaj Ducha šwjateho, kiž czjeri
Gze f prawej Wjeri.

A byli šlaby tež a husto spróžny,
Twój Bóh je Pomoznik czi wschekomozny;
Wón, hdyž šo Wošlabueny f nemu woła,
Da Mozy f nowa.

Se Semju šjednany a f Rebešami
Ssy potom žiwy tudy pód Šwjesdami.

A šamo psched Sšmerezju masch malo Grosy
Pšchi šwojim Bosy.

Dwanaty Staw.

Wužitnosz Napscheczivnoszjow.

My skoržimy, so je na Sšwjeczje tak wele Tajkeho,
šchtož naš czishezi a nam Boloszje nacžini.

My sdychujemy, so na Buczu šwojeho Žiwenja tak
wele Redokonjaneho nadendžemy.

A tola je ša naš derje, so naš drudy njekotre Wob-
czežnoszje czisheza.

Tola je to nasche wjerne Sbožje, hdyž bes Napsche-
czivnoszjow newořtanemy.

Pšchetož runje te wedu Człoweka husto do šo, a
hdyž Weřelje jeho wot šwojeho wjerneho Wobštejenja wot-
wobrocza, dha jeho tanne šašo strowje do šwojeje Wu-
troby hladacz a pošnacž hnučza, so tudy na Semi popra-
wym w zušym Kraju bydli, hdžež žane wobřtajne Mjeřto
ša neho neje, a so teho dla niz najmenscheho Podložka
nima, šwoju Nadžiju na njekajke Kublo tuteho Sšwjeta
řtajicž.

Nam šo necha lubicž, hdyž šu nam naschi Sšobu-
człowekejo napscheczivni.

A tola móže to jenož k naschemu Wjepschemu šlužicž,
hdyž nam Pšcheczivnizy nastanu, tak so dyrbinym jich Na-
pscheczivnosz czerpicž.

A tola móže nam jenož psches to k Sbožu popom-
hane byež, šamo hdy bychu šebi Drusy šlje wot naš
myřlili a hdy bychu runje nasche Sšlaboszje Wjež jich
Wobkedžbowanja byle.

Gaj, cžeho dla nedyrbjalo nam dobre bycz, hdyž to
 Wschitko na naš pschindze, runiž šmy šo derje sadzerželi
 a šo wot najljepšich Samóšow wodziež dali?

Wšach šu tajke Rašhonenja husto najljepše a naj-
 móznishe Powučzenja f Bonižnoszi a sawjeszjuja naš naj-
 bóle psched próšnej a blasnej Čzeszelakomnoszju, f kotrejž
 naš štajne Wukhwalowanje, temu napshecziwo, jenož wedže.

Potom pytamy tež cžim pjelnischo Boha, teho
 Sswjedka, kiž naschu Snutskomnosz snaje, hdyž naš Čzlo-
 wekojo, kiž maja jenož sa swonkome Sdaczje Woko, malo
 waža, a šo nicžeho Dobreho wot naš nenadžija.

Bydźmy šmilni psched Wocžomaj teho,
 Kiž nam Wschitkim stajuje šmilny je;
 Wostajmy šo Rosšudzenja šleho;
 Netamajmy Blisich šurowje!

Wodawajmy Wschitkim, kiž naš rudža,
 Jako bychmy wsali wodate;
 Raž my Druhich, tak naš Drusy šudža,
 Miłosziwje aby nešmilnje.

Dawajmy a tež nam budže date!
 Mjery, šklajmiz my mjerimy,
 Budža f Mjerenju tež sa naš wsate;
 To je Sswjeta Bjeh nam šwucženy.

Ra Mozy šo šwoje seperajo,
 Nichton hordžje Šlowu nesbjehaj;
 Tajzy pschindu, šo newobhladajo,
 Lóhzy f Padu a wo Boži Raj.

Wucžehn Rjadu f Woka se šwojeho
 Róždy prehdy, hdyžli swaži šej,
 Čzahacz Tschjestu f Wocžka bratroweho,
 Kiž šnadž ljepe šluži Jesuše.

Kiž smy tu na Puczu Pruhowanja,
 Bludžimy so spochi wokolo;
 Schkriczka pschichodneho Saswitanja
 Na Semi nam ljedom swjeczi so.

Móže Sslepy Sslepeho dha wodzicž?
 Prajce, sčto by na njej čakalo?
 Nedyrbjalaj jedyn druhom schkodzicž,
 Tu at am do Jamy sezahnycž so?

Tajkim Sslepym runamy so Wschitzy,
 S Blasnoscjow do Grjehow padajo;
 A kaž doho smy tu Puczomnizy,
 Nepschestanemy tež molicž so.

Tón, kiž Swjesdy Wysokoszjach wodzi,
 Tak so kóžda swoju Drohu dze,
 Wodz tež naš, so nepschindžemy k Schkodzi,
 So do Jamy žadyn nepane.

Ach dha djerž naš Ruka wschekomóna,
 Dož so Duscha s Czjela nepoda;
 A bydž stajnje s nami Gnada wótzna,
 Dož naš Khrystus horkach newita.   **

Dokelž Czlowek w swojim Žiwenu tak husto na
 Pschecziwnoscje storeži, dha tež dyrbjak na to smyšlenu
 bycz, šebi swój Pokoj we tychšamych sawjeszicž.

Šdže dha pak móhl jón wjeszische namafacz, hač
 runje pola teho, iž tež Napschecziwnoscje do Žiwjenja sa-
 pletuje?

Teho dla dyrbjak so Czlowek najprjódzy twerdžje
 k Bohu pschisanfnyč a jemu s zylej Wutrobu pschišlu-
 schecz. Potom neby so ženje do teje srudneje Nusnoszje
 pschepadženeho widzil, we blukich Podendženjach k Czlowe-
 kam khodzicž, so by so troschtowacz dał, a tych pytač,
 kotšiz husto dosz šami Troschta potrebaju.

Runjje tehdom, hdyž so Čłlowek, kotrehož Wola je na Dobre složena, do Pšesčezjehanjow a Spytowanjow stajeneho widzi, aby tež sle Myšlie w swojej Duschi pytnje, rosjašni so jemu tak prawje, kak nusna jemu we tajkich Čzašach Boža Pomoz je, a jeho Wutroba napelni so stym Pšesčezjedzenjom, so Čłlowek bes Boha nicžo Dobre wuwesč nesamóže.

Budželi tajki wot hlubokeje Srudoby sapschijaty, dha wobroczi so k Bohu horje, šzele swoje čziche Sdychowanja k nemu a prošy jeho we Duchu a we Meni jeho Ssyna swojich čzežkich Podendzenjow dla.

Tež spóšnaje wón prawje Khudobu tuteho Žiwjenja. Na dlješchim Žiwjenju nima žaneho Wešela wjazy, ale haji we šebi to čziche wutrobne Požadanje, so by Ssmereč, so bóršy k nemu pschiližo, jeho wotwedla; niž jenož teho dla, so by s tuteho Žiwjenja pschišchoł, ale wele wjazy, so by so swojemu Wudokonenju pschibližik a s Khrystušom w tamnym wyschim Žiwjenju hiščeže bliže šjenoczeny był.

Haj, sawjernje! we Pšecčiwnosčjach a pschemjenja-zych Podendzenjach na Semi pschindže Čłlowek hachlej k temu čerstwemu Dohladanju, so tuhdy nihdže połny Mjer k namakanju neje, a so dospołny Pokoj we tutym Sswje-čzje wobstacž nemóže.

Wšcho na Semi so pschemjenuje
 Niz Nicžo neje wobstajne;
 Šchož Bože Sskónčko wobšwjećuje,
 Je po Kruchach a nezyle.
 Kaž Džen so s Rozu pschemjenja,
 Tak Wšchitko, šchož tu pschebyła.

Haj kóždy Čłlowek wschjednje šhoni
 Wschjedch semskich Wjezow Kuicžomnosč;

Wot Kolečki hačž k Rowu honi
 Naš Staroš, Nusa, Wobčežnosž.
 Ach so by naš to wabiło,
 Na Boha jenož spusćezecž so.

Wón sam je Skala nekhablata;
 Kiž na neho so sałoža,
 Tym wječna Wobstejnosž je data;
 Nech tež jich Nusa wobdawa,
 Jim pschemjeni so Čzerpenje
 Tam do wječneje Sbožnosžje.

* *

Činaty Staw.

Kak dyrbimy Spytowanjam napschēcziwo stacž.

Tak dolho hačž na tutym Sswjećje smy a so Psche-
 bywanja na tutej Semi wešelimy, je tež nemóžno, bes
 teho aby tamneho Tyschenja bycz; a kaž dolho tute semske
 Čzjelo na sebi nosymy, nemóžemy tež wsčitke Spytowa-
 nja wot so wotpokasacž.

Teho dla steji tež w šwjatym Pišmi: „Nedyrbi Čzlo-
 wek pschez w Wójni na Semi - bycz? Nejšu jeho Dny
 jako Dny najateho Džjelaczerja?“ (Siob 7, 1.)

Duž tyrbjał tež so Kóždy stajnje pasž a derje
 wopomnicž, so ma šwoje šlabe Boki, kotrež su Spytowa-
 njam najbóle wustajene.

Teho dla dyrbjał tež Kóždy spoči wachowacž a
 s Modlitwami so pošylneč, so by Spytowar, kiž ženje
 nespi, ale spoči jako rujazy Law wokolo rhodzi, pytajo,
 koho by pózrjel (1 Pjetr. 5, 8), žaneje Sslabiny na nim
 nepytnył a žaneje Skladnosžje nenamakał, jeho šjebacž a
 psches wschelaku Lesž šwojemu Nesboža polnemu Knejstwu
 podečiznyč.

Žadyn Gzloweſt neje, kiž by we kſcheſzijanſkeje Doko-
njanoszi taſ daloko pſchiſchoł a taſ wyſoki Skhodženſ
Sſwjatoſzje dozpił, ſo móhł ſpołnej Dowjeru rez, ſo je
njetk ſchede wſchitkimi Spytowanemi ſawjeſzeny a ſo ſo
tychſamych ženje wjazy bojecz netreba.

Šaj, my wſchał je ſzyla parowacz nemóžemy; nemo-
žemy roſz a pſchiberacz na Dokonjanoszi beš dobywazeho
Bjedowanja ſ nimi.

Syly w wele Bitwach pobyl
A we wſchitkich kraſnje dobył,
Taſ ſo njetk we Pokoju
Wſchitke twoje Myſlje ſu;
Maſchli ſo ſa doſpolneho
A ſa nepſchewiniteho:
Ach, dha hiſhcze proſch a wachuj,
Sſo pſched Nepſcheczjelom ſtrachuj!

Kiž ſo taſ ſa wjeſtych maja,
Tym Sſwjat rady Sſyczje ſtaja,
Rubi w Wokomiſnenju
Huſto jim wſchu Sſwobodu.
A kaž twerdzje tež tu ſteja,
Tola bórſy ſapaneja
Do ſtarých a nowých Šrjehow
A do nepſcheczjelſkich Sſmjehow.

Spochi dyrbiſch ſo tu bjedzicž
A ſa Nepſcheczjelom ſljedzicž,
Chzeſchli doſtač Dobyczje,
Šewal Sſwjat cze pſchewinje.
Spochi dyrbiſch Boha proſyčž,
Sdychowanja k nemu noſyčž,
So by tebe poſylnjował,
A Dobyczu cze wuhotował.

2.

Móžemy pał ſebi žadacz, ſo by ſa Gzloweſta na jeho

6

semskim Buczowanju szyla žane Spytowanje nebyło a wón
s nimi ženje do žaneho Wosowanja soplečeny nebył?

Wjeszje niz! pschetož taś wobežežne hač tež nam
druhdy šu a kaž cžežko tež k Pschewinenju, dha móža tola
Gzlowekej tež jara wužitne byč, a jeho wjerne Sbožje
móžu pschisporeč pomhač.

Wone dopomneja Gzloweka runje prawje sapschi-
jomnje na jeho Sslabosz a wedu jeho po tajkim k Wo-
nižnoszi.

Psches ne wučisčujuje šo tón, kiž šo s nimi bjedži, a
dobydže šebi, jeli je pschewine, wjernu Sswobodu.

Wone dawaja Gzlowekej prawje strowe Powučzenja
a dokoneja jeho Wocžehnenje k dobremu Byčju.

Tak je wječnje było. Wschitzy Ssweczi šu šo
psches wele Gžješnosziow pschedžjelacž a wele Spytowa-
njow pschewinycz dyrbeli, prehdy hač šu tu Dokonjanosz
dozpili, na kotrejž šo spodžiwamy.

A czi, kiž Wabenjam Spytowarja derje napschecziwo-
stacž nesamóžachu, ale šo jara bóršy k Botpanenju sawesž
dachu, šu jako neswjerni Bjedžerjo saczišneni byli.

Žadyn Njad (Schtant) bes Gzlowekami neje, kiž by
psches šwoju Sswjatosž tak šakitany byl, so bychu wschje
Spytowanja štajnje daloko wot neho precž wostale.

Tež neje žane Mjestacžko na Semi, kiž by štak škradž-
nej Buszinu wobdate było, so by šo tam žana Pscheszjeha
nepscheczisčezala a šo k Sawednikej nescžinila.

Ja płowam tu na lutyh morstich Žołmach,
Ja tyšču šo, mój Duch je w srudnych Domach.
Wučž Kneže me wot Sachodnosziow padacž,
Sa tobu hladacž.

Mój Jesu, pój, cžin we mni Wobydlenje,
 Nech je twój Duch mi Troscht a Woschewenje.
 Budjeschli twoju Ħnadu do mne płodźicž,
 Šchtó chze mi schłodźicž?

Strach, Bojosz, Ħrosa swonkach na mne pane
 A snutskach tež šo wschella Bitwa stane:
 Nech! ja chzu, hdyž b'du pschi Jesušu wostacž,
 Dosž Mozy dostacž.

To Brijemjo chze tu Duschu bralich dajicž,
 Ħdyž dyrbu wschitko Šswjetne s Wocžow stajicž.
 Tež tu me Ħhrysta Mozy k Dobrem cžjeru,
 Ħdyž proschu šwjernu.

Tón Ħrjech, tón Ħrjech je mi h'žom wele schłodžik,
 A me gor husto wot Jesuša wodžik.
 Płodž do mne twojich Ħasnjom šwjatu Ħudrosž,
 D wjecžna Ħubosž.

Ach! pschispor, Božo, tajke Myšlje we mni;
 Pschindž s móžnym Duchom k twojej Ħhwalbi ke mni;
 Daj, so bych Troscht, tež Schuž a Ħnadu dostač,
 S Jesušom wostač. J. S.

3.

Tak doľho hacž semske Žiwenje traje, neje žadyn Ħžlo-
 wek zylje psched Spytowanjom šawjesženy. Ħakhlej hdyž
 je Šsmerez Ħžlowekej se Žiwenjom tež wschitke Mozy
 wsaka, šhubja tež Spytowanja šwoju Móz.

Wina, so šo Spytowanjom ženje zylje šminycž ne-
 móženy, leži we nami šamymy.

My wschak šmy w Ħrjehach podjeczi a narodženi,
 nošymy duž Ħoren k Spytowanjam w šwojich šamšnych
 Stawach.

Šsmyli jene šbožomnje pschewinyli, dha pschekhwata
 naš hižom druhe.

Jeli jena Czjeřnosz wotstronena, dha hižom druha na naš čzaka.

Swobodni nejřmy ženje. Pschezo smiejemy Njeschto, schtož dyrbimy čzerpicz a nosyecz, a schtož naschu Bobožnosz skasycz hrosy.

Pschetož tón wulki Dar paradisoweje Sbožomnoszje řmy šhubili a mamy to wobzarowacz.

Wele drje chze jich tu řamu řařo postajicz a pytaja teho dla Spytowanjam wuczeknyecz, ř tym řo temu, schtož jim Skladnosz ř nim dawa, ř Buczja du.

Alle to jim niž jeno Nicžo nepomha, ale tón Strach, fotrehož chzychu řo sminyecz, powetschi řo jim husto psches to, a řapanu jenož hiřcycze hlube do Pletlow teho Spytowanja.

Schtož czjeka, tón ženje nedobyla. Tak tež je tudy; psches Czjekanje psched nim hiřcycze řo Spytowanje nepšewine.

Duž dyrbimy řo řa ljeřschej a řpomóžniřchej Woboru staracz.

Alle schto móhło řo nam bóle poruczowacz, hacž, řo pschi nich řczerpliwi wořtanemy; niž hnydom Wřcho nepušcizimy, hdyž Ras podležimy, ale řo pschezo ř nowa řhróblje a móžnje jim pscheczijamy?

Ša czim móhli drje kruzischo řtacz, hacž řa wjernej Poniznoszju řwojeje Wutroby, kotraž řo pschi wřchitkich Dobyczach tola řa wřestu nima, a potajřim pschezo wobronena wořtane.

Jenož psches to dobydzemy Móz na wřchjech Nepšeczjelach, a dyrbili řo nam radžicz, wřchitke Spytowa-

nja sa naš k sbožomnemu Kónzej dowesź, dha móže šo to
jenož psches Sczerpliwosź a Bonižnosź stacź.

We Grjehach šmy my Wschitzy porodzeni,
Wot Naroda
Tak jara hižom k Stemu pschihileni,
So luty Strach naš wobdawa.

Po tawšynt Waschnjach wabja Knicžomnoszje
Naš pospochi,
A kladu šwoje hrjeschne Wešełoszje
Prjódł hižom sažnej Młodoszi.

Duch móžny drje chze Wschitko spschewinowacź,
Ach, ale ach!
To Gzjeło necha šo dosź pojimowacź,
Ze šłabe hrjeschnych Bjedzenjach.

My wjemy pak, so tute Bjedowanja
Naš pošyluja
A wotdzerža wot duchomneho Spanja,
Hdyž po spochi naš spytuja.

Nam pomhaj, Božo, tebi šwjernym wostacź
Šacź do Rowa-;
Daj junu krašne Dobyczje nam dostacź,
Hdyž Duch šo dzjeli wot Gzjela.

4.

Schtóž šebi jenož Prózu dawa, šwonfomnje šo Spy-
towanjom sminyč, tón Sadžjewk pak, kiž we jeho Wu-
trobi leži, k Korenjom wutupicź nepyta, tón budže we
Dobrym mašo dale pschineč a wot teho wottykaneho Kónza
teje Dokonjanoszje wjecznje k daleny wostacź. Tež budžeja
jeho Spytowanja potom čim špješchnišcho nadbjehowacź, a
wón budže jich Móz pschezo šylnišcho šacžucź, k kotrejž jeho
do šwojich Ššyczow šezahnyč pytaja.

Rebydž pak nahly a nespošojny, hdyž šo čzi Spy-

rowanje pschibližuje, ale wořtan smjerny a Bohu poddany;
 pschetož móžeschli wobczakacz a sezerplivy wořtač s pobóž-
 nej Wutrobitoszju, dha budžesch šo s Božej Pomozu wele
 lóscheho a renscheho Dobycza nadžecz móž, hač hdyž šo
 se Sařakłoszju a s wobužnej Nahlotu sa nim honisch.

Daj šebi tajkim, kiž šu we Wóhnju Czjeřnoszjow
 a Spytowanjow šwjerni namařani byli, rady radžicz,
 hdyž šam do Spytowanja šapanesch a nesazpij Napo-
 minanja mudrych Ludži.

Wotankneli eži jedyn s twojich Šsobuczłowekow we
 Šchtundach teho Spytowanja šwoju Wutrobu, twoju Radu
 pytajo, dha nesakhadzej fruczje s nim a nesatamaj jeho;
 ale pytaj jeho wele bóle s Trořchtom napelnicž a jeho Wu-
 trobu smjerowacz tař derje hač samóžesch; wschař chžesch,
 šo by šo tebi we runych Wobřtejnoszjach to šamšne štařo.

Srječ křwajo šo pschibližuje,
 Doř Šłódkoszje nam nalubi;
 Šchtóž pař šo jemu podwoluje,
 Ze Blasnow Blasn najwetschi.

Ty czjekasch psched nim, kaž psched Šadom,
 Wjesch, šo je polny Škaženja;
 Tař šdžeržisch drje šo psched šlym Pařdom;
 Šrječ pař eže hiřcže w Mořy ma.

Ty wotwobrocžesch Woko šwoje
 A pojimasch šte Žadoszje;
 A tola džeja Myřlje twoje
 Na Šrječ a hrješčne Weřelje.

Šrječ czinicž, je eži hrosne Waschnje,
 Žon lubo mjecz, pař Weřelje;
 Šly Škutř drje tebi hrosy štraschnje,
 Šla Myřl wofschewjuje eže.

Tu, mjenisch, ſebi móžu hajicž,
 Wſchal mi a Nikom' neſchodži,
 Tež hodži ſo taſ derje tajicž,
 So Nichtón wo nej neſhoni.

O Baſnje, ſtym ſo jara molisch!
 Bóh nelada czi na Skutli,
 Ska Myſl, ſkotrejž ſ Hrjedej ſwolisch,
 Tu khoſta Bóh po Saſlužbi.

Skutl cziſty hiſchje neſmjeruje,
 Gzi winypočne Sswjedomnje
 A huſto ſbožomny ſo cziuje,
 Shtóž ſ cziſtej Myſlu ſhrješchit je.

Brascheshli ſo, ſ czeſo Spytowanja ſ Skemu wundu,
 dha pytaj to ſamolutzny we Newobſtajnoſzi cziłowſkeje Wu-
 troby a we Pobrachowanju wjerneho a kruteho Dowjere-
 nja ſ Bohu.

Runje jako ſo Ródž, kiž je ſwoje Beſto ſhubila,
 wot Žołmow tam a ſem honiež da; runje taſ honja tež
 Gzłoweka, kotryž je ſwoje dobre Prjódwſacža ſpuſchczit a
 wot ſwojich ſprawnnych Naſtajenjow wotſtupit, wſchelake
 Spytowanja ſ Skemu neſdžeržliwje jow a tam. We
 Wóhnju ſpytuje a wopokaže ſo Seleſo; pobóžny a Bohu
 poddany Gzłowek paſ we Spytowanjach.

Wo naſchich dobrych Mozach a Wuſtutkowanjach huſto
 Nichtón menje newje, hacž my ſami; we Spytowanju
 paſ ſo ſjawnje dopokaže, ſchto nadnami we tutym Naſtu-
 panju je a ſchto ſamóžemny.

Ssamo paſ ſo roſemi, ſo dyrbinny ſo na Redžbu
 bracz, a to woſebje ſmolom pſchi Sapocžatku teho Spy-
 towanja; pſchetož taſ ſo Neſpſhecžel najložo pſchewine,

hdyž so jemu na žane Waschnje Sastup do człowskeje
Wutroby nedowoli, a hdyž so jemu hižom psched Brohom,
tať bóršy hačž so wo wutrobine Durje klapacž počžne,
s prawej Króbtosžju napschecžimo stupi.

Teho dla je tež hižom jedyn wot tych Starých jara
mudrje prajiť: Wusbjehn Rchorosž we jeje Ra-
stacžu, so by po dołhim Komudženju pomocne
Wjezy podarmo netrebať.

Pschetož s woprjedka je to, schtož so we Duschi hiba,
jenož šłaba newinowata Myšlicžka; bóršy pať wona
wschelke druhe Myšlje wubudži a pschibera, s nimi so sje-
noczejo, na Mozy a Žiwenju; potom nastane s neje sły
Łóschť, tón porodži słu Žadosž a napošledku dospoťny Pschi-
pad a Podwolenje — a ty šy na Bucžu f Grjechej.

Tať so pomatu sły Nepscheczal wot wschittkich Bofow
do Wutroby sacžisceži, hdyž so jemu smolom swoprjedka
s Mozu napschecžimo nestupi.

A čím dljehe Njechtón we ljenim Mjerje sawoštane
a so s pschihodnym Pscheczimenjom komudži, čím šłabscha
je Džen wote Dnja jeho snuťskomna Móz, a čím króbt-
scho posbjehuje Nepscheczal šwoju Šłowu pschecžimo nemu,
a bóršy pane wón newumóžnje do jeho Ruťow.

Šžu mjecz cze, Božo, Nastajnosži,
Psched Bocžomaj a Wutrobi;
Ty fastarasch me po Mudrosži,
Nech tež me Ruťa potrechí.
Duž tebi w ščón so dowjerju
We Šbožu kaž we Nesbožu.

Šdyž Špyťowanja na mne czahnu,
Ach daj, so tehdy hižom ržu;

Po prjenej Krocjeli so stanu
 Te druhe wschitke sa sobu;
 Eso wobshubnejo mólicžy,
 Esym k Panenju žno hotowy.

Duž, Kneže, počel Pomož swoju
 Mi wulzy jara šlabemu;
 Wodž me, ja bes tebe so boju,
 So w Spytowanjach podležu.
 Ach wsmi me k šebi do Nebja,
 Hdžež budu žylje bes Stracha.

6.

Njekotři maja pschi Sapoczatku šwojeho Wobroczenja najczesche Spytowanja wustacz, Drusy pak dyrbja na Kónzu teho šameho so najbóle s nimi bjedžicz.

Sašo Drusy maja psches žyle šwoje Žiwenje cžežki Bucz a dyrbja nimale bes Pschestacza we Spytowanjach stacz a s nimi wojowacz.

A hišcže Drusy maja jenož lóhke Sadžjelki pschewinycz. Kóždy pak dyrbi tajke Bjedowanje wustacz, kajkež je jemu našch mudry a dobrocziny Bóh pschiprawit, kotryž pschi tym jenož wschitke człowske Wobstejnoszje newobkedžbuje, ale tež człowsku Móz a Samóžnosz wotwaži a Wschitko hižom k Sbožu šwojich Wuswolonych do Prjedka postaji.

7.

Bes Spytowanja Nichtón wostacz nemóže; teho dla nešmje nam Wutroba spanycz, tak so bychmy na sbožomnym Pschewinenju sazwyflowali, hdyž tež so nam Spytowanja pschibliža. Bóh je tešame do našcheho Žiwenja saplett, a duž dyrbimy so čím horzišcho s džjecžajej Wu-

trobu l nemu modlicy, so by naš we wschitkich Czjeřnosz-
jach a Spytowanjach šwojeje Pomocy sa hódnych dzeržat
a naš s tejšamej pošyljať.

Přchetož „wón budže činicz“, kaž šwjaty Pa-
woł praji (1 Kor. 10, 13), so to Spytowanje tajki
Kónz dobydže, so my jo snesz móžemy.

Bytajmy teho dla, hdyž šo nam njekajke Spytowa-
nje pschibližuje, aby njekajka Czjeřnosz naš nadpane,
šwoje Wukhowanje pola Boha a dajmy šo s ponižnej
Wutrobu pod jeho Kuku, pschetož tych, kiž šebi we šwo-
jej Duschi Ponižnosz šdzerža, budže Bóh wumóz a jich
šasv postajiez.

Mój Božo, ja šo klapam l tebi,
Wo Pošylnenje šdychujo,
A wschitkón šlaby šam we šebi,
Na twoje Šsłowo šwažu šo:
Ach wotewrej mi Khrysta dla
Te šnadne Durje Živenja.

Daj ty mi Wobštajnosz we Wjери,
Me šahorej we Luboszi;
A šdjerz me tež na čistej Czjери,
Šdyž Czert šo na mne roškobi,
So tedom Czjeło me a Krej
By nepschinesšla l Wotpadej.

Mi dobre Šswjedomnje čyzt šbudžicz
So bych šo Šswjeta nebojať,
A želnje Šrjehow dla šo rudžicz
A Šnadu pytacz nepschestať.
Šaj wuhasch s Žesušowej Krowju
Tu Winu, hdyž šo pschěrjeschu.

Dla Křhiža pať ja nóchzu prošycz,
So dyrbjat pscheshohnowacz me;

Tón rad chzu sa Jezusom nosyć,
 Kij sa mne styskuje czerpić je.
 Ach ale, hdyž so wotczeži,
 Daj Kneže Sczerpliwosž ty mi.

To Druhe potom, hacž b'du tudy
 Mjecž Sbožje aby Hubenstwo,
 Hacž bohaty sym aby khudy,
 To Wschitko bórny mine so;
 Za mam na twojej Snadži dosž,
 A Dobydl mój je Spokojnosž.

Ssej dolhich Ljetow necham žadacž;
 Wodž jeno ty me cžisty Pucž;
 Na twoju Wolu stajnje hladacž,
 A na Ssmercž spominacž me wucž,
 So, hdyž bych prejež se Sswjeta schoł,
 Bych k tebi k Nebju cžahnyć mohl.

8.

We Spytowanjach a Cžješnosžjach pokazje so najljepje,
 kak daloko je Cžlowek na Pucžu Bobožnosžje do Prjedka
 pschischoł.

We nich je jemu wošebje Skladnosž data, šebi
 pschezo wyschu Sašlužbu dobyć a šwojej Bobožnosži
 pschezo renischo so šwjeczicž dacž.

Pschetož to drje tola nicžo Wulke neje a nemóže so
 Cžlowekej k wošebnej Sašlužbi pschizpicž, hdyž je we tym
 Cžasju horliwy Cžesžer Božjeje Wolje, hdžež jeho Bobož-
 nosži žane Cžeže a Sadžjelki na Pucžu neleža.

Alle shtož so tež pschi tyschnych Napschecžiwnosžjach
 tudomneho Žizenja se Sczerpliwosžju wobdacž wje, wot
 Sprawnosžje ženje newotstupi ani ženje pschecžiwu Bohu
 nemorkota, wot teho móžemy najwjesžischi Nadžiju mjecz,
 so budže we Dobrym bes Pschestacža dale kroćicž.

Čłowekojo řu, kotrychž žane czežke Spytomanja ne-
nadpaduja; psches lóhke pak, fiž jich wschjednje setkujaj,
dadžaj řo husto pschewinycz.

Psches tajke Rashonenja dyrbeli poprawym nawuř-
nycz, řo ponižowacz, řo bychu we wulfich a czežkich Spy-
towanjach ženje na řwoju řamřnu Móz pschewele Dowje-
renja nestajeli, dokelž hižom pschi tak lóhkich Postorkach a
Bjedowanjach tajku wulfu Sřlabošž widžecz dachu.

Tych řrjehow řwojej' Młodoszje,

Sřo hanibuju jara.

Wesž dyrbjach řwjate Žiwenje,

Tu Řhwilu řwjatna řara

Je Žadoszje mi řbudžila;

Duž řnada precž je storkana

We hrosnej řrjeschnej Sřlužbi.

D Wótze, cžin me řwjerneho

Psches řwojoh' Ducha řebi.

Řech we mni Lubošž hori řo,

So řpješchnje řlužu tebi;

Řech wschitřon Sřwjet mi bes tebe,

Řaž Řoklecžje a řela je,

A řđerž me pschi tym řenym.

Twój čžu ja bycz hacž do Sřmercžje

A hewal ř nifim rodžicz,

Čžu tež we Čžařu Tyschnošžje

Řo twojich Řasnjach řhodžicz.

Čjew jeno ty mi hnadny řo

A wobrocž ke mni Woblecžo,

Řaj ř Dobremu řpómnu na mne.

Schtyrnaty Staw.

Šhladaj řo pschekhwataneho Sřudženja.

Řa řam řo a řwoje Šadžerženje štožuj štajnje řwoje

Woko; wobhladaj pak so, hdyž Druhich rošbudžesch, a
paž so, Druhich Skutki slje šudžicž a šatamowacž.

Čłowek, kiž Druhich šudži je jako tón, kiž darmo
džjeta; k temu pschindže husto do Stracha, do Błuda sa-
panycz, a lóhko móže so jemu štač, so šhrjeschi.

Schtóž pak je šwucženy, šam so rošbudžecž a šwoje
šamšne Šadzerženje pschepytowacž, tón prózuje so štajne
se Žohnowanjom a budže šwešelaze Błody žnecž.

Kunje po tym, kaž nam jena Wjež na Wutrobi leži
a ša tym hacž Džjel na nej beremy, budžemy tu šamu
husto tež rošbudžecž, a šo ša nju a pschecžiwu nej wupra-
jicž. Wjernoszi pschipraweny Wušud dacž, neje lóhka
Wjež, a najhušzišcho šadžjewa nam našcha Šsamopasch-
nosž to.

Šdy by Bóh štajnje našcha Žadosž a našche Nasta-
jenje był, dha nebychmy tak husto trascheni a do Błuda
šawedženi byli, hdyž so nješto našchemu Prjódwšacžu
pschecžiwja.

Špožcz, Jesu, so bych š Blischim derje mjenil,
Mu nebych š Pschišłodženjom Kšiwodu čžinil;
Mi ženje nešmilnje ho nedaj šudžicž
A š Falschom š rudžicž.

Šdyž wón we Šlabosžjach a Šmólkach šhodži,
Dha nóchžu wotkrywacž to k jeho Šškodži;
Čhžu šamolwecž a wobžarowacž jeho
Dla Pada šleho.

Daj, so bych se Šczerynosžju jeho nošyl,
A so by wobrocžil šo, Bóha prošyl;
Wšchał šy, so by tež jeho Duschu dobył,
We Ššmerczi pobyl.

Daj khwalicz mi, sčtož Dobre na nim widju,
 Nech jeho Sbozje jemu nesawidju;
 Nje! s Nepopscheczom nóchzu na njoh' hladacž,
 Tež, hdyž mam tradacž.

Gjin, Jesu, na tebe me podobneho,
 Gjin tež me šmilneho a pscheczelnego,
 Dha herbuju tam s Šuady Nebjo šobu,
 Jow Mjer mam s tobu.

2.

Alle husto leži njesčto we naschej Duschi potajene,
 aby potykuje šo nam wot Wonkach šem a namoja naš,
 a honi naš t Skutkam.

Bele jich po Sdaczu tak skutkuje, jako bychu na
 šamšny Wuzitt pódla nehladali, a tola jich šamšna Lu-
 bosž a Šsamopaschnosž, husto tak a wscho, so šami wo
 tym newedža a šebi to nemyšla, do Skutka czjeri.

Tajzy mjenja tež, so wjerny Mjer wobšedža, kaž dolho
 šo jim we wschječ Naleznosžjach po jich Woli stawa, a
 wsčitko na Spokoju jim Božadanjom dźjela.

Hdyž pak šo jim drudy njesčto šapowe, a zylje hi-
 nak pschindže, hacž šebi žadachu a šo nadžachu, dha šo
 borsy Mersanju a Rudženju šapschijecž dadža.

So pak Kóždy tak rady pschi šwojich šamšnych Myš-
 lach stejo wostane a po šamšnym Sdaczu czini to je jara
 husto Wina, so Swada a Pschekora bes Pscheczelemi na-
 stane, so hewak šinjerni Šsušodžo do Nepokoja se šobu
 pschindu a šamo bes Bohu šwecženymi, pobóžnymi Mu-
 žemi Kostork nastane.

Dar drohej' Šwobodnosžje
 Šsej hladaj s Mudrosžju,
 Wón pschindže s Wyšokosžje
 A šbjeha Wutrobu.

Najniſchi cźlowſkich Dźjeczi
 Tu ſamtu lubuje;
 Kaž w Grodži, tak we Hjeczi
 Tej kłincža Abjerluſche.

A tola jenož maja
 Tam wjernu Sswobodu,
 Hdzež Sakon krute ſtaja
 Te Meſy Kóždemu.

Hdzež pak ſej Kóždvy žada,
 Ssam cźinicž po ſebi,
 Tam do Hromady ſpada,
 Sštož hoji Sswobodži.

Duž Druheho wſchał Prawa,
 Sso jenje nedótkaj;
 Tam, hdzež ſo Pokoj dawa,
 Ma Sswoboda ſwój Naj.

3.

Wſchuwčene Waſchnje, kiž je ſo hižom ſ dolhich Čža-
 ſow ſem we Čźloweku hluboſo ſakorenito, neſpuſcheži Nič-
 tón lóhzy; a dale, hačž jeha ſamſne Dopóſnacžje doſaha,
 neda ſo Ničtón rady weſž.

Swjeriſchli ſebi, ſo bóle na ſwój Noſom a na Włód
 ſwojich Skutkow ſeperacž, hačž na tu Hnadu, a Po-
 bóžnoſž, kotruž cži Jeſuſ Abhryſtuſ poſkiežuje, dha budžeſch
 ſčežka hdy roſſwjetlenu Čźlowek.

Wſchetož Boža Wola dže wſchał na to, ſo bychmy ſo
 jemu žylje podežiſnyli, ſwojej Luboſzi k nemu pſchezo wy-
 ſche ſo horicž dali, a tu ſamtu ſa mele wažniſchu dzerželi,
 hačž wſchitkón ſwój Noſom a wſchitke ſwoje Bóſnacžja.

Ja ſ Jeſuſom čhu hič
 Mjetl Wacjer dzeržecž mojim;

Wón budže wofschewicž
 Me s Krwju a s Gjełom swojim.
 Daj Móz mój Božo mi,
 So bych we Duchu był
 A w twojej Dobroczi
 Wschón sbóžnje wotpocžnył.

Ach sacžer wot te mne
 Te hrjeschne Pomyslenja;
 Nech we mni morwy je
 Wschón Ropot Rospróschjenja,
 So wotfal k Rebešam
 Sso Duscha posbjehne
 A k wječnym Bydlenjam
 Róschť stajny dobydže.

Mi nedaj Nutyrnosž
 Pšes časnu Starosž šhubicž,
 So twoju Weželosž.
 Mi nemóhť Satan rubicž;
 Twój Duch, tón fastupuj
 Me móžnje s Modlitwu,
 So w twojej Luboszi,
 Sso žyly šahorju.

Pjatnaty Staw.

Wot Skutkow, kiž so s wjerneje Lubosžju stanu.

Nicžo na Sswjecžje nešmje nam tať wyšoku Bla-
 cžisnu mjecz a žana Swólniwosž pschecžimo Gžlowekam
 nešmje naš samóz, njekajki sły Skutt wobendž.

Tola móže so stacz, so Pomozy potrebny nascheho
 Poslužjenja požada, a tehdy šmjemy be wscheho Rospóm-
 njenja, dokelž nam Lubosž to kaže, - njekajki dobry Skutt
 wotštronicž, aby welebóle s ljepšchim pschemjenicž.

Pšchetož we tajkich Wobštejnosžjach nešmjemy sa to
 mjecz, so so to Dobre psches Wotštronjenje šhubi, ale we-

leskerje, so so psches tu wopokasanu Rubosz do njetscheho
 Ujepscheho pschemobroczi.

Róždy swonkomny Skutk, kaž wulki tež by był a kaž
 wele tež by wot so czinił, neby mjel žaneje Hódnoszje,
 hdy by Rubosz pódla nebyła, tež nemóht potom Niczo
 pomhacž.

Schtož pak s Ruboszje wulhadzejo so stane, je, kaž
 šnadne tež so sda a kaž malo tež so wobkedžbuje, tola
 pokne Žohnowanja a pschineše wulke Plody.

Pschetož Bóh, kiž Wutrobu pschewidzi, newotwažuje
 jenož, kaš wulke Wjezy je Nječtón dokonjał, ale wošebje
 tež te Snuczadla, psches kotrež so Nječtón k temu aby k
 tamnemu Skutkej samóž dasche.

Kaš derje je mi, hdyž so šmilu
 Na mojich Bratrach we Rusy!
 Kaš derje je mi, hdyž ja skhilu,
 Tym Khudym Kuku k Pomozy!
 Hdyž s Wešelozju k Česzi temu,
 Kiž psches se mne je pomhał jemu,
 Wón Dzaka Ssylsy pscheliwa;
 Hdyž widžu, so je s wešeleny
 A psches me s Rusy wumóženy,
 Kaš to mi Duschu wolschewja.

Kaš derje mi, hdyž k dobrej Radzi
 Ssym Budowam a Ssyrotam,
 A Wschitko, schtož jich Sbožu wadži,
 Za šwjeru wot nich wotwrócjam;
 Je k Pobóžnoszi pokasuju
 A rad je we wschjem rošwucžuju,
 Schtož psched Bohom je spodobne;
 Je newopuschcžu w žanej Rusy,
 Tež hdyž so šwjet jim czini žusy
 A na ne zylje sabydže.

Mój Božo, ty by sam mi płodzil
 Do Duschje Lubosz k Blischemu,
 Duž spožcz tež, so bych woklo fhodzil
 S nim stajnje s lutej Luboszju.
 Hdyž troschtuju rad Wurudzennyh,
 Sso horje beru po Hubennyh
 A Potrzebnym bym k Pomozy:
 Dha budžesch ty so na mni smilicz,
 Sso wjeszje s Snadu ke mni sšhilicz,
 Hdyž bym ja njehdže we Rusy.

2.

Wulke Skutki dokonja tón, kotrehož wulka Lubosz
 k jeho Skutkam czjeri.

Wele Skutkow dokonja tón, kiž swoje Mozy jenóž
 we dobrych Skutkach spytuje.

Wele Skutkow a pódla tež wulke dokonja tón, kiž
 bóle na to hlada, sčtož je powšchitkonnemu Ujepschemu
 spomóžne, hačž na to, sčtož je po jeho samšnyh Boža-
 danjach.

Husto sda so nam Njeschto Skutt teje Luboszje bycz,
 kotruž Khrystuš wuezi, a tola je jenož Skutt teje Luboszje,
 kotraž ma swoj Sałožk we Czloweka nischej, czjelnej Naturi.

Wschetož stane dha so porjedko, so ma czjelne Wschil-
 fhilenje, Ssamopaschnosz, Nadzija na Sarunanje, Czesz-
 lafomnosz, a Božadanje po czjelnym Derjehiczu s czlow-
 stimi Bocžinkami czinicž a wošebny Džjel nad nimi?

Haj wone podljesu we jara wele Padach naschu Wu-
 trobu a su husto te potajne Snuczadla k naschim Skutkam.

Haj wele Skutkow, kiž so stanu,
 Tu dostawaja Khwalbu rjanu,
 Hačž runje mało hódne su;

A sčtóz by do Wutrowow widził,
 By wjaz hacž Połojzu jich hidził,
 A spósnal Khwalbu nehódnú.

Bóh pak, kiž pschewidži šam lutki
 We jasnym Sswjetli nasche Stutki,
 Žich Hódnosž prawje roššudža,
 A budže junu čžinicž šjawne,
 Tež Myšlje nasche mało spravne
 A žylje wotkryčž Ludaka.

3.

Ssamopaschnosž newje a nesnaje Nicžo wot wjerneje
 Rubosžje a jeje Wešelow.

Sčtóz je wjernu a dofonjanu Rubosž we šwojej Wu-
 trobi horje wsał a sčtóz šo jej wšchudžom wodžicz da,
 tón potom se Ssamopaschnosžju tež niz to Nanajmensche
 čžinicž nima.

Tajki nepyta nihdže šo šameho, ale jeho žyke Pyta-
 nje a Nastajenje je jenož na to složene, šo by šo Božej
 Khwalbi a Čžesži we wšchjedy Wjezach spomóžalo.

Tež je wón bewšcheje žadlaweje Samisžje, dokelž žane
 Kubło a Wešelje šam wužiwacž necha, ale šo haškley po-
 tom woprawdžje wešeli, hdyž Drusy na jeho Wešelu šobu
 Džjel beru.

A temu nesamóže jeho žane Kubło tak žimacž, šo by
 nad nim šwoje jenicžke Wešelje šacžut, khiba jenož Bóh
 šam, to nanajwetsche Kubło, k kotremuž jeho Požadanje
 stajnje čžehne, a psches kotrež šo wobšbožicz nadžije.

S nepokmurenym Duchom spósnaje wón, šo šo nicžo
 Dobre, sčtóz tež šo hdže wot Čžloweka stane, jemu pschiz-
 picž nesimje, ale šo ma šo jenicžžy wot Boha wotwedo-

wacž, jako wot teho Žorla, s kotrehož šo wschitko Dobre na Semi wulwa, a jako wot teho Rónza, we kotrymž wschitzy Šweczi najwyschu Radosz a najšbóžnišči Mjer namašaju.

D šhto by tola jenož Škricžku teje wjerneje, s Rebeš wukhadžazeje Luboszje mje! Temu sawjernje na tym tak nusnym a žohnowanjapólnym Bóšnaczu pobrachowašo neby, so je Wschitko, šhtož tutej Semi pschišluscha, kni- cjomne a sachódne a so teho dla žanu Butrobu wjernje spokojiež nesamóže.

Sdy bych tu wschitke Kubla mje,
 Móž, Rjanosz Bohastwo a Pola,
 Tež Gjeszje dosz šo wešlicž šmje,
 A nemje Luboszje pak tola:
 Bych byš tón nanajšhudši Wuž;
 Wšchón Luboszi šo šweczu duž.   * *

Schjesnaty Staw.

Wot Sczerpliwoszje pschi Brachach druhich Ludži.

1.

Na kóždym Gzloweku wišy wschaš Wele, šhtož je braschne a nedokonjane, a šhtož teho dla Poredženja treba.

Tola šda šo ša Gzloweka šzyka nemóžne byež, kóždy Brach tak wotpoložiež, so by šo ženje wjazy nepokasaš.

Šhtož teho dla Mjechtón na šebi aby na Druhich poredžiež nemóže, šamo pschi najšjepschej Woli niz, to dyrbi tak dolho se Sczerpliwoszju šnesz, dož šo temu šwjatemu a mudremu Bohu nespodoba, to hinaš srjadowacž.

Wopomni jenož pschi tym, so je tak najšferscho ljepe,

dokelž by na tajke Waschnje spytany a we Sczerpli-
woszi swuczowany, kotruž dyrbi Kóždy wobšedzić a wo-
pokasacž, pschetož hewał nima žana jeho Sařtužba wo-
šebje wulku Wažnosž.

Ty nesmjesch pał tola pschi tajkich Sadzjelkach, kotrež
tvojemu Budokonenu do Bucza stupaja, nehnuty sawo-
stacž, ale dyrbišch šo we nutyrnej Modlitwi k Bohu wo-
broczicž, so by cze se šwojej Pomozu podperał, so by ty
Wšhitko derje snesž móhł.

Šhto Głowel je, hdyž widzi šo
We hrjeschnych Łóštach jateho,
Zim stajnje podležuju;
Hdyž jeho Głjela Nahlota
Na Duchu pschezo dobyła,
Šso Bohu pscheczijuju?
Je niškich Łóštow wjecžna Šra,
We Duschi polny Nemjera.

D pschekrašnena Pobóžnosž,
Bydž mi najwyscha Wešelosž,
Dož Šsmereč me newotwola;
A wrócž me k Bohu mojemu,
So jeho Šnadu sacžuju,
Šso djeržo jeho Šsłowa.
Ach wotewr Ruku jandželsku
A smjeruj moju Wutrobu.

Na twojim Buczu nebeskim
Šso bližu Głasam wešelschim.
Ach so bych był cži šwjerny!
Dha bych tež sacžul w Wutrobi,
So Šrjechi wodate šu mi;
Bych dobył Pokoj wjerny!
Do twojej' stupja Šswjatnižy,
Ach wšmi me snowa do Šnady.

Slaj, tudy prosy placizy
 Cze kleczo twój Ssyn shubeny,
 Duž wotewr Bucho swoje.
 Me f czerstwej Wjeri bylnje hnucz,
 A dowedz me na prawy Bucz,
 A wuślysch Próstwy moje!
 Haj wedz, kaž Rjeki do Mtorja
 Wschje nasche Dusche do Nebja.

2.
 Ssyli Rjekoho junu aby dwójzy na jeho Brachi do-
 pomnjal a jeho napominal, so by je wotpołożit, a wón
 tola pschi swojich Grjachach wostane, dha budz daloko wot
 tebe, f nim teho dla so wadzicz.

Porucz jeho welesterje Wodzenjam Božim a sawostaj
 Wschitko temu Werschnemu, so by so jeho Wola tež tudy
 wosjewita a jeho Czesz so beš wschitkimi jeho Sslužom-
 nikami roschjerjaka. Wón wschať derje wje, tež Stemu
 tajke Buczje pokazacz, so so do Dobreho pschewobroczi.

Daj šebi naležity bycz, so by pschezo sczerpliwyy wo-
 stať, hdyž masch Druhich Brachi nosyecz, a hdyž jich wsche-
 lafe Sslaboszje cze wobczezuja.

Nesabydž jenož ženje, so masch tež Brachow a Ssla-
 boszjow dosz na šebi, pschi kotrychž šebi požadasch, so by-
 chu je Drusy se wschej Sczerpliwoszju snešli.

Nemóžeschli so šam na tón Stopen Dokonjanoszje
 posbjehnyecz, kotryž by rady nastupit, kaž móžesch so na-
 dzecz a šebi žadacz, so dyrbja Drusy zylje po twojej Woli
 so sadžeržecz?

Rady drje bychmy Druhich dokonjanych widžili, jenož
 šamym so nam žanu Kroczel do Brjedka czinicz necha,
 tež je nam wobczezne, šamšue Grjehi wotstronicz.

Ach wobrocž moju Žalosz wschu,
 Mój Kneže Božo k Ljepšemu,
 So był ja njetko sczerplivy
 A tebi zylje poddaty,
 A s Wutrobu tež spokojom
 S tym twojim dziwnym Wodzenjom.

Mi wodaj, luby Božo ty,
 So bym tak malo wobstajny
 A ljepe newoczafuju
 Na twoju Pomož slubenu,
 Haj bóršy wschitko horje dam
 A twoju Wolu wobskoržam.

Ty, swjerny Kneže, snajesch me,
 Kak slaba we mni Wjera je,
 A kak we Szasnu žaloszny
 Za bóršy nesczerplivy bym;
 Duž mjej ty so mnu Sczerplivosz
 A spuschez mi hnadnje tutu Stosz.

3.

My šebi žadamy, so bychu Drusy kruzje k prawemu
 Sadžerženju pshecziwo nam džerženi byli, my šami pak
 šebi nóchzemy we tym Nastupanju žaneho Napominanja
 lubicz dacž.

Šdyž šo Druhim wjazy Šswobody woštaji, dha šo
 nam to nespodoba, a tola nechamy tež, šo by šo nam
 Njeschto šaprieto, šchtož šebi požadamy.

Druhim móžemy nakladowacz, šo šo psches Šakonje
 šwjafaja a šebi psches ne šwoju Šswobodu wobmesowacz
 dadža; a tola nóchzemy pschpódla šami žaneho Wobme-
 šowanja ežerpicz.

S teho je šjawnje widžicz, šo šwojeho Blisheho po-
 rjedko tak lubujemy, kaž šamych šo.

Bychmyli Wschitzy hižom dokoneni byli a niz Róždy
hischeže se swojimi Sskaboszemi šo bjedzić nemjet, šcho
bychmy potom po Božej Woli wot Druhich snesz mjeli,
a fak móhli potom tón rjany Bocžink Sezerpliwoszje wo-
pofasowacž?

Plodž Sprawnosz mi do Wutroby
A daj so cžinju wešely,
Šchož Lubosz šebi žada,
Šchož jenož na Sle myšli šej
A škodžicž pyta Čłowekej,
Tón twojej Šnady trada.

Nech Richtón na mne nestona;
Nje! cžer me f temu Wutroba,
So Blischemu dam rady,
Šchož f Prawdu móže žadacž šej.
Nech tež we Myšli sezerpliwkej
Ja snesu jeho Pady.

Nech wobstajnje šo próziju,
So f Róždym šo tak wobendu,
Kaž wot neho šej žadam;
So Niczeju ja Wutrobu
Se Srudobu nenapelnuju;
Na to nech stajnje hladam.

Šaj, Kneže, f Mjeru, f kotrejž tu
Ja njetko mjerju Blischemu,
Mi junu budžesch mjericž.
To f prawej Sdobnoszi me huucz,
A Bratrow lubowacž me wucz,
Tež jim jich Rusu wjericž.

4.

Njetko pak je Bóh na Semi wscho tak sarjadował,
šo dyrbinny šo Wschitzy f temu pschuwucžicž, šo bychmy
Zedyn Druheho Wobcžežnoszje se spokojnym Duchom nošyli.

A temu mamy tež najwetschu Pschisłuschnosť; pschetož Njchtón wschaf tu bes Brachow neje, a Róždy ma swoje samšne Wobcžežnoszje nošycz.

Žadyn nemóžemy bes Druhich bycz, dokelž šebi šami dosz nejšmy a dokelž nascha samšna Mudrosz wschudžom nedošaha.

Duž dyrbimy šo s bratrowskej Luboszju hromadžje snesz; dyrbimy Jedyn Druheho s troschtnymi Słowami posbjehowacz pytač, šebi na wschje Waschnje k Pomozhy stacz, šo psches Napominanje a Roswucžowanje na prawy Bucz pokasowacz, a šo psched Smólkami a Padom warnowacz.

Kak daloko pak je Njchtón we Bobóžnoszi pschischoť a kak fruty je we Dobrym, to šo tedom najlepe pokaze, hdyž jeho Spytowanja a Napschecziwnoszje podendu.

Pschetož tajke Spytowanja, kiž šo jemu dys a dys pschibližuja; nesczinja Głoweka hahlej khabłazeho a nepodryja jeho Bobóžnosz, ale pscheradza jenož sjanje, k čemu je Głowek we swojej Wutrobi pokhileny a tajke šyła jeho duchomne Žiwenje je.

Nerycz jórzy bes Luboszje,
 Wot Blisheho swojeho;
 Tschjesku šłabej Móliczkoszje
 Gzahasch s Wócžka bratrowoh':
 A hlaj, blasnje pscheladasch,
 So šam Njadu w Wofu masch.

Gladej jenož milosziwje
 Na wschje Pady Blisheho;
 Samolwey wscho lubosziwje,
 Sštož Sle wot njoh' ryczi šo!

Rechafch dha' so bychu czi
Drusy tež to cžinili?

Syndonaty Staw.

Wot klóschtyrskeho Žiwjenja.

Božadafchli šebi, so by bes tobu a Druhimi pschezo
Zednota knežika, dha je beswobkhdnje nusne, so šo šebi
šamemu a šwojej šamšnej Woli wotrefowacz nawufnesch.

Nicžo Ssnadne neje, we Klóschtyrach aby we Gmejn-
stwi š Druhimi bydlicž, a šo tam wscheho sminycz, schtož
by Wina š Swadam a š Skórzbam byla, haj šamo hacž
do Šsmereczje pschi Pošluschnoszi sawostacz a šwojeru dzer-
žecz, schtož je šo šlubito. — Sa šbóžneho ma tón šo
šhwalicz, kiž tam šwoje Žiwjenje zylje bes Boruka we-
džišche a šebi potajkim Mjer a Pokoj a Šbóžnosž we
šwojej Wutrobi hacž do Šsmereczje šahowa.

Chzeschli, kaž šo czi pschišluscha, a schtož je twoja
Winowatosž, we Dobrym krucžje štacz a na Buczju Po-
bóžnosžje pschezo dale krocžicz, dha dyrbišch, jako sawjernje
Mudry, na to šedžbowacz, fajke twoje šemške Žiwjenje je
a schto ma woprawdžje na šebi.

Rejšy ty š pschirunanju Zusomnikej we tutym niskim
Kraju a š Buczowarjej na Šemi, kiž psches nju šwojemu
šawjernje wótnemu Krajej napschečziwo dže? Sa tajkeho
džerž jenož šo špochi!

Rošyšchli to Božadanje w šwojej Wutrobi, so chzesch
woprawdžje Bohu šwecžene Žiwjenje wesž a zylje ša Šhry-
štušow šljedžicz, dha dyrbišch, chzeschli so by šo czi tajke

Božadanje dopelnito, psched Sswjetom sa Blasna placzicž
a so wo to nestaracz, so cze Blasna menuja.

Schtöz je so Bohu sweczil we Žiwenju
A Duschu jemu podal k Wobydlenju;
Schtöz we nim sbóžny je a jeho khwali;
Tón wostan stroschtny, bychuli tež wšali
Joh' Wušmjewzy sa Podložl swojich blasnych Rycjom.

Sa Khrystušom nech Kóždy swjeru khodži,
Wón naš najšjepe psches Žiwenje wodži.
Kaž malo jeho Ssmjech a Blasnosž hnuje,
Kaž wón pschi Czепенjach so sbóžny czuje;
Tak daj šej Pokoj tež, hdyž Sswjet cze jórzy hani.

Kak móhli Wuczomnizy Ljepšche dostacž,
Hacž Mišdtyr šam, a bes Tyschnosžjom wostacž?
Nje! Kóždy dyrbi w wšchellich Bitwach pobycž,
A na wšchjeh Spytowanjach krašnje dobycz,
Bes teho móžno neje, czešne Wtyto dostacž.

2.

Klóschtyrška Drašta a Tonsura nesamóže Nikoho k
Sswjatemu sezinicž, ale Pšchemjenenje zyleho duchomneho
Žiwenja a Morenje wšchittkich niskich Žadosžjom posbjehnje
jeho k pobóžnemu a wjernemu klóschtyrškemu Wobydlerjej.

Schtöz njeschto Druhje pyta, hacž Boha šameho, a
Sbóžnosž šwojeje Dusche we Wobkhadžowanju s nim, tón
nebudže Niczo namyfacž, hacž wšchekali Nemjer a wele
Bolosžje.

Tajki pak nemóže tež dolho wobstacž a we Pokoju
žiwu bycz, fiž se wšchjem Saprjecžom šameho so sa tym
nesteji, we hlubokej Bonižnosži khodžicž, a kotremuž móžno
neje, wšchittkim Druhim s kšcheszjanskim Smyšlenjom so
podczipnycž.

Ach pytaj Boha swojeho
 A wostan jemu swjerny;
 Glaj sa nim pyta Kóždy so,
 Kiž Křšesčijan je wjerny.

Hdžež jenicžy na sachodne
 Sso Wjezy Starošz stoji,
 Hdžež Žiwjenje je pschibójske,
 Tam nebydli Mjer Boži.

Shtóž pał so Sswjetej wotrefne,
 A sa Křystušom šljedzi;
 Tón tam tu Krónu dostane,
 Wo kotruž so tu bjedzi.

3.

Tvoje Powołanje bje, jako šebi šem pschincž priód
 wsa, Sslužby čžinicž a pošluchacž, niz pał Druhim ros-
 kasowacž.

Tež dyrbišch derje wedžicž, so masch weleskerje Bo-
 rucžnosž, tudy čžerpicž a šwoje Mozy k wužitnej Džjela-
 wosži nałożowacž, hacž do próšneho a ljeneho Mjera šo
 podacž aby we nemudrym Bledženju šwój Čžaš pschecžinicž.

Tudy je to Mjesto, hdžež dyrbi šo Čžlowek pruhowacž,
 hdžež dyrbi šo wopokasacž jeho Bobóžnosž, kaž šo Skoto
 we Wóhnju wopokaže.

Tudy nemóže Čžlowek ženje wobstacž, jeli so šebi
 šžylej Wutrobu priódk wsał neje, štajnje k Bohu horje
 hladacž a we džjecžazej Lubosži k nemu a we hlubokej
 Pokornosži šebi šamemu žylje šo wotrez.

Ty moja Radosž, Jesu Křysčcže šwjaty,
 Sa krasne Snamjo wot Boha mi daty:
 Daj, so bych dobre Bjedjenje šo bjedžik,
 Sa tobu šljedžik!

D Ssyno cžłowski, lutki sam bes Grjeha'
 Rał wele Reprawdy by sneł a Ssmjeha;
 A tola nejby skorził, swaril ženje,
 Ssy pschjetrał renje.

Sa Nepscheczelow samych hišcže s Rschiza
 Sso Sdychowanja twoje k Wótzej bliža!
 Wjesch pokutnemu Słóšnikej h'scže Radu
 'mu šlubisch Šnadu.

Ty moje Šnamjo, Jesu šwecz me šebi.
 Daj, so bych wschjednje runišchi byl tebi,
 A bóršy widžil twoju bójšku Krašnosž
 A šwjatu Jašnasž. * *

Wóšpomnaty Štaw.

Wot wubudžowaznych Pšikkladow, kotrež šu nam
 cži Šsweczi sawostajili.

Složuj šwoju Redžbliwosž husto na Žiwenje šwjatych
 Wótzow, a štaj šebi jich, jako bychu hišcže žiwi psched
 tobu na Semi bydlili, psched duchomne Woko.

Rad nimi pokáže šo wjerna, ša Cžłoweka móžna
 Dokonjanosž we pošnym Šswjetli a woprawne Žiwenje
 we Bosy we najrenschej Jašnosži.

Pšches to budžesch k temu ponižowazemu Dohladanju
 pschincž, šo je to, šchtož my cžinimy a wuwedujemy, jenož
 nješchto Šsnadne, aby tež nimalje zylje bes Wažnosžje.

Ach šchto je našche Žiwenje we Pšchirunanju s jich
 Žiwenjom, šchto šu našche Škutki, hdyž je pódla jich Škut-
 kow štajimy?

Cži Šsweczi a cži Pšcheczeljio Khrystušowi šu temu
 Knešej s wele Cžješnosžemi tola šwjeru šlužili.

Esu jemu swjerni wostali pschi Skodzi a Racznoszi,
Mersnenju a Nahoczi.

Žane Džjelo a žana Gzeža, Boszenje niz ani Ba-
chowanje nesamóžesche jich wustajicž we jeho Sslužbi.

We wele Pscheszjehach, pschi wšchelim Šanenju dzer-
žachu šo twerdžje jeho šwjateho Mena.

A we nutyrnej Modlitwi a we šwjatych Wopomina-
njach wobkhadžowasche jich Duscha stajnje s nim.

Kiz to Semske nepytachu,
Ale s wešlej Radziju
Pschišluschnosžje dopelnjachu,
Nerodžo wo Sašlužbu;
Kiz jim wulkje Wopory
Pschinešechu s Wutroby: —
Šorkach njetk we Božim Raju
Sa to Sbóžnosž wužiwaju. * *

2.

D kaš wele czežkich Spytowanjow a Gžješnosžjow
nejšu czi šweczi Šaposchtoljo šwólniwje na šo wšali!

Kaš wele wulkich Gžerpenjow nejšu czi Martrarjo
s wešelým Duchom pscheczerpili!

Kajke Strachi nerožachu prjenim Bósnajerjam teho
Knesa, kiž bychu jich Wjeru lóhzy šahubicz móhle!

Kaš šu te pobóžne Knežny se šylnym Duchom
Šswjernosž wobkhowale, a wšchitzy Drusy, kiž šo prózo-
wachu, šwjeru do Stopow našeho Sbóžnika stupacž!

Pschetož woni šo s dolhim Pschemyšlowanjom nekóm-
džachu, šwoje Žiwenje we tutym Šswjeczje ša Khrystu-
šowu šwjatu Wjez šastajicž, šo bychu we tamnym s Khrystu-
štom wjecznje žiwi bycž móhli.

Kajke frute a newešele Žiwenje nejšu šweczi Wót-
zojo husto we šamotnych Puszinach wedli?

Kajkim czežkim Spytowanjam nejšu šo wustajeli a
te šame snežli!

Kač wele wutrobnych Modlitwow nejšu k Bohu
horje šłali!

Kač frutu Sdzeržliwosž nejšu šebi šami nadpožžili
a tež wuwedli!

Kač wulku a šapatu Horliwosž nemjejachu eži, na
duchomnej Dokonjanosži pschiberacz!

Kač hobyršy šu wojowali, šo bychu wschitko Ške
spojimali a wschitke pschiwucžene Šłosžje wutupili!

Kač renje nebje jich Duscha pschezo na Boha složena!
Wodnujo džjelachu a Nožy pschebywasche jich Duscha
we Modlitwach newustawajo pschi Božy, hač runiž tež
pschi wschjem Džjeli žane Wokomiknenje šwoje Myšlje
wot Boha newotložichu.

Bydž Šława wam a Boži Mjer,

Kiž šze tu dokoneli Čžer!

Šaj Šława wam, wy Šbožomni,

Tam we tej wječnej Krašnosži!

Wy džjesčeže w Myšli wyšokej

Psches Kščiž a Šorjo k Jesušež;

A wascha Šchtunda pošlenja

Bje tudy wam najwešelscha.

Šze we nej hižom šaczuli,

Kač budžecze tam šbožomni,

Šdžež wosme Ššyla jandželška

Waš do šwojeho Towarštwa.

Mjetš je wam wotewšate Wšcho,

Šštož je waš tudy molito;

A wasche Woko jasnische
Njetk Boha widzi, kajkiž je.

Duž Sława wam, wy Sbožomni,
Kiž sze tu derje pobyli!
My Wschitzy, Wschitzy čakamy
Na tajki Wotkód wešely.

3.

Wschitkón swój Čžaš pytaču woni na wužitne
Waschnje nałožicž.

Kóžda Schtunda, we kotrejž s Bohom wobkhadžowachu,
miny šo jim spjeschne, a Wopominanje teho werschneho
Byčza bje jim tač šlódke a lube, šo jeho dla šamo nusne
Wofschewenje šwojeho Čzjeta sabychu.

Wšchemu Bohastwu, wschej Dostojnoszi, čžešnym Sa-
stojnstwam, šwojim Pšheczelam, haj najblišchim a wscho,
móžachu se sylnym Duchom šo wótrež.

Nicžo, Nicžo nežadachu šebi wobšedžicž, šchtož bje
wot tuteho Šswjeta a šchtož jemu pšchišluschesche.

Čjedom čzychu to wužiwacž a šebi popšhecž, šchtož
bje jim k Žiwenju zylje nusne.

Nemóžachuli šo teho sminyčž, tež Čzjetu Rusf Staro-
szje a Wotkhladanja pšchiwobrocžicž, dha jich to škerje k
Želnoszi hnuczesche, hacž šo bychu to rady čžinili.

Šhudži bjechu teho dla, hdyž šo pola nich ša sem-
škimi Wjezami praschesche; ale bohacži, jara bohacži we
šebi na Šnadži a dobrych Pocžinkach.

Bo jich Šwontomnoszi šdasche šo, jako by jim jara
wele pobrachowalo, ale šnutškomnje bjechu pošni nebeskich
Kublow a wofšchewjachu šo s bójškim Trošchtom.

Po jórkim, czejkim Bjedzenju
 Tam njetko Pokoj macje,
 Hdzež pschi Khrystusu Jesusu
 Wschu Sbožnosz wuziwacze.

Pschi Zórlach swjatej Wjernoszje,
 Pschi Rjekach Božej' Snady,
 Tam, tam je wasche Bydlenje!
 A wam chzu ja, ach, tak rady!

Nje Wutroby tak pobóžne,
 Tak polne žiwěj Wjery
 Ssmerež Bohu rubicž nemóže,
 A sđeržecž niz Rów jjerj.

Tu rubu Drohu Bjedzenja
 Wy s fróblej Možu dzjeschje;
 Haj Palmy swojoh' Dobycza
 S Krowju pokrepili bjeschje.

Niz Brjuch, niz Gjesz, niz Bohastwo
 Was nemolesche ženje;
 Wy dzjeschje f Nebju hladajo
 Sswój Pucz sa Khrystom renje.

Wschje Pschecziwnoszje pschjetrawschi
 Sze njetk we tamnym Kraju,
 Hdzež wschitzy Belespytani
 Najrenschi Pokoj maju.

4.

Sswjetej a jeho Džecjom bjechu Zusomnizy; ale
 Bohu stejachu jara blisko, a mjejachu we šebi to Psche-
 swjedzenje, so šu jeho najblischi Pscheczetjo.

Sšebi šamym šo sa Niczo nesdachu a dđeržachu šo
 sa šnadnych, kaž tež bjechu sazpeni psched Wocžemi teho
 Sswjeta.

Alle psched Božimaj Boczomaj bjechu pschezo Bože-
bni a Buberni.

Wjerna Bobóžnosz bje jako tón Clement, we kotrymž
tu živi bjechu a kručje sawostachu.

Čizta a s najljepscheje Wutroby wukhadžata Bo-
šluschnosz pyschesche jich Žiwenje.

Zich Bucz bje wusnameneny psches kšcheszjiansku Lu-
bosz a Sczerpliwosz.

Teho dla pať tež wschjednje pschiberachu na Duchu
a duchomnej Mozy.

Teho dla bu to Pšchešwjedjenje pschezo žiwische we
nich, so wschjednje wetšchu Snadu pola Boha namakaja.

Boni šu postajeni k jašnemu Šeksempylej sa Wšhit-
lich, kotsiž chzedža woprawdžje s Bohom do snutskomneho
Šmejnstwa stupicz.

Zich Snamjo dyrbjalo bóle naš wabiez a wubudžo-
wacz, s wešelej Mozu pschezo wysche a Dobremu pschezo
bliže šebi žadacz, hacž Snamjo tych Póhkosmyšlennyh a
Liwlich naš saweduje, so na pobóžnej Šorliwoszi wote-
beramy a wošlabujemy.

Na tebi, Jesu najlubšči,
Mam šwoje Šwešelenje;
Ty šy mój Póšcht, mój jenicžki,
Kiž dawa Špokojenje.
Ja Čzesz a Šhwalbu tebi dam
A džakny Šhjerlusch sazpjewam
Ša twoju wulku Milosž.

Ty džiwne Šswjetlo Wjerjazym,
Kiž dawa wječnu Jašnosž;
Ja s Woblecžom njek wotkrytym
Čže widžu, Boža Krašnosž.

Ty napelnisch tu Wutrobu
 Mi s twojej huadneje Sswjetkoszju;
 Ach wostan wjeczujc pschi mni.

5.

D kak horjaza nebjc ta Horliwosz wschittlich tych, liž
 so we tamnym prjenim Gzafu k swjatemu, Bohu swecze-
 nemu Žiwenu sjenoczichu.

Kak wulka nebjc ta Nutrnosz jich Modlitwow a s kaj-
 feje Pshendzitoszje neposbjehowasche so jich Duch k Bohu
 horje!

Kak wulke nebjc jich Bjedzenje sa Bobóznoszju a kak
 jara žadasche šebi jich Wutroba, k Kónzeje Dofonjanoszje
 pschezo bóle so bližicž.

Kajki fruty Borjad wobkedzbowachu woni, a kak
 swjate bje to Žiwenje, kotrež so we jich Ssredzišnje ha-
 jesche!

We kak rjanym Kezjewi a kak krašnym Blyhezu
 nešwjeczjesche so jich Gzesz a Pošluschnosz pshecziwo temu,
 kotryž bjesche jich Prawidla sałožil!

Te Ssljedy, kotrež šu sawoštajili, šu nam prawje
 sjawne Sswjedzenja, so bjechu sawjernje sweczi a dofo-
 neni Gzlowekojo.

Wschitko sa to ryczi, so se swjedomniwej Sswjer-
 noszju we Khrystušowej Sslužbi wojowachu, a so Sswjet
 se wschjemi jeho Kniczomnoszemi sazpjachu.

We naschich Dnjach je to zylje hinaš. Njetk so ton
 hižom husto sa wulkeho Muža dzerzi, liž we swojim sjaw-
 nym Žiwenu jenož žaneho Boruka dal a so jako Psche-
 stupowar Sakonja wopofašal neje.

Njetk so tón hižom pschewsko khwali, kiž to sczerpliwje sneše, schtož je šebi šamowólnje nadpoložil.

Ja chzu, kaž Jesus, Bohu služicž
 We Sbožu a we Njesbožu;
 Chzu wschitke šwoje Mozy wuzicž
 Po Božej Woli k Dobremu.

We Pokoju se Sswjetom žiwu
 Chzu byčž a swólny k Pomhanju,
 Dha smjeje Wótzež milosziwy
 Tež sa mne šmilnu Wutrobu.

Na Semi pokhilenej k Stemu
 Bje jenož Jesus bes Winy.
 Daj, Božo, so šo runam jemu;
 Budž s mojim Šrjehom sczerplivy!

6.

Alle kač liwzy neššmy husto we šwojim Powołanju jako Abscheszijenjo a kajku Nerodu newopokazemy husto we Naležnoszjach šwojeho wječneho Sbožo.

Šorliwosž sa dobre a pobóžne Žiwenje drje naš sa-pschimne; ale kač bóršy newoštabnemy a kač rucžje ne-spuschežimy tón wottykany Kónž s Wocžow, sa kotrymž stacž, je nam pschirucžene.

Daj, kač bóršy neje nam woštudke a wscho, Šhrystu-šej žiwi byčž, dokelž šmy k temu tak ljeni a liwzy!

Ach, so by tola ta Šorliwosž, šawjernje pobóžny byčž a na khscheszijanškej Dofonjanoszi pschiberacž, ženje we tebi newoliwka!

Wele Samolwenja by hewač na tebi ležato, dokelž šy tak husto a tak wele wjernych Šhodzerjow sa Šhrystusom s Wocžomaj widžil, a niz sa nimi šljedžil.

Něk Prjedku stejo se Sceptarjom wodzi
 Snadź Milijowny swojich Poddanow;
 Něk s Rijeschkom pod zuse Durje khodzi
 Sšej proscho Dar wot smilnych Wutrobow:
 Wón jenak słabe Byczje wostane,
 A nezylke je wscho, schtož wuwedze.

Schtó, Kneže, móhl tež psched Woblecjom twojim,
 Tu jako prawy Bjedzer wobstacž hdy?
 Ach ljedom posbjehnu so w Próschi swojim,
 Dha hižom nowy Grjech je scžineny.
 Bez Głowekami nihdže žadyn nej'
 Na Newinoszi runy Jesusej.

A tola steju kruzje sa Prawdoszju
 A nóchzu wustacž pschi wschjem Bjedženju.
 Ach, Božo, napeln ty me s Wobstajnoszju
 A pomhaj wojowacž mi słabemu.
 A na Kónzu mi wotewr Nebesa
 Za Krej a Prawdosž mojob' Sbožnika.

Djewjattaty Staw.

Wot Prózowanja we Dobrym.

Žiwjenje kóždeho Khscheszjana, kiž chze sa Khrystu-
 šom khodžicž, dyrbi byč bohate na wschelakich dobrych
 Pocžinkach.

Bobóžnosž pak je so we tej Mjerje k jeho Wobšen-
 dženstwu scžinicž dyrbjala, so ju jenož jako swonkomnu
 Bychu na šebi nenošy, so bychu ju Ludžo widžili, ale so
 je we swojej Wutrobi zylje tajki, kajkiž so swonkomnje sda.

Haj hiščeže wjazy! S Prawom móže so žadacž, so
 je šnutskomne Bohastwo jeho Bobóžnoszje hiščeže wele
 wetsche, hacž je swonkomnje widžecž.

Neje dha Bóh tón, pod kotrehož stajnym Wobkedž-

bowanjom tuhdy khodzimy, a tiž našcu Snutskomnosz
pšchemidzi?

Reje teho dla Bóh, kotrehož s najwetschej Pokorno-
szju čzeszicž, a pšched kotrehož Woblecžom, nech šmy šhtož
a hdžež to pschezo chzemy, jako we jandželskej Čžistoszi
khodzicž dyrbinym?

Ahwalobne je, pobožne Sslubenja čžinicž a šwjate
Prjódwšacze sapschijecž.

By pač to s Ženym hižom dosz bylo, hdy bychmy
wšchjednje šwoje dobre Prjódwšacža wobnowecž a šo k
šwjatej Gorliwoszi ša Pobožnosz wubudžowacž nóchžyli?

Tak dyrbi bycz, jako bychmy na kóždym Dnju, runje
hahlej šwoje Poljepschowanje sapocželi.

A na kóždym Dnju dyrbinym prošycž: Stup ke mni,
Aneže, mój Božo, s twojej Pomozu; sdžerž me pschi wšchit-
kich mojich dobrych Prjódwšacžach a pošylu me k twojej
šwjatej Sslužbi.

Spožcz mi twoju Šnadu, šo bych dženša spolnej
Mozu sapocžal, na Buczju Pobožnoszje khodzicž a šo šwoje-
domniwischu na wscho Dobre próžowacž.

Pšchetož šhtož šym hacž dotal dokonjal, bje bewscheje
Šódnoszje a mjejesche bohate Wópowasma šwojeje Redoko-
njanoszje a Šubenoszje na šebi.

My wolamy šo k tebi
Wo Ssmilnosz sdychujo;
Daj Próštwu lubicž šebi
Ssmil, Wótze, šmil wschal šo!

Ach Wutroba nam krawi
Wšchječ naschich Šrjechow dla;

Esmy f Satamanstwu frali
A polni Skazjenja.

Duž wodaj, Wótze, wodaj
Pšhes Jesom Khrysta nam,
A swoju Snada podaj
Wschjem tyschnym Butrobam.

My pschisahamy snowa,
Sso zylje sweczicj czi,
A czinicj hacj do Roma
Po twojej Pschifasni.

Ty newodawasch temu,
Riž prosy wo Snadu,
A tola služi Stemu
Se Sswjetalubosjju.

Daj Stóšnikej duž widžicj
Tvoj Borst tón šurowy,
A šameho šo hidžicj
Mi, šymli nešwjerny.

Daj šarjecj Besbóžnemu
Pšhed wjecznym Skazjenjom,
So wotrefne šo Stemu
A czjeka psched Šrjehom.

2.

Zyly Bjeh nascheho Pokracžowanja we Dobrym a
Bjeh nascheho Poljepschowanja słožuje šo šamolutzny po
tym, fajke nasche Prjódwšacja a Nastajenja šu.

Schtóž ma tu šylnu Wolu, šo chze we Dobrym pschi-
beracj a na Dokonjanoszi rosž, tón dyrbi wele Starosžje
na to naložicj a jara šwjedomniwy pódla bycz.

Šdyž je hižom tón, kotryž je šebi f zylej šwojej
Wolu prjódwšak, se wschej Mozu po Puczach Bobóžnosžje
šhodžicj, husto nešwjerny namyškany byl; kak wele šterje

nebudže to teho podencz, kiž je šebi porjedko a mało fruzje samyšlit, so chzyl šo poljepschowacz.

Sšwojim dobrym Brjódwšacžam móžemy pať šo na wšhelake Wašchnje nešwjerni sežinicž.

Pschi tym neje Nicžo beš Wažnoszje, a nebudže šo beš Škody sa naš stacz, hdyž tež šo jenož we po Sdačžu newažnych Pocžinkach sakomdžamy.

Wosmejali šebi Dobri nješhto prjód, dha šeperaja šo pódla bóle na Pomoz a Šnadu Božu, hacž na šamšnu Móz a Mudrosž.

Šaj tajžy šo štajnje na Boha spusčezēja a šo jemu žylje dowjerja, nech šebi prjódwšnu, ščtož tež chzedža.

To tež je jara mudrje a derje f Radženju, pschetož kaž derje tež je šebi Čłowek Wščitko pschemyšlit a šriadowať, dha šo tola hušto bójškej Mudrosžzi spodoba, Wščitko žylje hinať wešž.

A neleži tež pschezo w čłowskej Možy, šwoje Wotmyšljenja tať wuwesz, kaž bjesehe šebi prjódwšať.

Ja twarju f polnej Dowjeru
Na Božu wótžnu Radu.
Nech tež šo Dny mi šacžmichu,
A nech tež pschindžech f Padu:
Bóh je me sežicha troschtowať
A Duschi Mjer a Pokoj dal.

Wón chze, kaž bje wot Kolečki
Mój Ščlit byčž hacž do Roma;
Chze pschi mni štačž we Šrudobi
A šwešelicž me šnowa.
Duž twarju f twerdej Radžiju
Na jeho Móz a Dobrotu.

Nech pschindu s trachne Wichorn,
 Riž sabubicž me hroža;
 Rak chyzł so khablacž, stróžicž hdy!
 Me dzerži Ruka Boža.
 Czim klabšči bym, czim wetschu Móz
 Mi pószele mój Boh a Wótž.

Wón je wot prjenej Młodosžje
 Pacž sem me derje wodžik,
 So Strach, kiž na mne kaskasche,
 Mi žadyn neje schkodžik.
 A je, kaž Kwjetku šnadnužku,
 Ssej hladał moju Wutrobu.

Duž tež sa Łjeta pschichódne
 Wschón porucžu so jemu;
 Wón wjesžje renje powedže
 Me k Rónzej wešelemu.
 Ach, tajka sbóžna Radžija
 Ze Sslónžo mojob' Žiwjenja!

3.

Sslyli šebi njeschto Dobre přjódwšak, aby šo k nje-
 kajkemu dobremu Waschnju pschiwucžik, a šo teho drudy
 šdasch, nech je to njetscheho Łjepšcheho dla, schtož móžesch
 dokonecz, aby we tym khwalobnym Wotpohladanju, so
 chžesch Bratram wužitny bycz a jim wažnu Sslužbu wo-
 pokasacž, dha czi s teho žana Schkoda narosž nemóže, do-
 felž móžesch to, schtož by na Khwilu na Bóš stajik, po-
 šdžišcho hišcže tež derje wuwesž a dokonecz.

Zeli pak Wina tajkeho Safomdženja mene wažna,
 aby šnadž šwojeje Ssnadnosžje dla zylje k sacžišnenju,
 pak, dokelž je šo twojemu Duchej tamne Sadžerženje wo-
 studžiko, aby, dokelž je cze šjawna Łjenjosž šapschijała, dha
 budžesch bóršy pytnycz, kał wulke Skaženje by šebi psches
 to pschihotował.

Rech swoje Mozy napinamy, taf jara hacž tež
chzemy, dha šo tola we wele Wjezach nebudzemy Smól-
kow a Brachow sminyčž mōz.

Tola pať dyrbi našcha Wola pschezo na Dozpiczje
wješteho Kōnza složena byčž, a wošebje dyrbimy šebi prjōd
wsacž, wschitko to spschewinowacž a swutupecž, schtož na-
schim pobōžnym Samōšam najbōle sadzjeka.

Taf derje našcha Swonkomnosž, Sadžerženje a Stutki,
kaž tež našcha Snutskomnosž, Smyšlenje a Pokhilenja,
dyrbimy hušto starobliwemu Pschepytanju podezřišnyčž, so
bychmy je, jeli nušne, sašo po Božej Woli srjadowacž
mōhli, dokelž je nam Woboje na Buczu k našchemu Sbožu
pschewšcho nušne a Žohnowanja pošne.

D rjana Pobōžnosž, ty miła,
Ty Žorlo šwjatej' Radoszje,
Sa tobu bije kōžda Žiwa,
A kōždy Wodych pyta cze!
Ach, kaf šu Tajzy sbožomni,
Kiž šu šo tebi šweczili.

Šo hiščeže jara šlaby cžuju
A liwki w Myšli pobōžnej,
A hušto Brachi wobenduju,
Kiž nelubja šo Jesušej.
Hacž runje dobru Wolu mam
Dha tola malo dokonjam.

Duž w Butrobi tež nimam Mjera
A Pokoj we nej nebydli.
Daj Božo, so šo kruta Wjera
Mjetk skoro we mui sałoži,
So bych šo wjazy nekhablať,
We twojej Sslužbi kruczje štať.

A twojoh' Słowa Wjernosz swjata
 Budz Swjeza mi we Žiwenu;
 A twoja Lubosz nehablata
 Kryj me psched Swjeta Lešnoszju.
 Mi pomhaj Gzjelo pschewinycz
 A tebi we wschjem swjerny bycz.

Stwor czistu Wutrobu wschaf we mni
 A daj mi Ducha noweho,
 A pokhil hnadne Wucho ke mni,
 Mój Božo a mój Sbóžniko!
 Za wschón šo tebi podczisnu,
 Duž wešle Šamen pschistaju.

4.

Rejeli ezi pschezo možno, šo Rosprosčjenja sminyč
 a šwoju Duschu k šwjatej Nutyrnoszi shromadžicz, dha
 wsni šebi to k najmenschemu husto s zylej Mozu prjodf.

To dyrbjalo šo kóždy Dzen k najmenschemu dwójzy
 stacz; rano menujzy, hdyž šwoje wschjedne Džjelo sapoczi-
 nasch, a weczor pschi Wobsankowanju teho šameho.

Rano sapschimn dobre Prjódwsacza sa nowonastuweny
 Dzen, a weczor pschepytaš šwoje duchomne Sadžerženje a
 podeziš je frutemu Pruhowanju.

Predy hacž Woezi sandželiš, praschej šo wschjednje:
 Najke bje moje dženšnišche Sadžerženje po Smyšlenju,
 kaž po Słowach a Skutkach. Rejšym žane šwoje Prjód-
 wsacžje pschestupit aby s lóhkej Myšlu sakomdžit?

Pschetož to šu te tš Bunkty, we kotrychž šnadž šy
 husto Božu šwjatu Wolu s Woežow spuschezit a šwojim
 Blischim blisko stupit.

Wobron šo jako smuzity Wojowar pschecziwo Satana
 jebatym Radbjehowanjam.

Medaj we šebi ženje šo posbjehnyč pschešmjernym
 Žadoszjam po Szjedzi a Biczu, ale podusch je štajnje smo-
 lom we Nastaczu.

Botom smjeješ wele mene Prózy, kóždy drubi ne-
 czisty Póšcht šwojeho Szjela pschewinyč a šwoje czjelne
 Pokhilenja we jich Mesach šdzerzecž.

Repodaj šo ženje do luteho Prósnofhodzenja, tak šo
 by šwoje Mozy zylje k žanemu wužitnemu Džjetu nenačožak.

Ale mjej štajnje nješcto přjódk; pak wšmi wužitne
 Anihi psched šo a pytaj šo s nich powuczicž, aby napišuj
 šwoje Myšlje; aby posbjehn šo we Duchu k Rebešam, šo
 by šo s Modlitwu wofschewik a we pobóžnym Wopomi-
 nanju šo pašt. Aby džjelaj nješcto, šctož twoje aby
 powšhitkomne Derjehicžje spomóža.

Tola czjelne Prózowanja dyrbja šo s wulkej Wobhla-
 dnuwoszju štač a nejšu Kóždemu jenak k radženju.

Sdyž Bože Sstónčko wubudži
 Me rano se Spanja,
 Dha huydom Ruzy styknyschi
 Sso k Wótzej modlu ja.

A přehdy hdyžli šanešu
 Sswój Khjerlusch ranischi,
 Je hotowy Bóh k šlyščenju
 A šlicza Wucho mi.

Wón wje wot wscheje Wjecznosžje,
 Šcto je mi k Wuzitku.
 A šakomdzicž šo nebudže
 Se šwojej Pomožu.

We Poczi šwojoh Woblecža
 Mam jeho na Myšli,

A tež hdyž Swjesdy sašwjecja,
Ze Pšheczel luby mi.

5.

Schtož nutrne Waschnja nastupa, dha je wele ljepe, te same, kotrež sjawne a shromadne nejsu, radšcho we swojej Komorzy hacž psched Wocžomaj zylcho Sswjeta wobendž.

Pšchetož wošebne nutrne Godžinki hodža so wele wjeszicho we Gzišhini šweczicž, hdžež nam nicžo nesadžela a hdžež nicžo Ducha s jeho nastupeneje šwjateje Wyšokoszje delje neczehne.

Tola nešmje šebi nichtón to Prawo pschizpicž, so by wjericž šmjeł, jako by sjawna a shromadna Nutrnosž mene hódna byla, hacž wošebita.

Weleskerje dyrbi so Kóždy derje hladacž, so by we Wopytowanju sjawnych Božich Sslužbow newoljenit, a s wetschej Pšchihilenosžju k wošebitym a k potajnym nešhwatał.

Alle hdyž by, kaž to twoja Winowatosž a šwjata Pšchišluschnosž bje, se šwojimi Bratrami shromadnje so k Wótzej modlit, a tajku šoju Naležnosž dospoknje a šwjeru dopelnił; potom móžesch, jeli so twój Čzaš czi dowoli, so šebi šamemu zylje šweczicž a šwjatemu Požadanju swojeje Wutroby šlužicž.

Tež nemóža Pšchitzu po jenym a tym šamšnym Waschnju spokojeni byčž, a potajkim tež nešmjedža so k temu hnucžicž.

Pšchetož Tedyu je wuhotowany we tym, Druhi we druhim wjazy Zyroby sa swojeho Natwarenje pytažeho Ducha namakacž.

Riz mene budze ƚo pŏdla teŝ na te wschelake Czajny hladacz dyrbecz a na to, ŝchtoŝ je jim pŝchisprawne, a potom budze ƚo pokasacz, ƚo njett te a njetko ŝaŝ druhe nutrne Wobendzenje Ducha bŏle wŏŝchewja.

Wŝchetoŝ njekotre tajkich Prŏzowanjow we Nutrnoŝzi budzeja naŝche Wutroby na ŝwedzenskich Dnjach bŏle ŝweŝelicz, Druhe ŝaŝo bŏle na dzjelawych Dnjach.

Njekotre budzeja nam wjerna Potrzebnoŝz we tych Dnjach, hdzeŝ Spytowanje naŝ wobdawa, Druhe ŝaŝo, hdyŝ nam ŝwjaty Mjer ƚo ŝmjewa a hdyŝ ƚo we Khlini Wotpoczinka namyŝamy.

A jenemu Wafchnju pŝchihileja ƚo naŝche Myŝlje wele radŝcho, hdyŝ je Wutroba ŝrudna, t druhemu ŝaŝo, hdyŝ je weŝela we tym Kneŝu.

Bŏh ŝtote Wrota wotewri
A ŝwjaty Dzen ŝ nich wuŝtupi.
To Dzen je Boha werschneho,
Riz ŝ tajkim Sŝwjetkom ŝ jewi ƚo.

Bydz powitany Mjera Dnjo!
Nam Sprŏznym pŏŝczele cze Bŏh,
So by naŝ renje wŏŝchewil
A naŝche Duŝche wuŝweczil.

Sŝy Sŝlŏnzo naŝchim Wutrobam,
Je ŝrjejeŝ t dobrym Poczinkam.
Teŝ Jaŝnoŝz do nich wuliwaŝch
A nebeŝki jim Pokoj daŝch.

6.

Hdyŝ ƚo te wyŝŏke Sŝwedzenje pŝchibliŝa a we Czajnu tych ŝamych dyrbi ƚo naŝcha Horliwoŝz ŝa ŝwjate Wobendzenja kŏŝdy Nas wobnowicz; a dyrbimy ŝebi tedom wo-

šebje tych semrjetych Sswjatyh psched Woczi stajicj a šebi
prjódwšacj, jim podomni bycz.

Wot jeneho Sswedzenja hač k druhemu dyrbimy
šo we šwojich dobrych Prjódwšacjach tak wobtwerdzicj,
jako bychmy tedom s tuteho Sswjeta wustupicj a k temu
wjecznemu Sswedzenej pschincj dyrbeli, kotryž na wschit-
kich Bobóžnych woczafuje.

Teho dla dyrbimy šo na te šwjate a Bohu šwe-
czene wróčne Gžašy s najwetschej Starobliwoszju pschih-
towacj, a psches nutrne Wobkhadžowanje s Bohom, kaž
psches krute Wobkędžbowanje wschitkich Pschisłuschnoszjom
šo wuhotowacj, runje jako by tón Knes sa krótki Gžaš
pschincj dyrbjal, šo bychmy potom s jeho Kufi tu Sdu
wsali po šwojich Skutkach.

Nahilej šo k Wecžoru,
Ty mój Gžašo wotmjereny;
Šrož mi pschezo se Ssmerczu,
Ja wschal nejšym nastróženy!
Bes Bojoszje móžu ja
Gladacj Ssmerczi do Wofa.

Bych dha Khscheszjan ja był,
Šdy bych wo Semju šo rudžil,
A tu wjecznje wostacj chzyl,
Šdžež šym šo tak hušto bludžil?
Ja šo wulzy wešelu
Na pošlenju Šodžinfu.

Mozy ja wschje Wjecznoszje
Nam ja s Kufi šwojoh' Boha
Móže wudokonecž je
Teho Gžaša krótki Koha?
Móža semske Wešela
Spokojicj wschje Žadanja?

Hdyž mi s Ruki Ssudnifa
 Pošlene te Krepki panu,
 Tedom domoj do Nebja,
 Do sbóžneho Raja czahnu.
 Tam bes Ssyłu jandžeskej,
 Wysche Wnto pytam šej.

Wešely duž wotsal du.
 Slota Nadzija ta mila
 Me na Pastwu duchomnu
 Na czerstwischu Łuku kiwa,
 Hdžež tam spane wschitko to,
 Schtož je me tu czishecžalo.

D, so bych ja hižom tu
 Sa nebeskim Wntom šljedžik;
 Swjerjazej tej Wutrobu
 Dobre Bjedjenje šo bjedžik!
 So mój Dom šu Nebeša
 S Wocžow nóchžu spušhecžicž ja.

Pšched Rowom wschał nesmjaje
 Dobry Głowel Bojosž ženje.
 Rowa nózne Gžjemnosžje
 Rosjašni nam Wjera renje.
 Wešlje Wocži sandželu
 Na tu krótku Khwilicžku.

7.

Chzyli pak šebi myšlicž, so je našcha pošlenja ho-
 džinka hišhecže dalofo, a teho dla šwoje Pšchihotowanje
 f nej pschego dale wotštorfowacž; dha dyrbinymy jenož tež
 pschešwjedzeni bycz, so šmy f temu hišhecže mafo pschihotowani
 a zylje nehódni teje wulkeje Krašnosžje, kažkaž šo
 junu w postajenym Gžažu nad nami šjewicž dyrbi.

Duž newuštannymy, ale stejmy se wschej Sšwjernosžju
 ša tym, so by šo snami pschego poljepšchalo, a so by naš

te Wotomiknenje nascheho Wustupenja s tuteho Žiwjenja
přichotowaných namakało.

Wšchetož „s bóžni šu eži šami Wotrocžžy“,
praji Szenik Lufasch, „kotrychž tón Knes přichišed si
namaka, so woni wachuja. — Za praju wam sa-
wjernje, wón budže jeho na wschitko, šchtož
ma, postajicž.“ (Luf. 12, 37 — 48.)

Dži predy Stawam Doma šwojoh'
Kaž Křšesćizijanej saleži šo to;
Nech šwjeczi se Žiwjenja twojoh'
Najlěpsche Snamjo wschitkim napscheczo.
Šdžež Bohabojosž je a Spróznimosž
Tam Schjedziwž ma a Džjeczo Sboža dcsž.

A šyli schjesž Dnjow šwjeru džjelak
A pódla hajik Wjšyl pobóžnu;
Dha dži, so by we Templu spjewak
Šwój džakny Křjerlusch Bohu werschnemu.
Schjesž Dnjow šo tebi džjelacž přichišluscha,
Tón šedmy pak Bóh sa šo požada.

Šaj dajcže dobry tym Eksempł,
Kiz s Žyrlwi s Kribetom šo wobrocža.
Šsnadž, so jich dobydže sa Templ
Wasch šwjaty Přichlad, so šo wobrocža.
D kažke nesmjeseš to Wešelje,
Šdyž Nječtón přches tebe šo wrócziš je. * *

Dwazhty Staw.

Wot Lubosžje s Šsamotnosži a s Čžišćini.

1.

Wytaš šebi přchego tón Čžaš, kotryž šo přchisprawny
počaže, šam se šobu wobšhadžecž a Wobhonenje šameho
šo džeržecž.

Szyli tajke Shtundy namakať, dha daj ſebi Božu Dobrocziwoſz pſched Woczi ſtupicz a roſpómu huſto we Potajnym te bohate Žohnowanja teho ſameho.

Chzeſchli pſches Knihl ſwojemu Duchej Zyrobu pſchihotowacz, dha wuſwol ſebi bóle tajke, kotrež cze ſatſchabuja a roſmeczujaja, hačž tajke, kiž cze roſpróſchujaja.

Wotrekł ſo wſchej Czipnoſzi a Wſchemu, ſchtož ju wubudzićž a ſpokojicz ſamóže.

Smin ſo wſcheho nenuſneho Bachtanja. Spuſchež wſcho newužitne Wokołobjehanje a Wopytowanje. Neſkiczuj tež ſwoje Wucho tym, kiž czi Nicžo hačž Nowinki nepſchinoschujaja a ſ próſnymi Poweſzemi czi Czaj rubja.

Czinichli po tychlej Napominanjach, dha budže czi Czajka doſž k pobóžnym a wobſbožazym Wopominanjam a Roſpominanjam wóſche woſtačž.

Czi Najwoſebniſchi beſ Swojatymi ſminychu ſo, hdžež jenož ſo hodžeſche, cžlowſkeho Towarſtwa a wſchitkeho newužitneho Wobkhadžowanja ſ nimi.

Božadanje jich Wutrobow cžejniſche jich welebóle k Bohu a jim bje lubſcho, pſches pobóžne Žiwenje jemu we potajnej Czichinje ſlužicz.

Do Czichiny chzu ja cžeſnyčž,
Starobliwje ſ Mudroſzju
Swojetnej Gari Božme reſnyčž,
Kiž mi moli Wutrobu.
Cžiſche rady lutki ſam
Pola Boha pſchebywam.

Tam ja ſ Bluda wumóženy
Teho Wolu pſchemidžu,
K Pobóžnoſzi ſahoreny

Swoje Hriechi spósnaju.
 Sswjedomnje mi wotuczi
 W tajkej swjatej Czischini.

Slube Božu Luboš cjuju
 Hdjež me Ropot nemoli;
 A Dobremu šo pošyluju;
 Sswjaty Duch me napelni.
 Cziszische mam Saczuczje
 Pschichodneje Krašnoszje.

Wschitke hrjeschne Myšlje spanu
 W Ssamotnoszi pschi Bosy;
 Dobre Samošy šo stanu
 Sahorejo Wutroby.
 Duž dha rady pschebywam
 Pola Boha lutki šam.

2.

S połnym Prawom praji fastarski Mudry: Tak husto
 hacž bjech bes Czlowekami pschebywał, bjech kóždy Ras
 mene Czlowek, hacž bjech predy był.

To na rume Wafchnje šami jara husto šhonimy, hdyž
 šo s nimi na dljeschi Czasa do prošneho Bledženja damy.

Pschetož lósche je, šwój Mt zylje šanknycz a melczecz,
 hacž prawu Mjeru dzeržecz, hdyž šmy šo s Ludzimi nje-
 fak do Rycžow dali.

Lósche je, domach wostacz a šam lutki pschebywacz,
 hacž wonkach bes Czlowekami šo dosz wobwachowacz a
 czisteho šhowacz.

Schtóž ma teho dla to dobre Prjódwšaczje, šo chze
 na snutskomnej Dołonjanoszi rosž a pschezo k duchomni-
 schemu Žiwenu šo pošbjehnycz, tón dyrbi, chzeli to wu-
 wesž, šwjerny Rhodžer ša Jesužom bycz a s nim husto
 wot šwjatneje Gary šo dalicz.

Nichtón nemóže bóle bes Starosze sjanje wustupicž
a s Człowekami wobkhadžowacž, hacž tón, kotremuž je We-
selje, husto we Botajnoszi pschebymacž.

Nichtón nemóže s wetschej Wjestoszju sjanje rycžecž,
a so tač lóchzy wscheho Boruka sminyčž, hacž tón, kiž
s Radoszju melezecž samóže, hdyž rycžecž netreba.

Nichtón nebudže s tajkej Wjestoszju Druhím rosemicž
a nad nimi knežicž, kaž tón, kiž móže sam swólniwoje a
rady poddany bycž.

Nichtón newje tač wjeszje a derje roškasowacž, jako
tón, kotryž je najljepo pošluchacž nawuknyč.

Sdžež swjetny Ropot je a prózna Gara,
Tam Boži Mjer a Pokoj nebydli;
A podarmo so prozjuje a stara,
Schtóž pyta jón we wesłym Towarstwi.

Sdžež Człowekojo jenož sa tymi steja,
Schtóž czjelnym Gnuczenjam so spodoba;
Sdžež Błasni s Błasnymi na Pastwu džeja.
Tam nepytaj sej Pastwu sa Ducha.

Sdžež prjene Praschenje je: Schto je Nowoh?
Sdžež Róždy sudži, hani nesmilnje;
Sdžež wot Sawisze swjedzi kóžde Słowo:
Tam nemjej dołho swoje Wostacžje.

Ach, pschebymaj we swojim Domi smjernym,
A sbjehn so s Nutrnoszju k Rebežam;
Tam wubudžuje Bóh cze k Myšlam swjernym,
A sahorja cze k Dobrym Pocžinkam.

Kaž Jesuš se swjetneje Gary šhwata,
Sdyž k Wótzej lubemu so modlicž cže,
Tač budž tež Czischina cži luba, swjata
Tam Duscha Mjer a Pokoj nabudže.

* *

3.

Nichtón nemóže ƚo s Wjestoszju wešelicz ani wjerneje Radoszje ƚo nadzecz, khiba tón, kiž ma psches Sswjedzenje dobreho Sswjedomnja ƚam we ƚebi hižom taf kaž Prawo k temu.

Stajnje pak wukhadzjesche Wjestosz tych Sswjatych a wschitka jich Radzija s jich Bohabojasnoszje, kotrejež Bołnosz we ƚwojej Wutrobi noschachu.

A hačz ƚo runiž psches wulke Bocžinki a wošebnu Snadu ƚwjeczachu, dha tola wo ničzo mene wo ƚwoju Ebóžnosz starobliwi nebjechu, a wjerjachu, ƚo maja Winy dosz, na Bobóžnoszi we ƚwojej Wutrobi twerdzje dzeržecz.

Wjestosz a Radzija besbóžnych Ludži pak sepera ƚo na Gordosz a Radutosz.

• Teho dla je bez Džiwa, hdyž ƚo naposledku jóržy sjebanych widža.

Taf dolho hačz potajfim we tutym Žiwenju kłodžisch, nedžerž ƚo ženje sa dospołnje wjesteho, taf ƚo by nikaf wot Bobóžnoszje wotpanyecz nemóhl.

Saj netwar pschewele na ƚwoju Wobštajnosz we Dobrym, hačz ma cze Sswjet runiž sa pobóžneho kłóschtyrskeho Wobydlerja, abó hačz runiž sa Bohu ƚweczeneho Człoweka płaczisch.

Se Semje sdychuju,
 Mój ƚwjaty Wótze, k tebi:
 So wschjednje mudrišchi
 Bych byk, to žadam ƚebi,
 A wjeszje schoł tón Pucz,
 Kiž wedze k Žiwenju.
 Ach, husto shubich jón
 We ƚwjetnym Wešelu!

Za derje spósnaju,
 So twoje Rasnje hwjate
 A Porucžnoszje wschje
 Mi k Ljepšchemu hū date.
 To sacžuch hluboko
 We Khwilkach sbóžnischich,
 Hdyž s twojej Pomožu
 Hdy žanu dopelnich.

A tola necžinju,
 Schtož sa Najljepsche snaju;
 Ssej Sbožje k nicžomne
 Do Myšlow husto staju.
 Hdyž chzu hō poljepschicž,
 Dha cžjelne Žadoszje
 Me saho pschewosmu,
 So Duscha wošlabne.

Me, Božo, podperaj,
 So nebych wjazy padač,
 A so bych s Wjestosžju
 Sso kóždoh' Srijcha shladač.
 Ach, wotemr Wucho mi
 Sa Radu Wjernosžje,
 So bych bes Poruka
 Bedč hwoje Žiwenje.

Daj mi tak frucžje stacž,
 Kaž twoje Skaly steja,
 So žane Wichory
 Me hnucž nesamóžeja.
 Tež hdyž hym lutki sam,
 Sso nóchzu fhablacž ja;
 Tam nech je Pobóžnosž
 Mi nanajšweczischa.

Bedž, hdyž hō sabludžu,
 Me saš na Pucžje twoje,
 Nech Sswjet mi podarmo
 Wschal lecže Ssycžje hwoje.

Schtóž dobre Bjedjenje
 Sso bjedzi na Semi,
 Tón Krónu Dobycja
 Ssej cžesnu saštuži.

4.

Husto šu czi, kotrychž Šwjet sa najljepšich a najpobožnišich dzerži, runje we najwetschim Straschi, wot Šrjecha podljeseni a k Padu pschineseni bycz, dokelž šu šo šwojeho pschemulkeho Dowjerenja šami k šebi dla wscheho Nakedžbubranja a Wobhladanja sdali.

Teho dla neje na žane Waschnje k Wobžarowanju, ale je sa wele Ludži jara derje, šo zylje bes Spytowanjow newostanu, ale šo maja šo huszišcho, hacž šo jim dobre šda, s nimi bjedžicz.

Psches to dostanu Napominanje, šo do pschemulkeje Wjestoszje nepodacz.

Tež jich to wotdzerži, šo do blasneje Šordoszje na šwoju Pobožnosz nesapanu.

A nicžo nesamóže jim bóle tu wopacžnu Myšl sflacyč, šo móža bes Stracha sa šwoje Dusche na swonkomych Wešelach wišacz, hacž to, hdyž jich cžaste Spytowanja k Wachowanju a k Nakedžbubranju nusuja.

O, schtó by šo ženje sawesž nedač, próšne a sachódne Wešelje pytač a sa nim šo honicz; schtó by šo ženje s tajkimi Wjezami newobosyl, na kotrychž Džjeczi tuteho Šwjeta husto s zylkej Wutrobu wišaja, kak dobre Šwjedomnje by tón mjel a kajki Mjer by wužik!

O, schtó by wschitku Starosž, kiž je jenož na próšne a kniczomne semske Kubla a Wešela sfožena, se šwojeje Wutroby wutupik, a šwoje Myšlje jenož na Wjezy wjer-

neho Sboža a na to, sčtož je bójške, sčožik, haj na Ni-
cžo we Sswjeczi s Radziju nehładał, ale swoju zyku Ra-
dziju jenož na Boha stajik: teho Pokoj by dyrbjak wulki
bycz a nehnuty jeho Mjer.

Daj sbóžny Mjer nam swój, o Božo luby,
Bes Mjera ncradza so swjate Ssluby,
Bes neho w Bitwi s Czjelom podležimy;
S nim wobstejimy.

Džen Žiwjenja je czješny, a jich mało
Je wofschewjaty Weczor doczakało,
Duž nascha wutka Duscha k tebi hlada,
Twój Mjer šej žada.

Daj Mjer nam, kiž šmy rady tebi šwjerni,
So bychmy Khscheszijenjo byli wjerni;
So nebychmy so Sswjetej pschemóz dali,
Kiž šlabje stali.

Daj Mjer nam, jako tym, kiž w twojim Raju
We lutym sbóžnym Mjeri pschewwaju,
Kech s Krónu Wjery Radzija ta miła
Nam lubje fiwa.

Ach, czjelne Žiwjenje je czjemne, puste
Ma lute Starošzje a Strachi huste!
Daj naschim Duscham, Aneže, Sbóžnosz šłódku
We Mjera šłódku!

5.

Nichtón nešmje wjericz, so je nebeskeho Trošhta hód-
ny a so by jón dostacz móht, hdyž swojich Grjehow dla
tyschnu Bolosz saczul a so se wschej Starobliwoszju we
šwjatym Roškaczu swuczował neje.

Chzeschli tuto Roškacze hluboko we swojej Wutrobi
šhonicz a saczuez, dha dzi do swojeje Komorki a šanf ju,
so by tam šwjatny Schufot žadyn Nutsšhód nenamakał,

kaž Psalmista praji: „We swojich Komorach dyrbicze so swojich Hriechow rošćacž.“

We čichej Komorzny budžesč so bórny šhromadźić wot wscheho Rospróščenja a potom sašo namyćacž, sčtož sy wonkach we šwjatnym Spoczinanju a Mjeschenju šhubiř, menujzy Dusche Mjer.

Čim dljehe w swojej Stwicžy bydlisč a pschebywasč, čim lubosnisča a pshecželnisča budže so či sdacž, čim porjedšischo pař do neje stupisč a čim mene so we nej sařtajesč, čim wjazy smjejesč tam Wostudy a napořledku budže či zylje nesneřliwa.

Hdyž ty smolom wot Spoczatka swojeho Wobrocženja řem rady do swojeje Komorki stupisč, ju ř Weřetóřžu ř swojemu Wobydlenju wuswolisč a wele we nej pschebywasč, dha budže či posdžischo droha, luba Pshecželniza, a trebasčli Troscht, budžesč jon tam na nanajwóřšchemjazišče Waschnje dostacž.

Hdyž ř Nutyrnosžju na Kolena
 Sso klafnu w čichej Komorzny,
 Ze bórny Duscha wóřšchemena
 Psches Mjer, řiz kapa ř Modlitwy.

Wšhje řwoje Hriechi woplafujo
 Za prošču: „Wóřze wodaj mi!“
 A řwjate Ssluby wobnowjujo
 Duch Wodacža řo pscheřwjedzi.

Mi je, kaž bychu Brachi moje
 Sso ř Sařluzbam mi řčjinile,
 A kaž by Zandžel Řšhidla řwoje
 Ssam řryjo džeržak wysche me.

Tam ř Dowjerenjom ř Wóřzej hladam,
 Ram ř nemu řbóžnu Radžiju;

Skej jeho Snadu pschewsko žadam,
A na wscho Czajne sabudu.

D Wschudžomny! nech wołam k tebi
Sso husto s Gnutej Wutrobu.
Nech k Modlenju sa Mjesto sebi
Wschaf Czischinu ja wuswolu.

A sčtož czi tedom klecžo lubju,
Mi pomhaj dđeržecz wobstajnje.
Ja šo czi s Czjetom, s Duschu šlubju,
Ach, wsni sa šwoje Džiecžo me. * *

6.

We Šsamotnoszi a nesakáženym Mjeri kraczi Duscha,
kiž je šo Bohu šweczika, pschezo dale a dobydže sebi
pschezo wetschu Wyšotosz teje Pobóžnoszje.

Wotdžjelena wot Šswjeta a newustajena Žimanjam
jeho Wopacžnoszjom je jeje Woto cziszische a jašnische a
wona nawukne te sčradžne Potajnstwa šwjateho Wisma
pschewidžecz.

Tam namyka Mjeki Šsylow, kiž newužiwane nimo
neje bječecz nešmjedža; ale Róz wot Rozy dyrbi šo we
nich mócž a cziszicz, šo by šwojemu Stworiczelej pschezo
bliže pschijschka a šo s nim cžim bóle fesnaka, cžim dale
šo wot Šswjeta a jeho Šary sdali.

Sčtož šo teho dla tudy wot šwojich Šnatych wot-
torne a šamo wot šwojich Pscheczelow šo džjeli, tón bu-
dže Božu šwjatu Bliskosz sacžucz, kotryž jeho se šwojimi
šwjatymi Žandželemi wobdawa.

Vjepe pschezo je wot Šswjeta šo do šady czahnycz
a we Potajnym žiwy bycz a tam sa šwój ljepschi Džjel,
sa Šbože šwojeje Dusche šo staracz, hacž se Šakomudže-
njom šwojich najwyschich a najšweczischich Naležnoszjom

psched Sŕwjetom wulke a spodzŕwne Stutki wurwedowacŕ.
 Khwalobne wostane a je teho dla kŕždemu Czlowekŕ,
 kiŕ je ŕo Bohu ŕweczŕk, jara k radŕenju, jenoŕ porjedko
 do harowatych Towarstwom ŕhodzŕcŕ; na tym s zŕka ŕaneho
 Spodobanja nenamykacŕ, ŕchtoŕ ŕwjetne Woko na ŕo cŕehne;
 haj ŕamo temu Poŕadanjju ŕo wotrez, wele Ludzi widzŕcŕ chzycŕ.

Sant ŕo do Komorki renŕe,
 Wuŕny ŕwoje ŕaŕŕŕenje
 Tam do Wŕtza Wutrobŕ.
 Bŕh cŕe widŕi, Bŕh cŕe ŕlyŕŕi,
 Wje ŕchto twoju Duŕchu tyŕŕi,
 Psched nim nejŕŕy ŕabŕty.

Ljepe, hdyŕli Duŕcha cŕuje,
 ŕchto ju boli, ŕchto ju hnuje,
 Je to Bohu ŕnajomne.
 Reje treba Sŕlowow rŕanych
 Ani dolhŕch Prŕŕŕow ŕanych,
 So by Wŕtzeŕ ŕlyŕŕal cŕe.

Ach, da nŕchzu ŕazwŕŕlowacŕ,
 Chzu ŕo k Bohu Wŕtzu wolacŕ
 S dŕjecŕzej tej Dowjeru.
 Nelhablajo chzu ŕo bjedzŕcŕ,
 Stajnje ŕa Khryŕtuŕom ŕljedzŕcŕ,
 Doŕ tam k nemu nepschindu.

7.

Cŕeho dla dŕa chzŕŕŕ ŕo wot ŕwojŕch Poŕadanjow
 tam cŕahnycŕ dacŕ, hdŕeŕ bycŕ neŕmjeŕŕ?

Cŕeho dla da chzŕŕ na to ŕlŕŕŕtne Woko ŕtozŕcŕ,
 ŕchtoŕ ŕenje wobŕedzŕcŕ neŕmjeŕŕ, aby tola jenoŕ jara
 krŕtkŕ Czŕŕŕ.

Wopomn jenoŕ prawje huŕto tu wŕŕnu Wjernoŕŕ,
 kotruŕ ŕwjaty Jan kŕždemu k Wutrobi kladŕe: „Sŕwjet

šandže se šwojimi Žadoszemi; šhtož pak Božu Wolu čini, tón woštane wječnje.“ (1 Jan. 2, 17.)

Husto hiba šo čzjelny Łošht we tebi, a twoje Žadoszje hnučza čze, won hiež do Šwjeta a Rospróšchene pytačž we wešelych Towarstwach.

Alle šuli šo te frótke Wokomiknjenja minyle a Synki Wešeloszje wuklinežake, šhto dha šebi potom šobu nešesch do šwojeho čzicheho Domu? Šhto druhje, hacž wšchelafo wobčežene Šwjedomnje a Wutrobu potnu nesbožomneho Rospróšchjenja.

Njekotryžkuliž wopuscheži šwój Dom s wešelym Smyšljenjom, hdyž pak šo dom wróčza, je husto Šrudoba na to Mjesto šupika.

Hacž do šwjetteho Nanja we Wešeloszjach pšhecžinena Móz je Njekotremužkuliž pusty Džen nacžinika a Wutrobu s Roskacžom napelnika.

Tak wje šebi kóžde čzjelne Wešelje šwojich Ššlužomnikow dobyčž a šo pšhilischežicž; ale bóršy šaptacži jim s najhórschim Nemjerom we Šwjedomnju, a na Mjesto Žiwenja pšchineše Ššmercž.

Šhto móhl tež wonkach pola Čzlowekow a pšchi jich hrjeschnym Šakhadženju widžicž, šhtož by šo twojimaj Wocžomaj tež domach we Ššamotnoszi nepoškiežowafo?

Šlaj, tu šu Rebeža wysche tebe wupšchjestrene, tu leži Šemja pod tobu; tu poškiežuja šo čzi wšhitke Elementy: a s tych je tola poprawym Wšhitko sežinene.

Je hiščeže Ducha twojeho,
Mój Božo, we mni Šnada?
Mam hiščeže twoje Džjecžastwo?
Ach wšhitka Móz mi pada!
Ja Myšlje nimam pokutnej

A hnaty k moj'mu Jesuſej
 So wjazy nesaczuju.

Za twoj'mu Duchu ſwjatemu
 So nedam wjazy khostacz,
 So jeho Wuczbi pschecziwju,
 So mohk we Hrychach wostacz.
 Duž khodju wschón bes Weſela
 A bjeduju ſo bes Mjera
 We czjelnych Požadanjach.

Te Dary Sswjeta tuteho
 Za lubscho mam hacz tebe;
 Czest, Strowosz, Łoscht a Bohastwo
 Me s rjanym Sdacjom sjebe.
 Za pytam tudy Sslodzisna,
 Duž tebe, Žorke Žiminja,
 Za Duscha psches to shubi.

Haj, Božo, w ſwojim Sswjedominju
 Mam Sswjedjenje pschi ſebi,
 So moju droho kupenu
 Ssym Duschu rubik tebi;
 Tak s dobrej Wolu storczena
 Do Ssmerczje je a pschedata
 Tym Nepscheczlam twojim.

Neč ſo we Hrychow Neredjt
 Mi Duscha nepschepane
 Wschaf Zandzeljo ſu weſeli,
 Gdyž Pokuta ſo ſtane.
 Psches twojoh' Ducha pschewjedz me,
 So twoje Džjeczo shubene
 Ssym namykane ſažo.

S. R.

8.

Budzesch hdze pod Sskonzom njeschto namykacz móž,
 schtož by dolhe Traczje mjeto a psches ſwoju Nepschemje-
 njawosz twojeho Ducha spokojeć samóhko?

Chyž pak snadž wjerić, so móže Wohladanje same hižom twojeho Ducha smjerowacž, dha by so jara molik, a neby tež tajke Božadanje spofojicž móhl.

Pšchetož, hdy by tež Wšhitko, šchtož na Sswjeczi je, pšched twojimaj Wocžomaj wupšchjestrene ležalo; šchto dha by potom Druhe widžik, hacž Wjezy, kiž pšches swoju Kniczomnosž a Sachódnosž twojeho nešmertneho Ducha našpjećicž nesamóža.

Na Semi nenamafasch Nicžo, šchtož by twoje Žadanje na wjecžne smjerowacž móhlo.

Teho dla posbjehn swojej Woczi k Bohu we Wyškoszi, wón je tón Jeniczki a Nepschemjenity!

A nemu nech so sbjehaju twoje Sdychowanja, a prosch jeho, so by ezi wšhitke twoje Srjechi a Sakomužjenja wodał.

Wostaj wšhitko Kniczomne a Prósne tym, kiž sa Kniczomnym steja; ty pak složuj wšhitku swoju Starosž na to, šchtož je ezi Boh prjódpišal.

Sandž husto do swojej Komorki, sanł Durje sa sobu a sawołaj Jesuša, swojeho Lubeho, k sebi.

S nim mjej Wobkhadzenje a nepušcž jeho wot so we swojej Ssamotnoszi; pšchetož drudže nemóžesch so iał wulkeho Mjera nadžecž, kaž pola neho.

Pšchetož šchtóž skorzi, so je jemu wšchón Mjer sakaženy, temu móže so wotmolwicž: budžišcheli ty swoje czihe, šamotne Žiwenje newopušcžik a na swjetnej Hari Džjela nebrał, dha by wjeszje hišcže džensa Mjer a Pokoj wuziwal.

Nunje wot teho Dnja sem, hdzež so Njechtón na

šwjetych Nowinkach a na jeho blasnym, lóhkosmyslenym
Žiwenu wešelicz a na nim Džjel bracz počne, dyrbi šo
tež do wscheho teho Subenstwa podacz, kiž s tajkeho Žiwe-
nja wukhadža; a tón Nemjer a Nepokoj we šwojej Wu-
trobi czerpicz, kotryž je tajkim Šwjetalubowarjam wotřu-
dženy.

Mój tyšchny Ducho šbjehn šo horje
A wostaj dolhe Skorženje,
Kiž Króbfosz czi a Mozy mori;
Raž Godler s twojej Žakofzje
Slecž wešelje, cziw Žwyslow Kónza
A s Kschidkami ty tam šo sneš
Pšchewšitke Šwjesdy, wysche Šklónza,
Šdžež Jesuš je, twój Bóh a Kneš.

Šhto na tu Nusu pšchezo hlada
To deljewšate Woblecžo?
Je potom Džiw, hdyž Wjera pada
A Šlósčtniwosz czi šhubi šo?
Precž s Wocžomaj wot teho Wšcheho,
Šhtož w Bjedženju cze wobcžeži,
A hladaž s Nadžiju na neho,
Kiž w Nebju Šjety natwari.

Kschiz, Šorjo, Štyšf a Burudženje
Ššo minycž budže bóršy czi,
Ty budžeš dostacž Špokojenje
A Mjer we tamnej Wječnoszi.
Te Ššylšy, kiž šo tudy lija,
Tam wščitke bječecž pšhestanu;
Jow šo te Šštundy Špróžnym dlíja,
Tam po Próžy mašch Medželu.

Tam pšhindžeš s Morju Wěšelofzje,
Kiž neje s wuwumjerenju,
Džež Polnosž Božej' Lubošnoszje
Ššo tebi dawa s wužitku.
Jow po Kcepkach šy wofšcheweny
Se Študnje wječnoh Žiwjenja,
Tam jako s Rjeku wopoweny
Ty budžeš s Rosčtom beš Šrjecha.

Tam twojoh' Wótza nebeskeho
 A twojoh' Bratra wohladasch,
 A pschendzjeny mot Sswjetka jeho
 To Sahorenje Bože masch.
 Tam budzesch s Plómenjom so palicj
 We czistej, swjatej Luboszi
 A tamnu Rjanosj samu khwalicj,
 Riž nima Runja na Semi.

Ša swojoh' Bratra budža renje
 Čže witacj Boži Zandželjo
 A s Božim Ludom stowarscheni
 Na tebi sawešelicj so.
 Haj Čherubimy budža služicj
 Tej Zehneczowej Nemezi:
 Tón Kral ji swoju Čžesz da wužicj
 A dawa swoju Krasnosj ji.

Tam budzesch widžicj wulku Šyłu
 Tych swjernych Šswjedkow Jesuša,
 Riž sbóžni psches tu Wječnosj žyłu
 To: „šwjaty, šwjaty“ wołaja
 Tam budzesch štupicj do tych Rynkow,
 Riž delje panu psched Zehujo,
 A spjewacj s Głóšom hornych Šynkow
 Tu Khwalbu Boha werschneho.

Kaš budže tam so šwjecžicj Prawy,
 Šdyž Šsmertnosj smjeje Šklóncženje!
 Tam budža žolmicj psche wschje Štawy
 Šso Rješi Božej Radoszje;
 A ščtož tu Wažnosj s temu dawa
 A pschewšcho Šrosemenje dže,
 Je to, so nihdy nepschestawa,
 Ščtož Bóh tym šwojim šchenkuje.

Da štan, mój Ducho, džerž tu Wjeru,
 Šso muszy bjedž, hacž do Šsmerežje,
 Wšchón Šadžješ s Pucža rumuj šwjeru,
 Ššej nedaj rubicž Šróbłoszje.
 Haj, čžeschli tam byčž kónowanu,
 Dža Rješčto waž na Jesuša.
 Wjenz Čžeszje budže pschicj rjany
 Tych jeno, riž so pschebjedža.

J. R.

Small, rectangular, light-colored paper label affixed to the bottom right corner of the book cover.